

2024/1619

19.6.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/1619

av den 31 maj 2024

om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och miljö, samhällsansvar och bolagsstyrningsrisker

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med ändringarna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾ i samband med tillsynsbefogenheter, sanktioner, filialer från tredjeland och miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisker (ESG) är att ytterligare harmonisera ramen för banktillsyn och i slutändan fördjupa den inre marknaden för bankverksamhet. De behöriga myndigheterna bör försöka säkerställa att tillsynsramen tillämpas på institut, enligt definitionen i det direktivet, på ett proportionellt sätt och i synnerhet sträva efter att i möjligaste mån minska efterlevnads- och rapporteringskostnaderna för små och icke-komplexa institut, med vederbörlig hänsyn till rekommendationerna i rapporten med titeln *Study of the Cost of Compliance with Supervisory Reporting Requirements*, som 2021 offentliggjordes av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, och som syftade till en genomsnittlig minskning av rapporteringskostnaderna med 10–20 %.
- (2) Behöriga myndigheter, deras anställda och ledamöterna i deras styrande organ bör vara oberoende och fria från politiskt och ekonomiskt inflytande. Risker för intressekonflikter undergräver integriteten hos unionens finansiella system och motverkar målet med en integrerad bank- och kapitalmarknadsunion. Direktiv 2013/36/EU bör fastställa mer detaljerade bestämmelser för att medlemsstaterna ska kunna säkerställa att deras behöriga myndigheter, inklusive deras anställda och ledamöterna i deras styrande organ, agerar på ett oberoende och objektivt sätt. I detta sammanhang bör minimikrav fastställas för att förebygga intressekonflikter och begränsa *svängdörrsproblem*, särskilt genom att karenstider, ett förbud mot handel med instrument som emitterats av enheter som står under tillsyn och en längsta möjliga mandatperiod för relevanta medlemmar i styrande organ föreskrivs. EBA bör utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna om förebyggandet av intressekonflikter, baserade på internationell bästa praxis.
- (3) Anställda och ledamöter i den behöriga myndighetens styrande organ som omfattas av karenstider bör ha rätt till lämplig ersättning som kompensation för deras oförmåga att under en viss period ta anställning vid enheter i förhållande till vilka dessa karenstider tillämpas. Kompensationen bör stå i proportion till den relevanta karenstidens längd och utformningen bör fastställas av varje medlemsstat.
- (4) Tillsynsmyndigheterna bör agera med största möjliga integritet när de utövar sina tillsynsfunktioner. För att öka insynen och säkerställa höga etiska standarder är det lämpligt att anställda och ledamöter i den behöriga myndighetens styrande organ åläggs att årligen lämna in en intresseförklaring. Denna förklaring bör innehålla

⁽¹⁾ EUT C 248, 30.6.2022, s. 87.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 30 maj 2024.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

information om ledamotens innehav av finansiella instrument för att minska de risker med anledning av intressekonflikter som kan uppstå på grund av dessa innehav och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att hantera sådana risker på lämpligt sätt. Intresseförklaringen bör inte påverka eventuella krav på att lämna in en förmögenhetsdeklaration enligt tillämpliga nationella regler.

- (5) Tillhandahållandet av de centrala banktjänster som förtecknas i punkterna 1, 2 och 6 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU bör villkoras av ett uttryckligt och harmoniserat krav på auktorisation i unionsrätten, där det anges att företag som är etablerade i ett tredjeland som vill tillhandahålla sådana centrala banktjänster i unionen åtminstone bör etablera en filial i en medlemsstat och ansöka om auktorisation av en sådan filial i enlighet med unionsrätten, såvida inte företaget önskar tillhandahålla banktjänster i unionen genom ett dotterföretag.
- (6) Konsumtionen av banktjänster utanför unionen, liksom inom ramen för Världshandelsorganisationens överenskommelse om åtaganden rörande finansiella tjänster, ska inte påverkas. Kravet på att etablera en filial i unionen bör inte tillämpas på fall av kundinitierade kontakter (s.k. *reverse solicitation*), dvs. när en kund eller motpart uteslutande på eget initiativ kontaktar ett företag som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållande av banktjänster, inbegripet fortsatt tillhandahållande av banktjänster, eller banktjänster med nära anknytning till dem som ursprungligen begärdes. Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna kunna vidta åtgärder för att bevara kundernas förvärvade rättigheter enligt befintliga avtal. Sådana åtgärder bör endast tillämpas i syfte att underlätta övergången till genomförandet av detta direktiv och bör utformas snävt för att undvika kringgående. För att förhindra kringgående av de regler som är tillämpliga på tredjelandsföretags gränsöverskridande tillhandahållande av banktjänster bör de behöriga myndigheterna kunna övervaka tillhandahållandet av dessa tjänster. Kravet på att etablera en filial i unionen bör inte heller gälla interbanktransaktioner eller transaktioner mellan handlare. Utan att det påverkar tillämpningen av auktorisationssystemet i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽⁸⁾ bör kravet på att etablera en filial inte tillämpas på fall där kreditinstitut i tredjeland tillhandahåller de investeringstjänster och den investeringsverksamhet i unionen som förtecknas i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU och eventuella kompletterande tjänster, såsom därmed sammanhängande mottagande av insättningar eller beviljande av kredit eller lån i syfte att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet, inbegripet tillhandahållande av handel med finansiella instrument eller förmögenhetsförvaltning för privatkunder. Ett sådant undantag bör dock ta hänsyn till efterlevnaden av de regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁹⁾.
- (7) Behöriga myndigheter bör ha de befogenheter som krävs för att återkalla en auktorisation som beviljats ett kreditinstitut om det har fastställts att kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, det inte finns några rimliga utsikter för att alternativa åtgärder från den privata sektorn eller tillsynsåtgärder inom en rimlig tidsperiod skulle förhindra att kreditinstitutet fallerar och en rekonstruktionsåtgärd inte är nödvändig med hänsyn till allmänintresset. I en sådan situation bör kreditinstitutet avvecklas i enlighet med tillämpliga nationella insolvensförfaranden, eller andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut i nationell rätt, som skulle säkerställa att det kan lämna marknaden under ordnade former, och därmed avsluta den verksamhet som auktorisationen hade beviljats för. Om det fastställs att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla ska dock inte auktorisationen återkallas automatiskt, som i andra fall där den behöriga myndigheten har rätt att återkalla auktorisationen. De behöriga myndigheterna bör utöva sina befogenheter proportionellt och med beaktande av särdragen i de tillämpliga nationella insolvensförfarandena, inbegripet befintliga rättsliga förfaranden. Befogenheten att återkalla auktorisationen bör inte användas för att förhindra ett inledande eller framtvinga ett avslutande av insolvensförfaranden, såsom tillämpning av ett rättsligt moratorium eller andra åtgärder som är beroende av en aktiv licens.
- (8) Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag till bankgrupper bör även i fortsättningen omfattas av den mekanism för identifiering och godkännande som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁸⁾. Denna mekanism gör det möjligt för behöriga myndigheter att

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253)

låta vissa finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag omfattas av det direkta tillämpningsområdet för myndighetens tillsyn och tillsynsbefogenheter enligt direktiv 2013/36/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁹⁾ för att säkerställa efterlevnad på gruppnivå. Under särskilda omständigheter bör de behöriga myndigheterna vara fria att undanta ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som bildats i syfte att inneha ägarintressen i företag från godkännande. För att ta hänsyn till vissa bankgruppers särdrag bör den samordnande tillsynsmyndigheten dessutom kunna tillåta att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande utesluts från konsolideringen av en bankgrupp. Befogenheten att utesluta dessa enheter från konsolideringen av en bankgrupp bör dock endast utövas under exceptionella omständigheter, när alla villkor som anges i den tillämpliga rätten är uppfyllda, och i detta syfte bör den berörda bankgruppen visa att den holdingenhet som bör uteslutas inte är involverad i, eller relevant för, förvaltningen av den bankgruppen.

- (9) Kreditinstitutens tillsynsmyndigheter bör ha alla befogenheter som krävs för att fullgöra sina åligganden och för de olika förfaranden som genomförs av de enheter som står under tillsyn. För detta ändamål och för att åstadkomma mer rättvisa villkor bör tillsynsmyndigheterna ha alla tillsynsbefogenheter som behövs för att hantera de betydande förfaranden som kan genomföras av de enheter som står under tillsyn. Behöriga myndigheter bör därför underrättas om betydande förfaranden som genomförs av en enhet som står under tillsyn, inbegripet förvärv av enheter som står under tillsyn av väsentliga innehav i enheter i den finansiella eller den icke-finansiella sektorn, betydande överföringar av tillgångar och skulder från eller till enheter som står under tillsyn samt fusioner och delningar som inbegriper enheter som står under tillsyn och som genomförs av en enhet som står under tillsyn, väcker farhågor kring den enhetens tillsynsprofil eller om möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att ingripa vid förvärv av väsentliga innehav, fusioner eller delningar.
- (10) För att säkerställa proportionalitet och undvika en onödig administrativ börda bör de behöriga myndigheternas utökade befogenheter endast tillämpas på förfaranden som anses vara betydande. Endast förfaranden som omfattar fusioner eller delningar bör automatiskt hanteras som betydande verksamheter, eftersom den enhet som bildas kan förväntas ha en tillsynsprofil som skiljer sig avsevärt från de ursprungliga enheterna i fusionen eller delningen. Dessutom bör fusioner eller delningar inte slutföras av enheter som inleder dem innan ett positivt förhandsyttrande har tagits emot från de behöriga myndigheterna. Förvärv av innehav som anses vara betydande bör bedömas av den berörda behöriga myndigheten på grundval av ett förfarande för underförstått godkännande.
- (11) För att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan ingripa innan ett betydande förfarande inleds bör de underrättas i förväg. Underrättelsen bör åtföljas av all information som behövs för att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma den föreslagna transaktionen ur ett tillsynsperspektiv och vad gäller att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism. De behöriga myndigheternas bedömning bör inledas när underrättelsen med all begärd information har tagits emot. När det gäller förvärv av väsentliga innehav, eller om den tilltänkta transaktionen endast omfattar finansiella intressenter från samma grupp, bör denna bedömning vara tidsbegränsad.
- (12) När det gäller förvärv av ett väsentligt innehav kan slutsatserna av bedömningen leda till att den behöriga myndigheten fattar beslut om att motsätta sig verksamheten. Om den behöriga myndigheten inte har motsatt sig förfarandet inom en viss tidsperiod bör förfarandet betraktas som godkänt.
- (13) Bestämmelserna om förvärv av kvalificerat innehav i ett kreditinstitut måste anpassas till bestämmelserna om förvärv av ett väsentligt innehav av ett institut om båda bedömningarna måste utföras för samma förfarande. Om de inte anpassas kan dessa bestämmelser leda till avvikelser i den bedömning som utförs av de behöriga myndigheterna och i slutändan påverka de beslut som fattas av dem.
- (14) När det gäller fusioner och delningar fastställs harmoniserade regler och förfaranden i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽¹⁰⁾, framför allt för gränsöverskridande fusioner och delningar av aktiebolag. Det bedömningsförfarande för behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv bör därför ses som ett komplement till det förfarande som föreskrivs i direktiv (EU) 2017/1132 och bör inte stå i strid med någon av dess bestämmelser. När det gäller gränsöverskridande fusioner och delningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2017/1132 bör det motiverade yttrande som utfärdas av den behöriga myndigheten vara en del av bedömningen av efterlevnaden av alla relevanta villkor och det korrekta slutförandet av alla förfaranden och formaliteter som krävs för

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

fusions- eller delningsintyget. Det motiverade yttrandet bör därför vidarebefordras till den utsedda nationella myndighet som är ansvarig för att utfärda fusions- eller delningsintyget enligt direktiv (EU) 2017/1132.

- (15) I vissa situationer, till exempel om enheter som är etablerade i olika medlemsstater är inblandade kan förfarandena kräva flera underrättelser och bedömningar av olika behöriga myndigheter, och därför kräva ett effektivt samarbete mellan dessa myndigheter. Därför måste samarbetskyldigheterna specificeras, i synnerhet när det gäller tidiga gränsöverskridande underrättelser, smidigt utbyte av information, inbegripet med myndigheter med ansvar för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, och samordning av bedömningen.
- (16) EBA bör ges mandat att utveckla förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande samt utarbeta riktlinjer för att säkerställa en lämplig ram för användningen av dessa utökade tillsynsbefogenheter. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör i synnerhet omfatta vilken information som ska tas emot av de behöriga myndigheterna, vilka delar som ska bedömas och hur samarbetet ska äga rum om fler än en behörig myndighet är inblandade. Dessa olika delar är avgörande för att säkerställa en tillräckligt harmoniserad tillsynsmetod med bestämmelser som möjliggör ett effektivt genomförande av de utökade befogenheterna med minsta möjliga ytterligare administrativ börda.
- (17) Regleringen av filialer som etablerats av företag från ett tredjeland för att tillhandahålla banktjänster i en medlemsstat omfattas av nationell rätt och harmoniseras endast i mycket begränsad utsträckning genom direktiv 2013/36/EU. Trots att filialer från tredjeland har en betydande och ökande närvaro på unionens bankmarknader omfattas de för närvarande endast av mycket allmänna informationskrav och inte av några tillsynsstandarder eller samarbetsarrangemang på unionsnivå. Den fullständiga avsaknaden av ett gemensamt tillsynsregelverk gör att filialer från tredjeland omfattas av olika nationella krav med varierande nivåer av tillsyn och räckvidd. Dessutom saknar de behöriga myndigheterna övergripande information och nödvändiga tillsynsverktyg för att på ett korrekt sätt kunna övervaka de särskilda risker som orsakas av grupper från tredjeland som är verksamma i en eller flera medlemsstater genom filialer och dotterföretag. Det finns för närvarande inte några integrerade tillsynsarrangemang för dem, och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av varje filial som tillhör en grupp från tredjeland är inte skyldig att utbyta information med de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över andra filialer och dotterföretag inom samma grupp. Ett sådant fragmenterat regelverk skapar risker för den finansiella stabiliteten och marknadsintegriteten i unionen och borde hanteras på ett korrekt sätt genom en harmoniserad rättslig ram för filialer från tredjeland. Denna ram bör omfatta gemensamma minimikrav på auktorisation, tillsynsstandarder, intern styrning, tillsyn och rapportering. Denna uppsättning av krav bör bygga på de krav som medlemsstaterna redan tillämpar på filialer från tredjeland inom sina territorier och ta hänsyn till liknande eller motsvarande krav som tredjeländer tillämpar på utländska filialer för att säkerställa samstämmighet mellan medlemsstaterna och anpassa unionens regelverk för filialer från tredjeland till befintlig internationell praxis inom detta område.
- (18) När de behöriga myndigheterna auktoriserar och utövar tillsyn över filialer från tredjeland bör de kunna utöva sina tillsynsfunktioner på ett effektivt sätt. För detta ändamål måste de ha tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget för filialen från tredjeland från tillsynsmyndigheterna i det berörda tredjelandet och på ett effektivt sätt kunna samordna sin tillsynsverksamhet med tillsynsverksamheten hos tredjelandets tillsynsmyndigheter. Innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i en medlemsstat bör de behöriga myndigheterna sträva efter att ingå ett avtal med tillsynsmyndigheten i det berörda tredjelandet för att möjliggöra samarbete och informationsutbyte. Ett sådant avtal bör baseras på de standardiserade administrativa arrangemang som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 33.5 i förordning (EU) nr 1093/2010. De behöriga myndigheterna bör lämna information om sådana avtal till EBA. Om det inte är möjligt att ingå ett administrativt avtal på grundval av den standardisering som utarbetats av EBA bör de behöriga myndigheterna kunna använda andra former av arrangemang, till exempel genom skriftväxling, för att säkerställa att de kan utöva sina tillsynsfunktioner.
- (19) Av proportionalitetsskäl bör de minimikrav som införts för filialer från tredjeland stå i relation till den risk de utgör för finansiell stabilitet och marknadsintegritet i unionen och medlemsstaterna. Filialer från tredjeland bör därför klassificeras antingen i klass 1, om de bedöms vara mer riskbenägna, eller i klass 2 om de anses vara små och icke-komplexa och inte anses utgöra någon betydande risk för den finansiella stabiliteten, i enlighet med definitionen av *litet och icke-komplex institut* i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt denna indelning bör filialer från tredjeland med bokförda tillgångar i en medlemsstat som motsvarar eller överstiger 5 miljarder EUR anses utgöra en sådan större risk på grund av deras storlek och komplexitet, eftersom deras fallissemang skulle kunna leda till en betydande störning av medlemsstatens marknad för banktjänster eller dess banksystem. Filialer från tredjeland som har tillstånd att ta emot inlåning från allmänheten bör på motsvarande sätt betraktas som mer riskbenägna oavsett deras storlek, om sådana inlåningar från allmänheten överstiger ett visst tröskelvärde, eftersom deras fallissemang kan påverka

mycket sårbara insättare och leda till ett minskat förtroende för säkerheten och sundheten hos medlemsstatens banksystem och dess förmåga att skydda medborgarnas besparingar. Båda dessa typer av filial från tredjeland bör därför klassificeras som filialer från tredjeland i klass 1.

- (20) Filialer från tredjeland bör även klassificeras i klass 1 om huvudföretaget är föremål för reglering och den tillsyn och det genomförande av föreskrifter som föreskrivs genom den regleringen inte anses vara åtminstone likvärdiga med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, eller om det berörda tredjelandet är förtecknat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. Dessa filialer från tredjeland utgör en betydande risk för finansiell stabilitet i unionen och i den medlemsstat där de är etablerade, eftersom de regelverk för bankverksamhet eller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som tillämpas på deras huvudföretag inte omfattar eller inte tillåter en ordentlig övervakning av de särskilda risker som uppstår till följd av den verksamhet som bedrivs av filialen i medlemsstaten eller de risker för motparter i medlemsstaten som gruppen från tredjeland ger upphov till. För att fastställa likvärdigheten mellan tredjelandets tillsynsstandarder för bankverksamhet och unionens standarder bör kommissionen kunna ge EBA i uppdrag att utföra en bedömning och utfärda en rapport om det berörda tredjelandets bankregelverk i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör säkerställa att bedömningen utförs på ett noggrant och transparent sätt och i enlighet med tillförlitliga metoder. EBA bör även rådgöra och samarbeta med de tillsynsmyndigheter, de ministerier i tredjelandet som är ansvariga för dess bankreglering och, i tillämpliga fall, den privata sektorns parter, i en strävan att behandla dessa parter på ett rättvist sätt och ge dem möjlighet att skicka in dokumentation och lämna synpunkter inom en rimlig tidsram. Dessutom bör EBA säkerställa att den rapport som utfärdas är tillräckligt underbyggd, omfattar en detaljerad beskrivning av de bedömda frågorna och lämnas in inom en rimlig tidsram. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta beslut om likvärdighet för bankregelverket för filialer från tredjeland. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) Behöriga myndigheter bör ha en uttrycklig befogenhet att från fall till fall kräva att filialer från tredjeland ska ansöka om auktorisation i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU, åtminstone om filialerna bedriver verksamhet med kunder eller motparter i andra medlemsstater i strid med reglerna för den inre marknaden, om de utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i den medlemsstat där de är etablerade eller om det totala beloppet av tillgångar i alla filialer från tredjeland i unionen som tillhör samma grupp från tredjeland uppgår till eller överstiger 40 miljarder EUR eller beloppet av tillgångarna i filialen från tredjeland i den medlemsstat där den är etablerad i uppgår till eller överstiger 10 miljarder EUR. Dessutom bör behöriga myndigheter ha skyldighet att bedöma om filialer från tredjeland är systemviktiga om det sammanlagda beloppet av tillgångarna för alla filialer från tredjeland i unionen som tillhör samma grupp från tredjeland uppgår till eller överstiger 40 miljarder EUR. Alla filialer inom samma grupp från tredjeland som är etablerad i en medlemsstat eller i hela unionen bör omfattas av en sådan bedömning utförd av respektive behörig myndighet. Bedömningen bör omfatta en undersökning, i enlighet med särskilda kriterier, av huruvida filialerna utgör en lika hög risk för unionens eller medlemsstaternas finansiella stabilitet som institut som definieras som *systemviktiga* enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att filialerna från tredjeland är systemviktiga bör de införa krav på filialerna som är lämpliga för att minska risker för finansiell stabilitet. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att filialer från tredjeland ska ansöka om auktorisation som dotterinstitut enligt direktiv 2013/36/EU för att kunna fortsätta att bedriva bankverksamhet i medlemsstaten eller i hela unionen. Behöriga myndigheter bör dessutom ha möjlighet att införa andra krav, i synnerhet en skyldighet att omstrukturera tredjelandsfilialernas tillgångar eller verksamheter för filialerna från tredjeland i unionen så att dessa filialer inte längre är systemviktiga, eller en skyldighet att uppfylla ytterligare krav på kapital, likviditet, rapportering eller offentliggörande, om detta skulle vara tillräckligt för att minska riskerna för finansiell stabilitet. Behöriga myndigheter bör endast kunna besluta att inte införa något av dessa krav på filialer från tredjeland som bedömts vara systemviktiga, i vilket fall de bör lämna en motiverad underrättelse till EBA och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den relevanta gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut. De behöriga myndigheter som beslutar att utöva sin befogenhet att kräva auktorisation som dotterinstitut bör, för att ta hänsyn till de unionsomfattande konsekvenserna, i förväg samråda med EBA och de berörda behöriga myndigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (22) För att främja samstämmigheten i tillsynsbeslut avseende en grupp från tredjeland med filialer och dotterföretag i hela unionen bör de behöriga myndigheterna, när de bedömer systemviktighet, samråda med EBA och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut, för att bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som den berörda filialen från tredjeland skulle kunna utgöra för andra medlemsstater än den där den är etablerad.
- (23) Behöriga myndigheter bör utföra regelbundna granskningar av filialerna från tredjelands efterlevnad av de relevanta kraven i direktiv 2013/36/EU och införa tillsynsåtgärder för filialerna för att säkerställa eller återställa efterlevnaden av kraven. För att underlätta en effektiv tillsyn av efterlevnaden av dessa krav hos filialerna från tredjeland och möjliggöra en övergripande granskning av grupperna från tredjelands verksamhet i unionen bör en gemensam finansiell tillsynsrapportering göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna enligt standardiserade mallar. EBA bör ges mandat att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med sådana mallar. För att säkerställa att all verksamhet inom de grupper från tredjeland som är verksamma i unionen genom filialer från tredjeland är föremål för en övergripande tillsyn, för att förhindra att de krav som är tillämpliga på dessa grupper enligt unionsrätten kringgås och för att minimera de möjliga riskerna för unionens finansiella stabilitet, måste dessutom lämpliga samarbetsarrangemang genomföras mellan de behöriga myndigheterna. I synnerhet bör filialer från tredjeland i klass 1 ingå i tillämpningsområdet för tillsynskollegierna för grupper från tredjeland i unionen. Om ett sådant kollegium inte redan finns bör de behöriga myndigheterna inrätta ett särskilt kollegium för alla filialer från tredjeland i klass 1 inom samma grupp om den gruppen är verksam i fler än en medlemsstat.
- (24) Unionens regelverk för filialer från tredjeland bör tillämpas utan att det påverkar det handlingsutrymme som medlemsstaterna för närvarande har att på allmän grund kräva att företag från tredjeland från vissa tredjeländer endast bedriver bankverksamhet på deras territorium genom dotterinstitut som är auktoriserade i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU. Detta krav skulle kunna gälla tredjeländer som tillämpar tillsynsstandarder för bankverksamhet som inte är likvärdiga med standarderna i medlemsstatens nationella rätt eller tredjeländer som har strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (25) Trots gällande sekretessregler bör informationsutbytet mellan behöriga myndigheter och skattemyndigheter förbättras. Informationsutbytet bör under alla omständigheter ske i enlighet med nationell rätt, och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör de relevanta behöriga myndigheterna komma överens om utlämnande.
- (26) Det är mycket viktigt att institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag uppfyller tillsynskraven för att säkerställa deras säkerhet och sundhet och för att bevara stabiliteten i det finansiella systemet, både i unionen som helhet och i de enskilda medlemsstaterna. Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att vidta avgörande åtgärder i god tid om instituten, de finansiella holdingföretagen och de blandade finansiella holdingföretagen och deras ledningsorgan inte uppfyller kraven på eller besluten om tillsyn.
- (27) För att säkerställa rättvisa villkor på området för sanktionsbefogenheter bör medlemsstaterna vara skyldiga att införa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder avseende överträdelse av de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2013/36/EU och överträdelse av förordning (EU) nr 575/2013 eller beslut som fattats av en behörig myndighet på grundval av dessa bestämmelser eller den förordningen. Dessa administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder bör uppfylla vissa minimikrav, däribland vilka minsta befogenheter de behöriga myndigheterna bör ha för att kunna tillämpa dem, vilka kriterier de behöriga myndigheterna bör beakta vid tillämpningen samt vilka krav som ska gälla för offentliggörande av de olika nivåerna av administrativa sanktioner och viten. EBA bör ges i uppdrag att rapportera om samarbetet mellan behöriga myndigheter i samband med tillämpningen av administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder.
- (28) Medlemsstaterna bör kunna tillämpa administrativa sanktioner om den aktuella överträdelsen även omfattas av den nationella straffrätten. Behöriga myndigheter bör ta hänsyn till tidigare straffrättsliga påföljder som för samma överträdelse har ålagts den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för den överträdelsen när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på de administrativa sanktionsavgifterna. Detta säkerställer att strängheten hos alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som tillämpas i bestraffningssyfte vid en sammanslagning av de administrativa och straffrättsliga förfarandena till följd av samma otillåtna handlande begränsas till vad som är nödvändigt mot bakgrund av överträdelsens allvar. I detta syfte bör medlemsstaterna införa lämpliga mekanismer för att säkerställa att de behöriga myndigheterna och de rättsliga myndigheterna vederbörligen och i god tid informeras om alla administrativa eller straffrättsliga förfaranden som inleds mot samma fysiska eller juridiska person.

- (29) Administrativa sanktionsavgifter bör ha en avskräckande effekt för att förhindra att den fysiska eller juridiska personen som bryter mot nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU eller mot förordning (EU) nr 575/2013 återfaller till samma eller liknande överträdelser i framtiden. Administrativa sanktionsavgifter för juridiska personer bör tillämpas på ett enhetligt sätt, i synnerhet när det gäller fastställandet av det högsta beloppet för sådana sanktionsavgifter. Detta belopp bör baseras på det relevanta företags totala årliga nettoomsättning. Den totala årliga nettoomsättningen, i den mening som avses i direktiv 2013/36/EU, är för närvarande emellertid varken uttömmande eller tillräckligt tydlig för att säkerställa rättvisa villkor vid tillämpningen av administrativa sanktionsavgifter. För att säkerställa en konsekvent beräkning i hela unionen bör direktiv 2013/36/EU föreskriva en förteckning över de delar som ska ingå i beräkningen av den totala årliga nettoomsättningen.
- (30) Förutom administrativa sanktionsavgifter bör behöriga myndigheter ha befogenhet att förelägga viten för institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag och för de ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen, personer som innehar nyckelfunktioner, andra väsentliga risktagare och alla andra fysiska personer överträdelsen som i enlighet med nationell rätt har konstaterats bära ansvaret för överträdelser av skyldigheten att följa de nationella bestämmelserna om införlivande av direktiv 2013/36/EU, eller sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller enligt ett beslut som fattats av en behörig myndighet på grundval av de bestämmelserna eller den förordningen. Medlemsstaterna bör fastställa särskilda regler och effektiva mekanismer för tillämpningen av viten. Viten bör tillämpas vid återkommande överträdelser. Utan att det påverkar de berörda personernas processuella rättigheter enligt tillämplig rätt, inbegripet deras rätt att bli hörda, bör de behöriga myndigheterna kunna tillämpa viten utan föregående begäran, beslut eller varning till den skyldiga parten om att åter uppfylla sina skyldigheter. Eftersom syftet med att förelägga viten är att tvinga fysiska eller juridiska personer att upphöra med en pågående överträdelse bör tillämpningen av viten inte hindra de behöriga myndigheterna från att ålägga efterföljande administrativa sanktioner för samma överträdelse. Det bör vara möjligt att förelägga viten ett visst datum och att börja tillämpa dem ett senare datum. Om inte annat föreskrivs av medlemsstaterna bör viten beräknas per dag.
- (31) För att säkerställa största möjliga handlingsutrymme till följd av en överträdelse och för att underlätta förebyggandet av nya överträdelser, oavsett om sådana överträdelser är föremål för en administrativ sanktion eller andra administrativa åtgärder enligt nationell rätt bör medlemsstaterna kunna införa ytterligare administrativa sanktioner och en högre nivå av administrativa sanktionsavgifter och viten.
- (32) Vid föreläggande av vite bör den behöriga myndigheten ta hänsyn till vitenas möjliga konsekvenser för den skyldiga fysiska eller juridiska personens ekonomiska situation och försöka undvika en situation där sanktionen leder till att den skyldiga fysiska eller juridiska personen blir insolvent eller orsakar allvariga ekonomiska problem eller utgör en oproportionell andel av för den fysiska personens årsinkomst eller den juridiska personens totala årliga nettoomsättning. De behöriga myndigheterna bör också säkerställa att viten tillämpas på ledamöterna i ledningsorganet, den verkställande ledningen, personer som innehar nyckelfunktioner, andra väsentliga risktagare och alla andra fysiska personer som har identifierats som direkt ansvariga för överträdelsen, antingen enskilt eller kollektivt.
- (33) Under exceptionella omständigheter, om föreläggandet av de administrativa sanktioner som föreskrivs i detta direktiv inte är tillåtet enligt medlemsstatens rättssystem, bör det vara möjligt att undantagsvis tillämpa reglerna för administrativa sanktioner på ett sådant sätt att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och åläggs av en rättslig myndighet. Dessa medlemsstater måste ändå säkerställa att tillämpningen av reglerna och sanktionerna har en effekt som motsvarar de administrativa sanktioner som åläggs av de behöriga myndigheterna. Sanktionerna bör därför vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (34) För att fastställa lämpliga sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av direktiv 2013/36/EU och för överträdelser av förordning (EU) nr 575/2013 bör förteckningen över överträdelser som är föremål för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kompletteras. Den förteckning över överträdelser som anges i direktiv 2013/36/EU bör därför ändras.
- (35) Sedan införandet av IFRS-standard 9 Financial instruments (IFRS 9) den 1 januari 2018 har resultatet av beräkningarna av förväntade kreditförluster, vilka bygger på modellbaserade metoder, en direkt inverkan på institutens kapitalbas och lagstadgade kapitalkvoter. Samma modellbaserade metoder är även grunden för beräkningen av förväntade kreditförluster om instituten tillämpar nationella redovisningsramar. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av vilka effekter beräkningarna har på det värdeintervall för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar. För detta ändamål bör riktmärkningen även omfatta dessa modellbaserade metoder. Med tanke på att institut som beräknar kapitalbaskrav i enlighet med schablonmetoden för kreditrisk även får använda modeller för beräkningen av förväntade

kreditförluster inom ramen för IFRS 9 bör dessa institut också omfattas av riktmärkningen med beaktande av proportionalitetsprincipen.

- (36) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876⁽¹²⁾ innebär att förordning (EU) nr 575/2013 ändrades genom införandet av en reviderad ram för marknadsrisker som utvecklats av Baselkommittén för banktillsyn. Den alternativa schablonmetod som ingår i denna nya ram gör det möjligt för instituten att tillämpa modeller för vissa parametrar som används vid beräkningen av riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav för marknadsrisk. Därför är det viktigt att de behöriga myndigheterna och EBA har en tydlig bild av värdeintervallen för riskvägda tillgångar och kapitalbaskrav som uppstår för liknande exponeringar, inte bara med den alternativa internmodellmetoden utan även med den alternativa schablonmetoden. Som en följd av detta bör riktmärkningen av marknadsrisk omfatta de omarbetade schablon- och internmodellmetoderna, med beaktande av proportionalitetsprincipen.
- (37) Den globala omställningen till en hållbar ekonomi i enlighet med Parisavtalet⁽¹³⁾, som antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*Parisavtalet*), och Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling kommer att kräva en genomgripande socioekonomisk omställning och en mobilisering av betydande finansiella resurser från de offentliga och privata sektorerna. Genom den europeiska gröna given, som kommissionen införde i sitt meddelande från den 11 december 2019, åtar sig unionen att bli klimatneutral senast 2050. Finanssystemet har en viktig roll i samband med övergången, inte bara när det gäller att ta vara på och utnyttja de möjligheter som kommer att uppstå utan även för att hantera de risker som övergången kan medföra. Eftersom dessa risker kan få konsekvenser för stabiliteten, både för enskilda institut och det finansiella systemet som helhet, är det nödvändigt med ett förstärkt tillsynsregelverk som bättre integrerar de därmed sammanhängande riskerna.
- (38) Den aldrig tidigare skådade omfattningen av övergång till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att ha betydande konsekvenser för det finansiella systemet. Under 2018 fastslog nätverket av centralbanker och tillsynsmyndigheter för miljöanpassning av det finansiella systemet, att klimatrelaterade risker är en källa till finansiell risk. I kommissionens meddelande av den 6 juli 2021 med titeln Strategi för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi (*den förnyade strategin för hållbar finansiering*) betonas att ESG-risker och risker på grund av de fysiska effekterna av klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och den allmänna förstörelsen av ekosystemen utgör en utmaning utan motstycke för unionens ekonomi och stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa risker har olika gemensamma särdrag, däribland deras framtidsinriktade karaktär och deras betydande konsekvenser på kort, medellång och lång sikt. Särdragen hos klimatrelaterade risker och andra miljörisker, till exempel risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, när det gäller både omställningsrisker och fysiska risker, kräver särskilt att dessa risker hanteras långsiktigt under en tidsperiod på minst tio år.
- (39) Den långsiktiga och genomgripande karaktären hos omställningen till en hållbar, klimatneutral och cirkulär ekonomi kommer att medföra betydande förändringar av institutens affärsmodeller. En adekvat anpassning av finanssektorn, och i synnerhet kreditinstitutet, är nödvändig för att uppnå målet med nollutsläpp av växthusgaser i unionens ekonomi senast 2050 och samtidigt hålla de inneboende riskerna under kontroll. Behöriga myndigheter bör därför ha möjlighet att bedöma denna anpassningsprocess och ingripa i de fall då instituten hanterar klimatrisker, såväl som risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, på ett sätt som äventyrar de enskilda institutens stabilitet eller den övergripande finansiella stabiliteten. De behöriga myndigheterna bör också övervaka och ha befogenhet att agera om det föreligger risker som uppstår i samband med omställningsutvecklingen inom ramen för unionens och medlemsstaternas relevanta regleringsmål när det gäller ESG-faktorer, till exempel enligt vad som anges förordning (EU) 2021/1119⁽¹⁴⁾, kommissionens meddelande av den 14 juli 2021 med titeln 55 %-paketet (*Fit for 55*): nå EU:s klimatmål 2030 för klimatneutralitet (55 %-paketet) och den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald, antagen den 19 december 2022 av partskonferensen för Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald, samt, för internationellt verksamma institut i förekommande fall, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, som leder till risker för deras affärsmodeller

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

och strategier, eller för den finansiella stabiliteten. De behöriga myndigheterna bör också ha befogenhet att stärka målen, åtgärderna och insatserna i institutens tillsynsplaner om de anses otillräckliga för att hantera ESG-riskerna på kort, medellång och lång sikt och i detta avseende skulle kunna utgöra väsentliga risker för deras solvens. Klimatrisker och mer övergripande miljörisker bör hanteras tillsammans med risker avseende samhällsansvar och bolagsstyrning inom en gemensam riskkategori för att möjliggöra en heltäckande och samordnad integrering av dessa faktorer, eftersom de ofta är sammanflätade. ESG-riskerna är nära kopplade till begreppet hållbarhet, eftersom ESG-faktorerna motsvarar de tre huvudsakliga hållbarhetspelarna.

- (40) För att upprätthålla en tillräcklig motståndskraft mot de negativa effekterna av ESG-faktorerna måste institut som är etablerade i unionen kunna identifiera, mäta och hantera ESG-risker på ett systematiskt sätt, och deras tillsynsmyndigheter bör åläggas att bedöma riskerna på de enskilda institutens nivå, såväl som på systemnivå, genom att prioritera miljöfaktorerna och gå vidare till andra hållbarhetsfaktorer efterhand som metoderna och verktygen för bedömningen utvecklas. Institutet bör åläggas att bedöma anpassningen av sina portföljer till unionens ambition att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och avvärja hoten mot miljön och den biologiska mångfalden. Institutet bör vara skyldiga att utarbeta särskilda planer för att hantera de finansiella risker som kan uppstå på kort, medellång och lång sikt på grund av ESG-faktorer, inbegripet i samband med omställningsutvecklingen inom ramen för unionens och medlemsstaternas relevanta regleringsmål, till exempel enligt vad som anges i Parisavtalet, förordning (EU) 2021/1119, 55 %-paketet och den globala Kunming–Montreal-ramen för biologisk mångfald samt, för internationellt verksamma institut i förekommande fall, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål. Institutet bör ha skyldighet att utarbeta stabila styrningssystem och interna processer för hanteringen av ESG-risker och bör även införa strategier som godkänts av deras ledningsorgan och som inte bara tar hänsyn till de nuvarande effekterna, utan även de framtida konsekvenserna av ESG-faktorerna. Institutens ledningsorgans samlade kunskap och medvetenhet om ESG-faktorerna och den interna fördelningen av kapital för att hantera ESG-riskerna är också viktiga för att stärka motståndskraften mot de negativa effekterna av dessa risker. ESG-riskernas särdrag innebär att överenskommer, mätningar och förvaltningsförfaranden kan skilja sig avsevärt mellan olika institut. För att säkerställa samstämmighet i unionen och en gemensam förståelse av ESG-riskerna bör lämpliga definitioner och minimistandarder för bedömningen av riskerna fastställas genom ett tillsynsregelverk. För att uppnå detta mål bör definitioner införas i direktiv 2013/36/EU, och EBA bör ges befogenhet att ange en minsta uppsättning av referensmetoder för att bedöma ESG-riskernas konsekvenser för institutens finansiella stabilitet med prioritering av effekterna av miljöfaktorerna. ESG-riskernas framtidsinriktade karaktär innebär att scenarioanalyser och stresstester, tillsammans med planer för hantering av dessa risker, är särskilt informativa bedömningsverktyg, och EBA bör därför ha befogenhet att utarbeta enhetliga kriterier för innehållet i planerna för hantering av dessa risker och för fastställandet av scenarier och tillämpningen av metoder för stresstestning. EBA bör grunda sina scenarier på tillgängliga vetenskapliga rön, med utgångspunkt i arbetet i nätverket av centralbanker och tillsynsmyndigheter för miljöanpassning av det finansiella systemet och kommissionens insatser för stärkt samarbete mellan alla relevanta offentliga myndigheter i syfte att utveckla en gemensam metodbas, i enlighet med den förnyade strategin för hållbar finansiering. Miljörelaterade risker, däribland klimatrelaterade risker och risker på grund av miljöförstöring och förlust av biologisk mångfald, bör prioriteras mot bakgrund av deras brådskande karaktär och den särskilda betydelsen av scenarioanalys och stresstestning för deras bedömning.

- (41) Som viktiga finansiärer för företag och hushåll i unionen har institutet en relevant roll att spela när det gäller att främja hållbar utveckling i hela unionen. För att unionen ska kunna uppnå sitt övergripande mål att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 behöver institutionerna integrera rollen att främja hållbar utveckling i sin politik och sin verksamhet. För att möjliggöra denna integrering måste institutens affärsmodeller och strategier prövas mot unionens relevanta regleringsmål för en hållbar ekonomi, till exempel mot de åtgärder som föreskrivs av det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, för att identifiera ESG-risker på grund av bristande anpassning. Om institutet offentliggör sina hållbarhetsmål och hållbarhetsåtaganden inom andra obligatoriska eller frivilliga hållbarhetsramar som enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁵⁾, bör dessa mål och åtaganden vara förenliga med de specifika planerna för att hantera de ESG-risker som de kan ställas inför på kort, medellång och lång sikt. De behöriga myndigheterna bör genom sin relevanta tillsynsverksamhet bedöma i vilken utsträckning institut ställs inför ESG-risker och har åtföljande förvaltningsstrategier och operativa åtgärder som återspeglas i de mål och delmål som fastställs i deras tillsynsplaner

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, concernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

som är förenliga med deras offentliggjorda hållbarhetsåtaganden i samband med arbetet för anpassning till klimatneutralitet senast 2050. För att främja sund och effektiv risktillsyn och ett beteende från ledningens sida som är i linje med institutens långsiktiga hållbarhetsstrategi bör institutens riskbenägenhet när det gäller ESG-risker utgöra en integrerad del av deras ersättningspolicy och ersättningspraxis.

- (42) ESG-risker kan ha långtgående konsekvenser för stabiliteten, både för enskilda institut och för det finansiella systemet som helhet. Behöriga myndigheter bör därför hela tiden ta hänsyn till dessa risker i berörd tillsynsverksamhet, inbegripet översyns- och utvärderingsprocessen och stresstestningen av dessa risker. Kommissionen har genom det instrument för tekniskt stöd som inrättades genom Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2021/240 ⁽¹⁶⁾, tillhandahållit stöd till de nationella behöriga myndigheterna i samband med utarbetandet och genomförandet av metoder för stresstestning och kommer att ge fortsatt tekniskt stöd för detta ändamål. Metoderna för stresstestning av ESG-risker har emellertid hittills främst tillämpats i förberedande syfte. För att klart och konsekvent införliva stresstestning av ESG-risker i tillsynsverksamheten bör EBA, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽¹⁷⁾ och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁸⁾ gemensamt utarbeta riktlinjer för att säkerställa konsekventa överväganden och gemensamma metoder för stresstestning av ESG-risker. Stresstestningen av dessa risker bör utgå från klimat- och miljörelaterade faktorer, men efterhand som fler uppgifter och metoder för ESG-risker blir tillgängliga för att stödja utvecklingen av ytterligare verktyg för bedömning av den kvantitativa effekten på de finansiella riskerna bör de behöriga myndigheterna övergå till att bedöma effekten av dessa risker i samband med lämplighetsbedömningen av institut. För att säkerställa överensstämmande tillsynsförfaranden bör EBA utfärda riktlinjer angående den enhetliga integreringen av ESG-risker i översyns- och utvärderingsprocessen.
- (43) Bestämmelserna om systemriskbuffert i direktiv 2013/36/EU kan redan användas för att hantera olika typer av systemrisker, inbegripet systemrisker i samband med klimatförändringar. Om institutets behöriga eller utsedda myndigheter gör bedömningen att risker i samband med klimatförändringar kan ha allvarliga negativa konsekvenser för medlemsstaternas finansiella system och realekonomi bör de införa ett systemriskbuffertvärde som även kan tillämpas på vissa grupper eller undergrupper av exponeringar, till exempel för dem som omfattas av fysiska risker och övergångsrisker på grund av klimatförändringar, om införandet av ett sådant värde bedöms vara ett effektivt och proportionerligt sätt att minska riskerna.
- (44) Marknaderna för kryptotillgångar har vuxit snabbt de senaste åren. För att hantera institutens potentiella risker på grund av deras exponeringar mot kryptotillgångar som inte i tillräcklig utsträckning omfattas av det befintliga tillsynsregelverket har Baselkommittén för banktillsyn utarbetat en standard för tillsynsbehandlingen av exponeringar mot kryptotillgångar. En del av den standarden rör institutens riskhantering och tillämpningen av tillsynsprocessen på och utvärderingen av institut. Institut med direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar eller institut som tillhandahåller tillhörande tjänster för någon form av kryptotillgångar bör vara skyldiga att ha infört strategier, processer och metoder för riskhantering för att på lämpligt sätt hantera risker som orsakas av deras exponeringar mot kryptotillgångar. I synnerhet bör instituten i sin riskhanteringsverksamhet beakta tekniskrisker för kryptotillgångar, allmänna risker relaterade till informations- och kommunikationsteknik (IKT) och cyberrisker, rättsliga risker, risker som rör penningtvätt och finansiering av terrorism samt värderingsrisker. De behöriga myndigheterna bör kunna vidta nödvändiga tillsynsåtgärder om institutens riskhanteringsmetoder bedöms vara otillräckliga.
- (45) Syftet med bedömningen av lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganen är att säkerställa att ledamöterna är kvalificerade för sina roller och har ett gott anseende. En stabil ram för bedömning av lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet och personer som innehar nyckelfunktioner är avgörande för att säkerställa att instituten drivs korrekt och att deras risker hanteras på ett lämpligt sätt. Befintliga regler säkerställer inte att det utnämmande institutet bedömer lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet i god tid. Dessutom finns det för närvarande inga regler för lämplighetsbedömning av personer som innehar nyckelfunktioner. Dessutom måste gränsöver-

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

skridande institut ta hänsyn till en mängd olika nationella regler och processer, vilket minskar effektiviteten i de nuvarande ramarna. Förekomsten av avsevärt olika krav när det gäller lämplighetsbedömningen är ett särskilt relevant problem för bankunionen. Därför är det viktigt att fastställa en uppsättning av regler på unionsnivå för att säkerställa en mer enhetlig och förutsägbar ram för lämplighetsbedömning. Detta kommer att främja en enhetlighet i tillsynen, stärka förtroendet mellan behöriga myndigheter ytterligare och ge instituten en större rättssäkerhet. Lämplighetsbedömningar är ett viktigt inslag i tillsynen vid sidan av andra mekanismer såsom översyns- och utvärderingsprocessen och ersättningsregler som tillsammans säkerställer en sund styrning av instituten.

- (46) För att säkerställa en sund styrning, främja oberoende åsikter och underlätta kritiska utmaningar samt få fram olika slags synpunkter och erfarenheter bör ledningsorganen därför präglas av en tillräcklig mångfald vad gäller ålder, kön, geografiskt ursprung samt utbildnings- och yrkesbakgrund. En jämn könsfördelning är särskilt viktig för att säkerställa en lämplig representation av befolkningen och bör främjas.
- (47) Institut, finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag har det övergripande ansvaret för att bedöma lämpligheten hos varje ledamot i ledningsorganet och bör utföra den inledande lämplighetsbedömningen innan en ny ledamot tillträder sin befattning, med vissa undantag. Därefter bör de behöriga myndigheterna utföra en kontroll av lämpligheten. Dessa enheter bör säkerställa att informationen om lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet hålls uppdaterad. Dessa enheter bör lämna denna information till den behöriga myndigheten. Så snart nya omständigheter eller andra förhållanden som kan påverka lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet blir kända, bör enheterna utan onödigt dröjsmål informera den behöriga myndigheten om detta. Dessa enheter bör vidta nödvändiga åtgärder om de konstaterar att en ledamot eller en blivande ledamot av ledningsorganet inte uppfyller lämplighetskraven. Samma krav bör också gälla för personer som innehar nyckelfunktioner.
- (48) För att säkerställa rättssäkerheten och förutsägbarheten för enheterna är det nödvändigt att inrätta förfaranderegler för de behöriga myndigheternas kontroll av lämpligheten hos ledningsorganets ledamöter och personer som innehar nyckelfunktioner vid stora institut. Sådana förfaranderegler bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att vid behov begära ytterligare information, bland annat genom dokumentation, intervjuer och utfrågningar. Information och handlingar som är nödvändiga för de behöriga myndigheternas lämplighetsbedömning, inbegripet i samband med den ansökan om lämplighet som innan en blivande ledamot tillträder en befattning (*förhandsansökan om lämplighet*) ska lämnas av stora institut för ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion eller ordföranden för ledningsorganet med tillsynsfunktion, bör göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna på ett sätt som fastställs av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna bör ompröva en ledamots lämplighet om relevant information om ledamotens lämplighet har ändrats. När mandatet för en ledamot i ledningsorganet förnyas bör de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att göra en ny bedömning av den berörda ledamotens lämplighet om inte den relevanta information som de behöriga myndigheterna har kännedom om har ändrats och den ändringen kan påverka ledamotens lämplighet. De behöriga myndigheterna bör ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder om de konstaterar att lämplighetskraven inte är uppfyllda. De behöriga myndigheterna bör kunna begära att den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 på grundval av en riskbaserad metod tar del av den relevanta informationen om ledamöterna i ledningsorganet och får tillgång till den centrala databasen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (49) På grund av de risker som förknippas med stora institut, särskilt förekomsten av möjliga spridningseffekter, bör de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där tillsynsmyndighetens lämplighetsbedömning utförs efter det att ledamoten har tillträtt befattningen i ledningsorganet, i enlighet med nationell rätt, utan onödigt dröjsmål underrättas så snart det finns en tydlig avsikt att utse en ledamot i ledningsorganet med ledningsfunktion eller ordföranden för ledningsorganet med tillsynsfunktion. Stora institut bör under alla omständigheter säkerställa att de behöriga myndigheterna mottar en förhandsansökan om lämplighet senast 30 arbetsdagar innan den blivande ledamoten tillträder befattningen. En förhandsansökan om lämplighet bör åtföljas av alla relevanta handlingar och all relevant information som krävs för bedömningen, oavsett om de behöriga myndigheternas lämplighetsbedömning slutförs före eller efter det att personen tillträder befattningen. Om brottsregister eller andra handlingar som krävs enligt nationell rätt eller förtecknas av de behöriga myndigheterna blir tillgängliga i ett senare skede bör de behöriga myndigheterna också erhålla dessa handlingar och denna information utan onödigt dröjsmål. En förhandsansökan om lämplighet bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att inleda sin analys och vidta åtgärder inom ramen för bedömningen. Dessa åtgärder kan omfatta att hindra den blivande ledamoten från att tillträda tjänsten så länge som den behöriga myndigheten inte får tillräcklig information, eller, om den behöriga myndigheten hyser farhågor om den blivande ledamotens lämplighet, att inleda en fördjupad dialog i syfte att försäkra sig om att den blivande ledamoten är eller blir lämplig när befattningen tillträds. EBA bör utfärda riktlinjer om formerna för den riktade och fördjupade dialogen mellan den behöriga myndigheten och det stora institutet i syfte att undanröja eventuella hinder för den blivande ledamotens lämplighet i en anda av samarbete. Förhandsansökan om lämplighet bör göra det

möjligt för de behöriga myndigheterna att i ett tidigt skede inleda en dialog med stora institut om lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet med ledningsfunktion eller hos ordföranden för ledningsorganet med tillsynsfunktion innan dessa tillträder sina befattningar. Förhandsansökan om lämplighet bör dock inte påverka det stora institutets befogenheter och ansvar när det gäller att säkerställa lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet, och inte heller eventuella efterhandsbedömningar som utförs av de behöriga myndigheterna, om sådana är tillåtna enligt nationell rätt.

- (50) För stora institut bör de behöriga myndigheterna dessutom noga överväga att fastställa en längsta period inom vilken lämplighetsbedömningen ska vara slutförd, åtminstone när det gäller utnämningen av ledamöter i ledningsorganet och utnämningen av chefen för interna kontrollfunktioner och finansdirektören, för en befattning i sådana institut. En sådan längsta period bör vid behov kunna förlängas.
- (51) Lämplighetsbedömningen av ledamöterna i ledningsorganet ska inte påverka tillämpningen av den nationella rätten om utnämning av arbetstagarföreträdare i ledningsorganen eller om utnämning av ledamöter i ledningsorganet med tillsynsfunktion av regionala eller lokala folkvalda organ. I dessa fall bör lämpliga skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa lämpligheten hos dessa ledamöter i ledningsorganet.
- (52) Senast den 31 december 2029 bör EBA, i nära samarbete med ECB, se över och rapportera om tillämpningen av och effektiviteten hos ramen för lämplighetsbedömning, med beaktande även av proportionalitetsprincipen, särskilt när det gäller små och icke-komplexa institut.
- (53) EBA bör utarbeta riktlinjer för kriterierna för att fastställa om det finns rimliga skäl att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller om det finns en ökad risk för detta i samband med en enhet. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer bör EBA samarbeta med Esma och med myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 ⁽¹⁹⁾ (*myndigheten för bekämpning av penningtvätt och av terrorismfinansiering*), när den väl har inrättats. Om myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inte är operativ när dessa riktlinjer utarbetas bör EBA anta dessa riktlinjer utan att behöva samarbeta med den myndigheten.
- (54) Eftersom lämplighetsbedömningen syftar till att främja en sund och ansvarsfull ledning av instituten måste de behöriga myndigheterna ha tillgång till nya verktyg för att bedöma lämpligheten hos ledamöter i ledningsorgan, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner, till exempel redogörelser för ansvar och en kartläggning av åligganden. Dessa nya verktyg bör stödja de behöriga myndigheternas arbete med att granska institutens styrningssystem inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen. Trots ledningsorganets övergripande kollektiva ansvar bör instituten ha skyldighet att upprätta individuella redogörelser som anger roller och åligganden för samtliga ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner tillsammans med en kartläggning av åligganden, inklusive uppgifter om rapporteringsvägar och ansvarsfördelning, samt för de personer som deltar i institutets styrformer och deras åligganden. Deras enskilda åligganden och ansvar fastställs inte alltid på ett tydligt och konsekvent sätt, och det kan finnas situationer där två eller fler roller överlappar varandra eller där uppgifts- och ansvarsområden förbises eftersom de inte faller inom en enskild persons ansvarsområde. Omfattningen av de enskilda åliggandena och det enskilda ansvaret bör vara väl definierad, och inga uppgifter bör sakna en ansvarig person. Dessa verktyg bör säkerställa ytterligare ansvarsskyldighet för ledamöter i ledningsorganet med ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt bör de dessutom kunna anta eller behålla strängare krav för sådana verktyg.
- (55) Det ytterligare kapitalbaskrav som fastställts av ett instituts behöriga myndighet i enlighet med direktiv 2013/36/EU för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet bör inte öka till följd av att institutet blir bundet av det kapitalgolv som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013, om övriga omständigheter är oförändrade. I sådana fall bör den behöriga myndigheten, efter det att institutet blivit bundet av kapitalgolvet, dessutom granska det institutets ytterligare kapitalbaskrav och i synnerhet bedöma om och i vilken utsträckning dessa krav redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet. Om detta är fallet bör institutets ytterligare kapitalbaskrav anses

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

överlappa de risker som fångas in av kapitalgolvet i institutets kapitalbaskrav, och den behöriga myndigheten bör följaktligen minska detta krav till den nivå som är nödvändig för att undanröja en sådan överlappning så länge institutet är bundet av kapitalgolvet.

- (56) På liknande sätt, om institutet har blivit bundet av kapitalgolvet, kan det nominella belopp av institutets kärnprimärkapital som krävs enligt systemriskbufferten och bufferten för andra systemviktiga institut öka även om det inte har förekommit någon motsvarande ökning av de makrotillsynsrisker eller systemrisker som är förenade med institutet. I sådana fall bör institutets behöriga myndighet eller utsedda myndighet granska kalibreringen av systemriskbuffertvärdena och se till att de fortfarande är lämpliga och inte medför någon dubbelräkning av de risker som redan omfattas genom det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet. En sådan granskning bör äga rum med samma frekvens som granskningen av buffertarna, som ska ske varje år för bufferten för andra systemviktiga institut och vartannat år för systemriskbufferten. Institutets behöriga myndighet eller utsedda myndighet bör dock ha möjlighet att anpassa kalibreringen av buffertarna oftare.
- (57) För att möjliggöra en snabb och effektiv aktivering av systemriskbufferten är det nödvändigt att klargöra tillämpningen av de relevanta bestämmelserna och förenkla och anpassa de tillämpliga förfarandena. Utsedda myndigheter i alla medlemsstater bör ha möjlighet att fastställa en systemriskbuffert för att säkerställa att myndigheterna har befogenhet att hantera systemrisker på ett snabbt, proportionellt och effektivt sätt och för att möjliggöra erkännandet av systemriskbuffertvärden som fastställts av myndigheterna i andra medlemsstater. Erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat bör endast kräva en anmälan från den myndighet som erkänner värdet. För att undvika onödiga auktorisationsförfaranden om beslutet att fastställa ett buffertvärde leder till en minskning av eller inte ändrar något av de tidigare fastställda värdena måste det förfarande som fastställs i artikel 131.15 i direktiv 2013/36/EU anpassas till det förfarande som fastställs i artikel 133.9 i det direktivet. De förfaranden som fastställs i artikel 133.11 och 133.12 i ovannämnda direktiv bör förtydligas och göras mer samstämmiga med de förfaranden som gäller för andra systemriskbuffertvärden i tillämpliga fall.
- (58) Kommissionen bör ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA när det gäller undantaget för auktorisering av värdepappersföretag som kreditinstitut, förteckningen över de uppgifter som åtminstone ska lämnas in för att bedöma betydande förfaranden, processen för bedömning av betydande förfaranden, bokföringsarrangemangen för filialer från tredjeland, mekanismen för samarbete och arbetet inom tillsynskollegierna, begreppet exponering mot fallissemangsrisk som är betydande i absoluta termer och tröskelvärdena för stort antal betydande motparter eller positioner i omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument från olika emittenter samt minimiinnehållet i frågeformuläret för lämplighetsbedömning, meritförteckning och den interna lämplighetsbedömningen. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (59) Kommissionen bör ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som utarbetats av EBA när det gäller enhetliga format och definitioner för de intermediära moderföretagens rapportering, samrådsprocessen mellan behöriga myndigheter vid förvärvet av ett kvalificerat innehav, samrådsprocessen mellan behöriga myndigheter vid en fusion eller delning, tillsynsinformation och finansiell information om filialer från tredjeland samt om huvudföretag. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (60) Vid utarbetande av tekniska standarder och riktlinjer och vid besvarande av frågor som rör deras praktiska tillämpning eller genomförande bör EBA ta vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen och säkerställa att dessa standarder och riktlinjer också kan tillämpas utan onödig ansträngning av små och icke-komplexa institut.
- (61) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (62) Direktiv 2013/36/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/36/EU

Direktiv 2013/36/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Leden 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. I Danmark, 'Danmarks Eksport- og Investeringsfond', 'Danmarks Skibskredit A/S' och 'KommuneKredit'.

4a. I Tjeckien, 'Národní rozvojová banka a.s.'

5. I Tyskland, 'Kreditanstalt für Wiederaufbau', 'Landwirtschaftliche Rentenbank', 'Bremer Aufbau-Bank GmbH', 'Hamburgische Investitions- und Förderbank', 'Investitionsbank Berlin', 'Investitionsbank des Landes Brandenburg', 'Investitionsbank Sachsen-Anhalt', 'Investitionsbank Schleswig-Holstein', 'Investitions- und Förderbank Niedersachsen – Nbank', 'Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz', 'Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank', 'LfA Förderbank Bayern', 'NRW.BANK', 'Saarländische Investitionskreditbank AG', 'Sächsische Aufbaubank – Förderbank', 'Thüringer Aufbaubank', företag som med stöd av 'Wohnungsgemeinnützigkeitgesetz' är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som enligt samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag."

ii) Led 18 ska ersättas med följande:

"18. I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och 'Österreichische Kontrollbank AG' och 'Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB'."

iii) Följande led ska införas:

"20a. I Rumänien, 'Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.'"

iv) Led 24 ska utgå.

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. De enheter som avses i punkt 5.3–5.23 i denna artikel ska behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 34 och avdelning VII kapitel 3."

2. I artikel 3 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

"8a) *ledningsorgan med ledningsfunktion*: ledningsorganet i dess roll att leda institutet, inbegripet de personer som i praktiken leder ett instituts verksamhet."

b) Led 9 ska ersättas med följande:

"9) *verkställande ledning*: de fysiska personer som utövar verkställande funktioner vid ett institut och som är direkt ansvariga inför ledningsorganet, men som inte är ledamöter av det organet, och som är ansvariga för den dagliga ledningen av institutet under ledning av ledningsorganet."

c) Följande led ska införas:

"9a) *personer som innehar nyckelfunktioner*: de personer som har ett betydande inflytande över ett instituts ledning, men som inte är ledamöter i ledningsorganet, inbegripet cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören, om dessa chefer eller denna direktör inte är ledamöter i ledningsorganet."

9b) *interna kontrollfunktioner*: riskhanterings-, regelefterlevnads- och internrevisionsfunktioner."

9c) *chefer för interna kontrollfunktioner*: personer på högsta nivå inom institutet som är ansvariga för den dagliga ledningen av ett instituts interna kontrollfunktioner.

9d) *finansdirektör*: den person som har det övergripande ansvaret för ett instituts förvaltning av finansiella resurser, den finansiella planeringen och den finansiella rapporteringen.”

d) Led 11 ska ersättas med följande:

”11) *modellrisk*: modellrisk enligt definitionen i artikel 4.1.52b i förordning (EU) nr 575/2013.”

e) Följande led ska införas:

”29a) *fristående institut i unionen*: ett institut som inte omfattas av konsolidering under tillsyn i unionen enligt del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som inte har något moderföretag inom EU som omfattas av sådan konsolidering under tillsyn.”

f) Följande led ska införas:

”47a) *godtagbart kapital*: godtagbart kapital enligt definitionen i artikel 4.1.71 i förordning (EU) nr 575/2013.”

g) Led 59 ska ersättas med följande:

”59) *interna metoder*: den metod som bygger på intern riskklassificering som avses i artikel 143.1, metoden med en intern modell som avses i artikel 221, metoden med interna modeller som avses i artikel 283, den alternativa internmodellmetod som avses i artikel 325az samt den internbedömningsmetod som avses i artikel 265.2 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

h) Följande led ska läggas till:

”66) *stort institut*: ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013.

67) *vite*: periodisk ekonomisk efterlevnadsåtgärd som syftar till att avsluta pågående överträdelser av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och överträdelser av förordning (EU) nr 575/2013, eller i strid mot beslut som fattats av en behörig myndighet på grundval av dessa bestämmelser eller den förordningen, och tvinga fysiska eller juridiska personer att åter följa de bestämmelser eller beslut som överträtts.

68) *miljö-, samhällsansvars- eller bolagsstyrningsrisk* eller *ESG-risk*: risk avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning enligt definitionen i artikel 4.1.52d i förordning (EU) nr 575/2013.

69) *klimatneutralitet*: det övergripande målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (*) .

70) *kryptotillgång*: en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 (**) som inte är en digital centralbanksvaluta.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).”

3. I artikel 4 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har den sakkunskap, de resurser, den operativa kapacitet, de befogenheter och det oberoende som krävs för att utföra funktioner som avser tillsyn och granskningar samt de erforderliga befogenheter att förelägga viten och sanktioner som fastställs i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013.”

4. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4a

Behöriga myndigheters oberoende i tillsynsverksamheten

1. Vid tillämpningen av denna artikel avses med 'ledamöter i den behöriga myndighetens styrande organ' fysiska personer som ingår i den behöriga myndighetens gemensamma beslutsfattande organ på högsta nivå och som har befogenhet att utöva verkställande funktioner i den dagliga ledningen av den behöriga myndighetens tillsynsfunktion, med undantag för cheferna för de nationella centralbankerna.

2. För att upprätthålla de behöriga myndigheternas oberoende när de utövar sina befogenheter ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att behöriga myndigheter, inbegripet deras anställda och ledamöterna i deras styrande organ, kan utöva sina tillsynsbefogenheter på ett oberoende och objektivt sätt utan att söka eller ta emot instruktioner från övervakade institut, något organ i unionen eller regeringen i någon medlemsstat eller från något annat offentligt eller privat organ. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheters styrande organ är funktionellt oberoende av andra offentliga och privata organ. Dessa arrangemang ska inte påverka de arrangemang enligt nationell rätt som gör behöriga myndigheter offentligt och demokratiskt ansvarsskyldiga.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen ledamot i en behörig myndighets styrande organ som utses efter den 11 januari 2026 sitter kvar på sin post i mer än 14 år. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i en behörig myndighets styrande organ utses på grundval av offentliggjorda kriterier som är objektiva och transparenta och att dessa ledamöter kan entledigas om de inte längre uppfyller kriterierna för utnämning eller har dömts för ett allvarligt brott. Skälen för entledigande ska offentliggöras, såvida inte ledamoten i den behöriga myndighetens berörda styrande organ motsätter sig offentliggörandet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna offentliggör sina mål, är ansvariga för fullgörandet av sina åligganden i förhållande till dessa mål och är föremål för finansiell kontroll som inte påverkar deras oberoende.

Denna punkt ska inte påverka behöriga myndigheters rättigheter och skyldigheter enligt de internationella och europeiska systemen för finansiell tillsyn, särskilt det europeiska system för finansiell tillsyn som inrättats enligt förordning (EU) nr 1093/2010 (*), den gemensamma tillsynsmekanismen enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (**) och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (***) samt den gemensamma resolutionsmekanismen som har inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (****) .

3. Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att behöriga myndigheter har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förebygga intressekonflikter bland deras anställda och ledamöterna i deras styrande organ. För detta ändamål ska medlemsstaterna fastställa regler som står i proportion till de roller och ansvarsområden som innehas av anställda och ledamöter av styrande organ och som åtminstone förbjuder dem att

a) handla med finansiella instrument som utfärdats av eller är relaterade till de institut som övervakas av deras behöriga myndigheter, och dessa institutioners direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag, med undantag för

i) instrument som förvaltas av tredje part, förutsatt att ägarna till dessa instrument är förhindrade att delta i förvaltningen av portföljen,

ii) investeringar i företag för kollektiva investeringar,

b) ingå anställning hos eller godta någon form av avtal om tillhandahållande av yrkesmässiga tjänster under en viss period (*karensperiod*) med

i) institut där den anställde eller ledamoten i den behöriga myndighetens styrande organ har medverkat direkt i tillsyn respektive beslutsfattande, inbegripet dessa instituts direkta eller indirekta moderföretag, dotterföretag eller anknutna företag,

ii) enheter som tillhandahåller tjänster till någon av de enheter som avses i led i, såvida inte den anställde eller ledamoten i den behöriga myndighetens styrande organ är helt utestängd från att delta i tillhandahållandet av dessa tjänster under karensperioden,

- iii) enheter som bedriver lobbyverksamhet och påverkansarbete riktad till den behöriga myndigheten i frågor som den anställda eller ledamoten av den behöriga myndighetens styrande organ ansvarar för under sin anställning eller mandatperiod.

De undantag som föreskrivs i första stycket leden a i och ii ska endast tillämpas om tredje parter och företag för kollektiva investeringar inte huvudsakligen investerar i instrument som emitterats av eller är relaterade till de enheter som avses i led a.

4. Karensperioden ska börja löpa den dag då den direkta medverkan i tillsynen av den enhet som avses i punkt 3 b i upphörde. De behöriga myndigheterna ska under karensperioden säkerställa att deras anställda och ledamöterna i deras styrande organ inte har tillgång till konfidentiell eller känslig information som avser de enheterna. När det gäller nyanställningar i enheter som avses i punkt 3 b i och ii, ska karensperioden vara minst sex månader för anställda som är direkt involverade i tillsynen av enheter som avses i punkt 3 b i och minst tolv månader för ledamöterna i den behöriga myndighetens styrande organ. När det gäller nyanställningar av enheter som avses i punkt 3 b iii ska karensperioden vara minst tre månader för såväl anställda som för ledamöter i den behöriga myndighetens styrande organ.

Medlemsstaterna får tillåta de behöriga myndigheterna att låta sina anställda och ledamöterna i deras styrande organ på vilka punkt 3 b i ska tillämpas omfattas av en karensperiod i händelse av att de anställs av direkta konkurrenter till en av de enheter som avses i det ledet. För detta ändamål ska karensperioden vara minst tre månader för anställda som är direkt involverade i tillsynen av dessa institut och minst sex månader för ledamöterna i den behöriga myndighetens styrande organ.

5. Genom undantag från punkt 4 får medlemsstaterna tillåta de behöriga myndigheterna att tillämpa kortare karensperioder på minst tre månader för anställda som är direkt involverade i tillsynen av institut endast om en längre karensperiod

a) på ett otillbörligt sätt skulle begränsa den behöriga myndighetens möjligheter att anställa ny personal med tillräckliga eller nödvändiga färdigheter för att kunna utföra dess tillsynsfunktioner, särskilt med hänsyn till den inhemska arbetsmarknadens begränsade storlek, eller

b) skulle utgöra en överträdelse av en relevant grundläggande rättighet som erkänns i den berörda medlemsstatens författning, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller av relevanta arbetstagarättigheter enligt nationell arbetsrätt.

6. Anställda och ledamöter i en behörig myndighets styrande organ som omfattas av förbudet i punkt 3 b ska ha rätt till lämplig ersättning för detta förbud. Medlemsstaterna ska besluta om lämplig form för sådan ersättning.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att de anställda och ledamöterna i en behörig myndighets styrande organ omfattas av ett krav på att anmäla finansiella innehav. Denna anmälan ska innehålla information om de anställdas och ledamöternas innehav i form av aktier, obligationer, värdepappersfonder, investeringsfonder, blandade fonder, hedgefonder och börshandlade fonder som kan ge upphov till intressekonflikter. De berörda personerna ska lämna in intresseförklaringen innan de utses och därefter årligen.

Anmälan av finansiella innehav ska inte påverka eventuella krav på att lämna in en förmögenhetsdeklaration enligt tillämpliga nationella regler.

8. Om en anställd eller en ledamot i en behörig myndighets styrande organ, när denne anställs eller utses eller när som helst därefter, äger finansiella instrument som kan ge upphov till intressekonflikter ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att från fall till fall kräva att dessa instrument säljs eller avyttras inom en rimlig tidsram. De behöriga myndigheterna ska också ha befogenhet att från fall till fall tillåta dessa anställda eller ledamöter att sälja eller avyttra finansiella instrument som de ägde när de anställdes eller utnämndes.

9. För att säkerställa en proportionell tillämpning av denna artikel ska EBA senast den 10 juli 2026 utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, riktade till de behöriga myndigheterna, om förebyggande av intressekonflikter och om de behöriga myndigheternas oberoende, med beaktande av internationell bästa praxis.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).
- (**) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).
- (***) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).
- (****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1)."

5. Artikel 8a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

"b) Genomsnittet av de samlade månatliga tillgångarna, beräknat över en sammanhängande tolv månadersperiod, understiger 30 miljarder EUR, och företaget ingår i en grupp där det samlade värdet av de konsoliderade tillgångarna i alla företag i gruppen som är etablerade i unionen, inbegripet dess filialer och dotterföretag etablerade i ett tredjeland, vars samlade tillgångar enskilt understiger 30 miljarder EUR och som bedriver någon av de verksamheter som anges i bilaga I avsnitt A punkterna 3 och 6 till direktiv 2014/65/EU, uppgår till eller överstiger 30 miljarder EUR, i båda fallen beräknat som ett genomsnitt över en sammanhängande tolv månadersperiod."

b) Följande punkt ska införas:

"3a) Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får den behöriga myndigheten, på grundval av den ansökan som mottagits i enlighet med den punkten och den information som mottagits i enlighet med artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, efter att ha mottagit en begäran från ett företag som avses i punkt 1 i den här artikeln, besluta att bevilja undantag för det företaget från kravet på auktorisation som kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i det här direktivet.

Vid mottagandet av en begäran om undantag ska den behöriga myndigheten underrätta EBA om detta. EBA ska avge ett yttrande om denna begäran om undantag inom en månad från det att den underrättats av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om denna begäran om undantag med beaktande av EBA:s yttrande och åtminstone följande delar:

- a) Om företaget ingår i en grupp, gruppens organisationsstruktur, den bokföringspraxis som gäller inom gruppen och fördelningen av tillgångar mellan gruppens enheter.
- b) Arten, storleken och komplexiteten av den verksamhet som bedrivs av företaget i den medlemsstat där det är etablerat och i unionen som helhet.
- c) Omfattningen av och den systemrisk som följer av den verksamhet som bedrivs av företaget i den medlemsstat där det är etablerat och i unionen som helhet.

Om den behöriga myndighetens beslut avviker från EBA:s yttrande ska den behöriga myndigheten ange skälen till avvikelserna i sitt beslut.

Den behöriga myndigheten ska underrätta det berörda företaget samt EBA om sitt beslut. EBA ska offentliggöra det beslutet på sin webbplats tillsammans med sitt yttrande.

Den behöriga myndigheten ska ompröva sitt beslut vart tredje år."

c) Följande stycken ska läggas till:

"7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att närmare specificera de delar som ska beaktas av den behöriga myndigheten när den fattar beslut om huruvida ett undantag ska beviljas i enlighet med punkt 3a, med särskilt beaktande av väsentligheten hos den motparts-kreditrisk som ett företag är exponerat för.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska senast den 31 december 2028 lägga fram en rapport för kommissionen om utnyttjandet av det undantag som avses i punkt 3a i den här artikeln samt om tillämpningen av artikel 4.1 b iii i förordning (EU) nr 575/2013.”

6. I artikel 18 ska följande led läggas till:

”g) uppfyller samtliga följande villkor:

- i) Det har fastställts att kreditinstitutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a i direktiv 2014/59/EU eller i enlighet med artikel 18.1 a i förordning (EU) nr 806/2014.
- ii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 806/2014 är uppfyllt när det gäller det kreditinstitutet.
- iii) Resolutionsmyndigheten anser att villkoret i artikel 32.1 c i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 18.1 c i förordning (EU) nr 806/2014 inte är uppfyllt när det gäller det kreditinstitutet.”

7. Artikel 21a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel. Andra finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska ansöka om godkännande i enlighet med denna artikel när de är skyldiga att följa detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 på undergruppsnivå eller när de har utsetts till ansvariga för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå såsom avses i punkt 4 c i denna artikel.

Behöriga myndigheter ska regelbundet, och under alla förhållanden åtminstone årligen, granska moderföretagen till ett institut för att kontrollera att det institutet, den enhet som ansöker om auktorisation enligt artikel 8 eller den enhet som utsetts till ansvarig för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå (*den utsedda enheten*), korrekt har identifierat alla företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt, om moderföretagen är belägna i andra medlemsstater än den medlemsstat där institutet är etablerat, den enhet som ansöker om auktorisation enligt artikel 8 är etablerad eller den utsedda enheten är etablerad, ska de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater samarbeta nära för att utföra granskningen.

De behöriga myndigheterna ska på sina webbsidor årligen offentliggöra och uppdatera en förteckning över finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som i enlighet med denna artikel har beviljats godkännande eller undantagits från godkännande i medlemsstaten. Om ett undantag från godkännande har beviljats ska förteckningen också ange den utsedda enheten.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Uppgifter om utnämningen av minst två personer som i praktiken leder det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och om efterlevnad av de kriterier och krav som anges i artikel 91.1.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om godkännandet eller undantaget från godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel sker samtidigt som den bedömning som utförs i enlighet med artikel 8, 22 eller 27a ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av de artiklarna på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. Den bedömningsperiod som avses i artikel 22.2 andra stycket eller artikel 27a.6 upphävas, tills det förfarande som anges i den här artikeln är avslutat.”

c) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) De kriterier för aktieägare och medlemmar i kreditinstitut som anges i artikel 14 och de krav som föreskrivs i artikel 121 är uppfyllda."

d) I punkt 4 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) De inledande orden ska ersättas med följande:

"Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget får ansöka om undantag från kravet på godkännande enligt denna artikel, vilket ska beviljas om samtliga följande villkor är uppfyllda:"

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Ett dotterkreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som utgör ett dotterföretag som har beviljats godkännande i enlighet med denna artikel har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå och har tilldelats alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt."

e) Följande punkt ska införas:

"4a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får den samordnande tillsynsmyndigheten från fall till fall tillåta att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är undantagna från godkännande inte omfattas av konsolideringen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Undantaget påverkar inte effektiviteten i tillsynen av dotterkreditinstitutet eller av gruppen.

b) Det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget har inga andra aktieexponeringar än aktieexponeringen i dotterkreditinstitutet eller i det intermediära finansiella moderholdingföretag eller intermediära blandade finansiella moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

c) Det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inte någon väsentlig grad av finansiell skuld och har inga exponeringar som inte hänför sig till dess ägande i dotterkreditinstitutet eller i det intermediära finansiella moderholdingföretag eller intermediära blandade finansiella moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet."

f) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"Om den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska de båda myndigheterna arbeta tillsammans i fullständigt samråd för att fatta beslut om det godkännande, det undantag från godkännande och den uteslutning från konsolidering som avses i punkterna 3, 4 och 4a samt de tillsynsåtgärder som avses i punkterna 6 och 7. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska göra en bedömning av de frågor som avses i punkterna 3, 4, 4a, 6 och 7, beroende på vad som är tillämpligt, och vidarebefordra denna bedömning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen."

ii) Följande stycke ska införas efter första stycket:

"Om ett gemensamt beslut uppnås och den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska det gemensamma beslutet också genomföras eller, om den nationella rätten så tillåter, tillämpas direkt i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat."

g) I punkt 10 ska första stycket ersättas med följande:

"Om godkännande eller undantag från godkännande av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt denna artikel nekas, ska den samordnande tillsynsmyndigheten meddela sökanden om beslutet och skälen till detta inom fyra månader från mottagandet av ansökan eller, om ansökan är ofullständig, inom fyra månader från mottagandet av de fullständiga uppgifter som krävs för beslutet."

8. I artikel 21b ska följande punkt införas:

”6a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de enhetliga formaten och definitionerna och ska utveckla it-lösningar som ska tillämpas inom unionen för rapporteringen av den information som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i denna punkt.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21c

Krav att etablera en filial för tillhandahållande av banktjänster av företag i tredjeland

1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som är etablerade i ett tredjeland enligt artikel 47 ska etablera en filial på deras territorium och ansöka om auktorisation i enlighet med avdelning VI för att inleda eller fortsätta att bedriva de verksamheter som avses i artikel 47.1 i den berörda medlemsstaten.

2. Det krav som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte vara tillämpligt om ett företag som är etablerat i ett tredjeland tillhandahåller en tjänst eller verksamhet till en kund eller motpart som är etablerad eller belägen i unionen och som är

a) en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitten I och II i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerad eller belägen i unionen, om en sådan kund eller motpart uteslutande på eget initiativ anlitar ett företag som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av någon av de tjänster eller verksamheter som avses i artikel 47.1 i det här direktivet,

b) ett kreditinstitut,

c) ett företag i samma grupp som det företag som är etablerat i ett tredjeland.

Utan att det påverkar tillämpningen av led c i första stycket ska det inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens eller motpartens, eller den potentiella kundens eller motpartens, eget initiativ om ett företag i tredjeland söker upp en kund eller motpart, eller en potentiell kund eller motpart, som avses i led a i det stycket, genom en enhet som agerar för egen räkning eller har nära förbindelser med ett sådant företag i tredje land eller genom någon annan person som agerar för en sådan enhets räkning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att kräva att kreditinstitut och filialer som är etablerade på deras territorium tillhandahåller de uppgifter som behövs för att övervaka de tjänster som tillhandahålls uteslutande på initiativ av en kund eller motpart som är etablerad eller belägen på deras territorium, om sådana tjänster tillhandahålls av företag som är etablerade i tredje land som ingår i samma grupp.

3. Ett sådant initiativ av en kund eller motpart som avses i punkt 2 ska inte ge företaget i tredje land rätt att marknadsföra andra kategorier av produkter, verksamheter och tjänster än de som den kunden eller motparten har begärt, såvida detta inte sker genom en filial från tredje land som är etablerad i en medlemsstat. Etableringen av en filial från tredje land krävs dock inte för tjänster, verksamheter eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning till, tillhandahållandet av den tjänst, produkt eller verksamhet som ursprungligen begärdes av kunden eller motparten, inbegripet när sådana nära anknutna tjänster, verksamheter eller produkter tillhandahålls senare än de som ursprungligen begärdes.

4. Det krav som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte vara tillämpligt på de tjänster eller verksamheter som förtecknas i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU och eventuella kompletterande tjänster, såsom därmed sammanhängande mottagande av insättningar eller beviljande av kredit eller lån i syfte att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet.

5. För att bevara kundernas förvärvade rättigheter enligt befintliga avtal ska kravet i punkt 1 inte påverka tillämpningen av befintliga avtal som ingåtts före den 11 juli 2026.

6. Senast den 10 juli 2025 ska EBA, efter samråd med Eiopa och Esma, se över huruvida någon enhet i den finansiella sektorn utöver kreditinstitut bör undantas från kravet att etablera en filial för tredjelandsföretags tillhandahållande av banktjänster i enlighet med denna artikel. EBA ska lämna en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Rapporten ska beakta farhågor om den finansiella stabiliteten och inverkan på unionens konkurrenskraft.

På grundval av den rapporten ska kommissionen, om så är lämpligt, för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett lagstiftningsförslag.”

10. I artikel 22.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Behöriga myndigheter ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller ytterligare uppgifter enligt punkt 3 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller uppgifterna.”

11. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för detta.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

ii) Följande stycken ska läggas till:

”Vid bedömningen av det kriterium som anges i led e i första stycket i denna punkt ska de behöriga myndigheterna, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av kreditinstituten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

De behöriga myndigheterna får invända mot det tilltänkta förvärvet om den tilltänkta förvärvaren är belägen i ett tredjeland som är förtecknat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 eller i ett tredjeland som är föremål för unionens restriktiva åtgärder, och den behöriga myndigheten gör bedömningen att detta påverkar den tilltänkta förvärvarens förmåga att upprätthålla de metoder och processer som krävs för att uppfylla kraven i systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpning av denna punkt och med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 e i denna artikel, ska ett negativt yttrande från de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av kreditinstitutet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849, som mottagits av de behöriga myndigheterna inom 30 dagar efter den ursprungliga begäran, vederbörligen beaktas av de behöriga myndigheterna vid bedömningen av det tilltänkta förvärvet och får utgöra en rimlig grund för invändning mot det tilltänkta förvärvet.”

c) Följande stycke ska läggas till:

”6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en förteckning över vilka uppgifter som den tilltänkta förvärvaren minst ska lämna till den behöriga myndigheten vid tidpunkten för den underrättelse som avses i punkt 22.1.

Vid tillämpningen av första stycket ska EBA ta hänsyn till avdelning II i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*).

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).”

12. I avdelning III ska följande kapitel läggas till:

"KAPITEL 3

FÖRVÄRV ELLER AVYTTRING AV ETT VÄSENTLIGT INNEHAV

Artikel 27a

Anmälan och bedömning av förvärvet

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut och finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom ramen för artikel 21a.1 (*den tilltänkta förvärvaren*) i förväg skriftligen underrättar den behöriga myndigheten om de avser att direkt eller indirekt förvärva ett väsentligt innehav (*det tilltänkta förvärvet*). Underrättelsen ska omfatta uppgifter om storleken på det tilltänkta förvärvet och de relevanta uppgifter som anges i artikel 27b.5.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett innehav anses vara väsentligt om det motsvarar minst 15 % av den tilltänkta förvärvarens godtagbara kapital.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om den tilltänkta förvärvaren är ett institut, tröskelvärdet i punkt 2 tillämpas både på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen för gruppen. Om det tröskelvärde som avses i punkt 2 endast överskrids på individuell nivå ska den tilltänkta förvärvaren underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad. Den behöriga myndigheten ska bedöma det tilltänkta förvärvet. Om detta tröskelvärde överskrids på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen i gruppen ska den tilltänkta förvärvaren även underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska även bedöma det tilltänkta förvärvet.

4. Om den tilltänkta förvärvaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av artikel 21a.1 ska det tröskelvärde som avses i punkt 2 i den här artikeln tillämpas på grundval av den konsoliderade situationen, och den samordnande tillsynsmyndigheten ska vara behörig myndighet med avseende på tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln.

5. De behöriga myndigheten ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 och av eventuella ytterligare uppgifter i enlighet med punkt 9 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller de ytterligare uppgifterna.

6. Den behöriga myndigheten ska utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 inom 60 arbetsdagar från datumet för den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och mottagandet av alla handlingar, inbegripet de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27b.5 (*bedömningsperioden*).

Om det tilltänkta förvärvet gäller ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut enligt artikel 22.1 ska även den tilltänkta förvärvaren omfattas av det krav på underrättelse och den bedömning som föreskrivs i den artikeln. I sådana fall ska den tid inom vilken den behöriga myndigheten ska utföra både de bedömningar som föreskrivs i artikel 27b.1 och den som avses i artikel 22.2 löpa ut först när den senare av de två relevanta bedömningsperioderna löper ut.

7. Om det tilltänkta förvärvet av ett väsentligt innehav sker mellan enheter i samma grupp som avses i artikel 113.6 i förordning (EU) nr 575/2013 eller mellan enheter som ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 i den förordningen, ska den behöriga myndigheten inte vara skyldig att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 i detta direktiv.

8. När den behöriga myndigheten utfärdar det skriftliga mottagningsbevis som avses i punkt 5 ska den samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

9. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, och under alla omständigheter senast den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen som föreskrivs i artikel 27b.1. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

10. Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då den behöriga myndigheten begär ytterligare uppgifter och det datum då ett svar på begäran med alla begärda uppgifter tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Denna suspension får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om den behöriga myndigheten därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket den själv får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

11. Den behöriga myndigheten får förlänga den suspension som avses i punkt 10 till högst trettio arbetsdagar om

- a) den förvärvade enheten är belägen i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland,
- b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av den tilltänkta förvärvaren i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 är nödvändigt för att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 i det här direktivet.

12. Om godkännandet av ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom tillämpningsområdet för artikel 21a.1 sker samtidigt som den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 ska den behöriga myndigheten vid tillämpning av artikel 21a.1 på lämpligt sätt samarbeta med den samordnande tillsynsmyndigheten och, i de fall det är en annan, den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget är etablerat. I det fallet ska bedömningsperioden suspenderas tills det förfarande som fastställs i artikel 21a är avslutat.

13. Om den behöriga myndigheten beslutar att invända mot det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar efter avslutad bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 och före slutet av bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren om detta och ange skälen till sin invändning.

14. Om den behöriga myndigheten inte skriftligen invänder mot det tilltänkta förvärvet inom bedömningsperioden ska det anses vara godkänt.

15. Den behöriga myndigheten får fastställa en tidsperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara slutfört och förlänga denna period i tillämpliga fall.

Artikel 27b

Bedömningskriterier

1. När den behöriga myndigheten bedömer den underrättelse av tilltänkta förvärv som föreskrivs i artikel 27a.1 och de uppgifter som avses i artikel 27a.9 ska den göra en bedömning av utsikterna till en sund och ansvarsfull ledning av den tilltänkta förvärvarens, och i synnerhet de risker som den tilltänkta förvärvaren är eller kan bli exponerad för efter det tilltänkta förvärvet, i enlighet med följande kriterier:

- a) Huruvida den tilltänkta förvärvaren kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra unionsrättsakter.
 - b) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för detta.
2. Vid bedömningen av det kriterium som anges i punkt 1 b i denna artikel ska den behöriga myndigheten, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av den tilltänkta förvärvaren i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

3. Den behöriga myndigheten får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimliga skäl till detta enligt kriterierna i punkt 1 i denna artikel eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga, trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27a.9.

Vid tillämpning av denna punkt och med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 b i denna artikel, ska ett negativt yttrande från de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av den tilltänkta förvärvaren i enlighet med direktiv (EU) 2015/849, som mottagits av de behöriga myndigheterna inom 30 dagar efter den ursprungliga begäran, vederbörligen beaktas av de behöriga myndigheterna vid bedömningen av det tilltänkta förvärvet och får utgöra en rimlig grund för invändning mot det tilltänkta förvärvet.

4. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor i fråga om storleken på det tilltänkta förvärvet eller tillåta den behöriga myndigheten att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som krävs för att utföra bedömningen. Den tilltänkta förvärvaren ska lämna dessa uppgifter till den behöriga myndigheten vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27a.1. De uppgifter som krävs ska stå i proportion till och vara lämpliga för det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna ska inte kräva några uppgifter som inte är relevanta för tillsynsbedömningen enligt denna artikel.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27a.5–27a.11 ska den behöriga myndighet som har fått in anmälningar om två eller flera tilltänkta förvärv av väsentliga innehav i samma enhet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) den förteckning över uppgifter som ska tillhandahållas den behöriga myndigheten av den tilltänkta förvärvaren vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artiklarna 27a.1, 27f.1 och 27i.1,
- b) en gemensam bedömningsmetod för de kriterier som fastställs i denna artikel och artikel 27j,
- c) den tillämpliga processen för underrättelsen och den tillsynsbedömning som krävs enligt artiklarna 27a och 27i.

Vid tillämpning av första stycket ska EBA ta hänsyn till avdelning II i direktiv (EU) 2017/1132.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27c

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Den behöriga myndigheten ska rådgöra med de myndigheter som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över andra berörda enheter i den finansiella sektorn när den utför den bedömning som föreskrivs i artikel 27b.1 om det tilltänkta förvärvet rör något av följande:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den tilltänkta förvärvaren.
- c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. Om den tilltänkta förvärvaren är ett institut och det tröskelvärde som avses i artikel 27a.2 endast överskrids på individuell nivå ska den behöriga myndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om det tilltänkta förvärvet inom tio arbetsdagar från det att den mottagit underrättelsen från den tilltänkta förvärvaren, om den tilltänkta förvärvaren ingår i en grupp och den behöriga myndigheten är en annan än den samordnande tillsynsmyndigheten. Den behöriga myndigheten ska också vidarebefordra sin bedömning till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Om den tilltänkta förvärvaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av artikel 21a.1 ska den samordnande tillsynsmyndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den tilltänkta förvärvaren är etablerad om det tilltänkta förvärvet inom tio arbetsdagar från mottagandet av underrättelsen från den tilltänkta förvärvaren, om denna behöriga myndighet är en annan än den samordnande tillsynsmyndigheten. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska också vidarebefordra sin bedömning till den behöriga myndigheten.

Om den tilltänkta förvärvaren är ett institut och det tröskelvärde som avses i artikel 27a.2 överskrids både på individuell nivå och på grundval av den konsoliderade situationen för gruppen, ska den behöriga myndighet och den samordnande tillsynsmyndighet som bedömer det tilltänkta förvärvet sträva efter att samordna sina bedömningar, särskilt när det gäller deras samråd med de relevanta myndigheter som avses i punkt 1 i denna artikel.

3. Om bedömningen av det tilltänkta förvärvet måste utföras av den samordnande tillsynsmyndighet som avses i artikel 27a.3, och den samordnande tillsynsmyndigheten är en annan än den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den tilltänkta förvärvaren är etablerad, ska de båda myndigheterna arbeta tillsammans i fullständigt samråd. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska göra en bedömning av det tilltänkta förvärvet och vidarebefordra denna bedömning till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den tilltänkta förvärvaren är etablerad. De två myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut inom två månader från mottagandet av den bedömningen. Det gemensamma beslutet ska vara vederbörligen dokumenterat och motiverat. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska underrätta den tilltänkta förvärvaren om det gemensamma beslutet.

Om ett gemensamt beslut inte fattas inom två månader efter att bedömningen mottagits ska den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den tilltänkta förvärvaren är etablerad avstå från att fatta beslut och hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad från erhållande av beskedet om hänskjutandet till EBA. De berörda myndigheterna ska anta ett gemensamt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut.

4. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål förse varandra med alla uppgifter som är väsentliga eller relevanta för bedömningen. I detta avseende ska de behöriga myndigheterna på begäran eller på eget initiativ underrätta varandra om alla uppgifter som är relevanta för bedömningen.

De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar och säkerställa att deras beslut är konsekventa. För detta ändamål ska det beslut som fattas av den behöriga myndighet som är ansvarig för bedömningen omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av andra relevanta behöriga myndigheter.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden och formulär och ska utarbeta mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 10 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27d

Anmälan om avyttring

Medlemsstaterna ska kräva att institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom ramen för artikel 21a.1 underrättar den behöriga myndigheten om de avser att direkt eller indirekt förvärva ett väsentligt innehav enligt vad som fastställs i enlighet med artikel 27a.2. Denna underrättelse ska lämnas in skriftligen före avyttringen och omfatta uppgifter om det berörda innehavets storlek.

Artikel 27e

Informationskrav och sanktioner

Om den tilltänkta förvärvaren underlåter att anmäla det tilltänkta förvärvet i förväg i enlighet med artikel 27a.1 eller har förvärvat ett väsentligt innehav som avses i den artikeln trots att den behöriga myndigheten har motsatt sig detta, ska medlemsstaterna kräva att den behöriga myndigheten vidtar lämpliga åtgärder. Om ett väsentligt innehav har förvärvats trots att den behöriga myndigheten har motsatt sig detta ska medlemsstaterna, utan att det påverkar möjliga sanktioner, antingen föreskriva att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska förklaras ogiltiga.

KAPITEL 4

VÄSENTLIGA ÖVERFÖRINGAR AV TILLGÅNGAR OCH SKULDER

Artikel 27f

Anmälan av betydande överföringar av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut och finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom ramen för artikel 21a.1 skriftligen underrättar sin behöriga myndighet i förväg om varje betydande överföring av tillgångar eller skulder som de genomför aningen genom försäljning eller någon annan typ av transaktion (*den föreslagna transaktionen*).

Om den föreslagna transaktionen endast inbegriper enheter från samma grupp ska dessa enheter också omfattas av första stycket.

Vid tillämpningen av första och andra styckena ska var och en av de enheter som är delaktiga i samma föreslagna förfarande omfattas enskilt av den anmälningsskyldighet som fastställs där.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska den föreslagna transaktionen anses vara betydande för en enhet om det minst motsvarar 10 % av dess totala tillgångar eller skulder, förutom om den föreslagna transaktionen genomförs mellan enheter inom samma grupp, i vilket fall den föreslagna transaktionen ska anses vara betydande för en enhet om det minst motsvarar 15 % av dess totala tillgångar eller skulder.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska de procentandelar för finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag som avses i punkt 1 tillämpas på grundval av deras konsoliderade situation.

Följande ska inte beaktas vid beräkningen av de andelar som avses i första stycket i denna punkt:

a) Överföringar av nödlidande tillgångar.

- b) Överföringar av tillgångar där syftet är att de ska ingå i en säkerhetsmassa enligt definitionen i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*).
- c) Överföringar av tillgångar som ska värdepapperiseras.
- d) Överföringar av tillgångar eller skulder i samband med användningen av de verktyg, befogenheter och mekanismer för resolution som föreskrivs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU.

3. Den behöriga myndigheten ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen.

Artikel 27g

Informationskrav och sanktioner

Om enheterna underlåter att anmäla den föreslagna transaktionen i förväg i enlighet med artikel 27f.1 ska medlemsstaterna kräva att den behöriga myndigheten vidtar lämpliga åtgärder.

KAPITEL 5

FUSIONER OCH DELNINGAR

Artikel 27h

Tillämpningsområde och definitioner

Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 139/2004 (**) och direktiv (EU) 2017/1132.

Fusioner och delningar som följer av tillämpningen av direktiv 2014/59/EU ska inte omfattas av skyldigheterna i detta kapitel.

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *fusion*: ett förfarande varigenom

- a) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag, det övertagande bolaget, i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det övertagande bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet, såvida inte annat anges i tillämplig nationell rätt, eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- b) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag, det övertagande bolaget, utan att det övertagande bolaget ger ut nya värdepapper eller aktier, förutsatt att en person direkt eller indirekt innehar samtliga värdepapper och aktier i de fusionerande bolagen eller att aktieägarna i de fusionerande bolagen innehar sina värdepapper och aktier till samma andel i samtliga fusionerande bolag,
- c) två eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till ett bolag som de bildar, det nybildade bolaget, i utbyte mot att deras bolagsmän får ersättning i form av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i det nybildade bolaget samt, i förekommande fall, kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet, såvida inte annat anges i tillämplig nationell rätt, eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- d) ett bolag upplöses utan likvidation och överför alla eller delar av sina tillgångar och skulder till det bolag som innehar samtliga värdepapper eller andelar som representerar dess kapital.

2. *delning*: ett förfarande varigenom

- a) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas värdepapper eller aktier i de bolag som mottar tillskott med anledning av delningen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet, såvida inte annat anges i tillämplig nationell rätt, eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,

- b) ett bolag upplöses utan likvidation och i samband därmed överför samtliga sina tillgångar och skulder till fler än ett nybildat bolag i utbyte mot att aktieägarna i det delade bolaget tilldelas värdepapper eller aktier i de mottagande bolagen och, i förekommande fall, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet, såvida inte annat anges i tillämplig nationell rätt, eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- c) förfarandet utgörs av en kombination av de förfaranden som beskrivs i leden a och b,
- d) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att aktieägare i det bolag som delas får ersättning i form av värdepapper eller andelar i de mottagande bolagen, i det bolag som delas eller i både de mottagande bolagen och det bolag som delas och, när så är tillämpligt, kontant ersättning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet såvida inte annat anges i tillämplig nationell rätt eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet för dessa värdepapper eller andelar,
- e) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag i utbyte mot att det bolag som delas får ersättning i form av värdepapper eller andelar i de mottagande bolagen.

Artikel 27i

Anmälan och bedömning av fusionen eller delningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut och finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag inom ramen för artikel 21a.1 (*finansiella aktörer*) som genomför en fusion eller delning (*den föreslagna transaktionen*) efter antagandet av planen för den föreslagna transaktionen och före slutförandet av den föreslagna transaktionen underrättar den behöriga myndighet som kommer att vara ansvarig för tillsynen av de enheter som bildas till följd av den föreslagna transaktionen och lämnar de relevanta uppgifter som avses i artikel 27j.5.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska, om den föreslagna transaktionen gäller en delning, den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av den enhet som genomför den föreslagna transaktionen vara den behöriga myndighet som ska underrättas och vara ansvarig för den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska den behöriga myndigheten inte vara skyldig att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1 om den föreslagna transaktionen är en fusion som endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp, inbegripet en grupp av kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och som står under tillsyn som en grupp.

3. Den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1 ska inte genomföras om den föreslagna transaktionen kräver en auktorisation i enlighet med artikel 8 eller ett godkännande i enlighet med artikel 21a.

4. Den behöriga myndigheten ska skriftligen bekräfta mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 eller de ytterligare uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 5 utan dröjsmål och under alla omständigheter senast tio arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen eller de ytterligare uppgifterna.

Om den föreslagna transaktionen endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp gäller ska den behöriga myndigheten utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1 inom 60 arbetsdagar från datumet för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och från mottagandet av alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver i enlighet med artikel 27j.5 (*bedömningsperioden*).

Den behöriga myndigheten ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera de finansiella aktörerna om det datum då bedömningsperioden löper ut.

5. Den behöriga myndigheten får begära ytterligare uppgifter som behövs för att slutföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1. En sådan begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Om den föreslagna transaktionen endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp får den behöriga myndigheten inte begära ytterligare uppgifter efter den femtionde arbetsdagen av bedömningsperioden.

Bedömningsperioden ska suspenderas mellan det datum då den behöriga myndigheten begär ytterligare uppgifter och det datum då ett svar på begäran med alla begärda uppgifter tas emot från de finansiella aktörerna. Denna suspension får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om den behöriga myndigheten därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande, vilket den själv får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden suspenderas.

6. Den behöriga myndigheten får förlänga den suspension som avses i punkt 5 tredje stycket till högst trettio arbetsdagar när

- a) åtminstone en av de finansiella aktörerna är belägen i eller omfattas av regelverk i ett tredjeland,
- b) ett utbyte av information med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de finansiella aktörerna i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 är nödvändigt för att utföra den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1 i detta direktiv.

7. Det föreslagna förfarandet får inte slutföras förrän den behöriga myndigheten har utfärdat ett positivt yttrande.

8. Den behöriga myndigheten ska, inom två arbetsdagar från det att de har slutfört sin bedömning, skriftligen utfärda ett motiverat positivt eller negativt yttrande till de finansiella aktörerna. De finansiella aktörerna ska vidarebefordra det motiverade yttrandet till de myndigheter som enligt den nationella lagstiftningen är ansvariga för granskningen av det föreslagna förfarandet.

9. Om den föreslagna transaktionen endast inbegriper finansiella aktörer från samma grupp, och om den behöriga myndigheten inte motsätter sig den föreslagna transaktionen skriftligen inom bedömningsperioden, ska yttrandet anses vara positivt.

10. I den behöriga myndighetens positiva yttrande om den föreslagna transaktionen får det föreskrivas en begränsad period under vilken den föreslagna transaktionen ska utföras.

Artikel 27j

Bedömningskriterier

1. Vid bedömningen av den underrättelse om den föreslagna transaktion som föreskrivs i artikel 27i.1 och de uppgifter som avses i artikel 27i.5 ska den behöriga myndigheten, för att säkerställa sundheten hos de finansiella aktörernas tillsynsprofil efter slutförandet av det föreslagna förfarandet, och i synnerhet för att åtgärda de risker som de finansiella aktörerna är eller kan bli exponerade för i samband med den föreslagna transaktionen och de risker som den enhet som följer av den föreslagna transaktionen kan bli exponerad för, bedöma den föreslagna transaktionen i enlighet med följande kriterier:

- a) Anseendet hos de finansiella aktörer som är delaktiga i det föreslagna förfarandet.
- b) Den finansiella sundheten hos de finansiella aktörer som är delaktiga i det föreslagna förfarandet, i synnerhet när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs och planeras för den enhet som följer av det föreslagna förfarandet.
- c) Huruvida den enhet som följer av den föreslagna transaktionen kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla de tillsynskrav som fastställs i detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 samt, i tillämpliga fall, andra unionsrättsakter, i synnerhet direktiven 2002/87/EG och 2009/110/EG.
- d) Huruvida genomförandeplanen för den föreslagna transaktionen är realistisk och sund ur ett tillsynsperspektiv.
- e) Huruvida det finns rimliga skäl att misstänka att den föreslagna transaktionen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att den föreslagna transaktionen skulle kunna öka riskerna för detta.

Den genomförandeplan som avses i första stycket led d ska vara föremål för lämplig övervakning av den behöriga myndigheten fram till slutförandet av det föreslagna förfarandet.

2. Vid bedömningen av det kriterium som anges i punkt 1 e i denna artikel ska den behöriga myndigheten, inom ramen för sina kontroller, rådgöra med de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de finansiella aktörerna i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

3. Den behöriga myndigheten får endast utfärda ett negativt yttrande avseende den föreslagna transaktionen om de kriterier som fastställs i punkt 1 i denna artikel inte är uppfyllda eller om de uppgifter som lämnats av den finansiella aktören är ofullständiga trots att en begäran har gjorts i enlighet med artikel 27i.5.

Med beaktande av det kriterium som fastställs i punkt 1 e i denna artikel, ska ett negativt yttrande från de myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de finansiella aktörerna i enlighet med direktiv (EU) 2015/849, som mottagits av den behöriga myndigheten inom 30 arbetsdagar efter den ursprungliga begäran, vederbörligen beaktas av den behöriga myndigheten vid bedömningen av den föreslagna transaktionen och får utgöra en rimlig grund för ett negativt yttrande i enlighet med första stycket i denna punkt.

4. Medlemsstaterna får inte tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma den föreslagna transaktionen utifrån marknadens ekonomiska behov.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning över de uppgifter som krävs för att utföra den bedömning som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel. De finansiella aktörerna ska lämna dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27i.1. De uppgifter som krävs ska stå i proportion till och vara lämpliga för det föreslagna förfarandets karaktär. Medlemsstaterna ska inte kräva några uppgifter som inte är relevanta för en tillsynsbedömning enligt denna artikel.

Artikel 27k

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Den behöriga myndigheten ska rådgöra med de relevanta myndigheter som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över andra berörda enheter i den finansiella sektorn när den utför den bedömning som föreskrivs i artikel 27j.1 om det föreslagna förfarandet, utöver den eller de finansiella aktörerna, inbegriper enheter som tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det föreslagna förfarandet utförs.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det föreslagna förfarandet genomförs.
- c) En juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag eller ett kapitalförvaltningsbolag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den i vilken det föreslagna förfarandet utförs.

2. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål förse varandra med alla uppgifter som är väsentliga eller relevanta för bedömningen. I detta avseende ska de behöriga myndigheterna på begäran eller på eget initiativ underrätta varandra om alla uppgifter som är relevanta för bedömningen. Ett yttrande från en finansiell aktörs behöriga myndighet ska omfatta eventuella synpunkter eller reservationer som framförts av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över en eller flera av de enheter som förtecknas i punkt 1.

De behöriga myndigheterna ska sträva efter att samordna sina bedömningar och säkerställa att deras yttranden är konsekventa.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för upprättandet av gemensamma förfaranden och formulär och ska utarbeta mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt denna artikel.

Vid tillämpning av första stycket ska EBA beakta avdelning II i direktiv (EU) 2017/1132.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 10 januari 2027.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27l

Informationskrav och sanktioner

Om de finansiella aktörerna underlåter att lämna in en underrättelse om den föreslagna transaktionen i förväg i enlighet med artikel 27i.1 eller har utfört det föreslagna förfarande som avses i den artikeln utan ett föregående positivt yttrande från de behöriga myndigheterna ska medlemsstaterna kräva att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga åtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

(**) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1)."

13. Avdelning VI ska ersättas med följande:

"AVDELNING VI

TILLSYN ÖVER FILIALER FRÅN TREDJELAND OCH FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

KAPITEL 1

TILLSYN ÖVER FILIALER FRÅN TREDJELAND

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser

Artikel 47

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel fastställs minimikraven för bedrivande av följande verksamhet vid en filial från tredjeland i en medlemsstat:

- a) Någon av verksamheterna som anges i punkterna 2 och 6 i bilaga I till detta direktiv som bedrivs av ett företag som är etablerat i ett tredjeland och som skulle klassificeras som kreditinstitut eller som skulle uppfylla kriterierna i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 om det var etablerat i unionen.
- b) Den verksamhet som anges i punkt 1 i bilaga I till detta direktiv som bedrivs av ett företag som är etablerat i ett tredjeland.

2. Om ett företag som är etablerat i ett tredjeland tillhandahåller verksamhet och tjänster som förtecknas i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU och eventuella kompletterande tjänster, såsom därmed sammanhängande mottagande av insättningar eller beviljande av kredit eller lån i syfte att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet, ska det företaget inte ingå i tillämpningsområdet för punkt 1 i denna artikel.

3. I denna avdelning gäller följande definitioner:

1. *filial från tredjeland*: en filial som etablerats i en medlemsstat av antingen
 - a) ett företag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland för att bedriva någon av de verksamheter som avses i punkt 1,
 - b) ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor i ett tredjeland.
2. *huvudföretag*: ett företag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland och som har etablerat en filial från det tredjelandet i medlemsstaten samt företagets intermediära och yttersta moderföretag, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 48

Förbud mot diskriminering

När filialer från tredjeland börjar eller fortsätter att bedriva sin verksamhet får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till institut med huvudkontor i en annan medlemsstat.

Artikel 48a

Klassificering av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som klass 1 om de filialerna uppfyller något av följande villkor:

- a) Det totala värdet av tillgångar som bokförts av eller som har sitt ursprung hos filialen från tredjeland i medlemsstaten är lika med eller större än 5 miljarder EUR, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med avsnitt II underavsnitt 4.
- b) Den auktoriserade verksamhet som bedrivs av filialen från tredjeland inbegriper att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från privatpersoner, förutsatt att beloppet av dessa insättningar och andra återbetalbara medel är lika med eller större än 5 % av de totala skulderna för filialen från tredjeland eller att beloppet för sådana insättningar och andra återbetalbara medel är större än 50 miljoner EUR.
- c) Filialen från tredjeland är inte en kvalificerad filial från tredjeland enligt artikel 48b.

2. Medlemsstaterna ska klassificera filialer från tredjeland som inte uppfyller något av villkoren i punkt 1 i klass 2.
3. De behöriga myndigheterna ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:
 - a) Om en filial från tredjeland i klass 1 upphör att uppfylla villkoren i punkt 1 ska den omedelbart anses tillhöra klass 2.
 - b) Om en filial från tredjeland i klass 2 börjar uppfylla något av villkoren i punkt 1 ska den anses tillhöra klass 1 först efter en fyramånadersperiod från den dag då den började uppfylla de villkoren.
4. Medlemsstaterna får på filialer från tredjeland som är auktoriserade inom deras territorium, eller på vissa kategorier av dessa, tillämpa samma krav som är tillämpliga för kreditinstitut som auktoriserats enligt detta direktiv, i stället för de krav som anges i denna avdelning. Om den behandling som fastställs i denna punkt endast är tillämpliga för vissa kategorier av filialer från tredjeland, ska medlemsstaterna ange de relevanta klassificeringskriterierna för denna behandling. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas på dessa filialer från tredjeland, utom vid tillämpning av artikel 48p.

Artikel 48b

Villkor för kvalificerade filialer från tredjeland

1. Om följande villkor är uppfyllda i förhållande till en filial från tredjeland ska den filialen anses vara en kvalificerad filial från tredjeland i enlighet med denna avdelning:
 - a) Huvudföretaget är etablerat i ett land som tillämpar tillsynsstandarder och tillsyn i enlighet med tredjelandets bankregelverk som är åtminstone likvärdiga med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) De tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone likvärdiga med de krav som fastställs i avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i detta direktiv.
 - c) Huvudföretaget är etablerat i ett land som inte är förtecknat som ett högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.
2. Kommissionen kan genom genomförandeakter anta beslut om huruvida de villkor som anges i 1 a och b i denna artikel är uppfyllda i förhållande till tredjeländers bankregelverk. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 147.2.
3. Innan ett beslut antas enligt punkt 2 i denna artikel får kommissionen begära stöd från EBA i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att göra en bedömning av det berörda tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav samt för att utfärda en rapport om det regelverkets och dessa kravs efterlevnad av de villkor som anges i punkt 1 a och b i den här artikeln. EBA ska offentliggöra resultatet av sin bedömning på sin webbplats.
4. EBA ska föra ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i punkt 1.
5. När den behöriga myndigheten tar emot en ansökan om auktorisation i enlighet med artikel 48c ska de bedöma de villkor som fastställs i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 48a för att klassificera filialen från tredjeland i klass 1 eller klass 2. Om det berörda tredjelandet inte finns upptaget i det offentliga register som avses i punkt 4 i den här artikeln ska den behöriga myndigheten be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att det villkor som avses i punkt 1 c i den här artikeln är uppfyllt. Den behöriga myndigheten ska klassificera filialen från tredjeland i klass 1 i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

AVSNITT II

Auktorisations- och regleringskrav

Underavsnitt 1

Auktorisationskrav

Artikel 48c

Minimivillkor för auktorisation av filialer från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska kräva, i enlighet med artikel 21c, att företag från tredjeland etablerar en filial på medlemsstaternas territorium innan de börjar eller fortsätter att bedriva de verksamheter som avses i artikel 47.1. Etableringen av en filial från tredjeland ska kräva förhandsauktorisering i enlighet med detta kapitel.

2. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att ingå administrativa avtal eller andra arrangemang med det berörda tredjelandets behöriga myndigheter innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i den berörda medlemsstaten. Sådana avtal bör baseras på de modeller för administrativa avtal som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 33.5 i förordning (EU) nr 1093/2010. Detta krav ska inte vara tillämpligt om filialer från tredjeland omfattas av strängare nationella krav. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål lämna information till EBA om alla administrativa avtal eller andra arrangemang som ingåtts med tredjeländers behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska kräva att ansökningarna om auktorisation av filialer från tredjeland åtföljs av en verksamhetsplan som beskriver den tilltänkta affärsverksamheten, de verksamheter som ska bedrivas bland dem som avses i artikel 47.1 samt organisationsstrukturen och riskhanteringen avseende filialen i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 48g.

4. Filialer från tredjeland får endast auktoriseras om åtminstone samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Filialen från tredjeland uppfyller de lagstadgade minimikraven i underavsnitt 2.

b) De verksamheter för vilka huvudföretaget söker auktorisation i medlemsstaten omfattas av en auktorisation som huvudföretaget innehar i det tredjeland i vilket det är etablerat och omfattas av tillsyn i det tredjelandet.

c) Den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om och försetts med ansökan att etablera en filial i medlemsstaten och de medföljande dokument som avses i punkt 3.

d) Enligt auktorisationen får filialen från tredjeland endast bedriva de auktoriserade verksamheterna i den medlemsstat i vilken den är etablerad, och det är uttryckligen förbjudet för filialen från tredjeland att erbjuda eller bedriva verksamheter i andra medlemsstater över gränserna, med undantag för gruppinterna finansieringstransaktioner som ingås med andra filialer från tredjeland inom samma huvudföretag och för transaktioner som genomförs på basis av kundinitierade kontakter (s.k. *reverse solicitation*) avseende tjänster i enlighet med artikel 21c.

e) För att kunna utöva sin tillsynsfunktion har den behöriga myndigheten tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget från de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över det huvudföretaget och kan effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella nödlägen som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet.

f) Det finns inga rimliga skäl att misstänka att filialen från tredjeland skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849.

5. För att avgöra huruvida det villkor som anges i punkt 4 f i denna artikel är uppfyllt ska den behöriga myndigheten vända sig till den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och erhålla en skriftlig bekräftelse på att villkoret är uppfyllt innan filialen från tredjeland auktoriseras.

6. Behöriga myndigheter får besluta att auktorisationer för filialer från tredjeland som beviljats senast den 10 januari 2027 ska fortsätta att vara giltiga, förutsatt att de filialer från tredjeland som beviljats dessa auktorisationer uppfyller de minimikrav som föreskrivs i denna avdelning.

7. EBA ska övervaka transaktioner mellan filialer från tredjeland som har samma huvudföretag med auktorisation i olika medlemsstater och överlämna en rapport till kommissionen om sina slutsatser senast den 10 juli 2028.
8. Senast den 10 juli 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att närmare specificera följande:
 - a) De uppgifter som ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av en filial från tredjeland, inbegripet verksamhetsplanen samt organisationsstrukturen och riskhanteringen enligt artikel 3.
 - b) Förfarandet för auktorisation av filialen från tredjeland samt standardformulär och mallar för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i led a i denna punkt.
 - c) De villkor för auktorisation som avses i punkt 4.
 - d) De villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får förlita sig på information som redan har lämnats i samband med en eventuell auktorisation av en filial i tredjeland.

Artikel 48d

Villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva följande villkor för avslag eller återkallande av en auktorisation för en filial från tredjeland:
 - a) Filialen från tredjeland uppfyller inte de auktorisationskrav som fastställs i artikel 48c eller i nationell rätt.
 - b) Huvudföretaget eller huvudföretagets grupp uppfyller inte de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns rimliga skäl att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna.

Filialer från tredjeland ska utan dröjsmål underrätta sina behöriga myndigheter i de fall de omständigheter som avses i led b första stycket uppstår.

2. De behöriga myndigheterna får också återkalla en auktorisation som beviljats en filial från tredjeland om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Filialen från tredjeland utnyttjar inte auktorisationen inom 12 månader, avstår uttryckligen från auktorisationen eller har inte bedrivit någon verksamhet under minst sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har infört bestämmelser om att auktorisationen ska upphöra att gälla i sådana fall.
 - b) Filialen från tredjeland har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler.
 - c) Filialen från tredjeland uppfyller inte längre en eller fler av de ytterligare villkor eller krav enligt vilka auktorisationen beviljades.
 - d) Filialen från tredjeland kan inte längre förväntas fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna och har särskilt inte längre säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel.
 - e) Filialen från tredjeland omfattas av något annat fall där nationell rätt föreskriver att auktorisationen måste återkallas.
 - f) Filialen från tredjeland begår en av de överträdelser som avses i artikel 67.1.
 - g) Det finns rimliga skäl att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849 med koppling till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i förhållande till filialen från tredjeland, dess huvudföretag eller dess grupp.
3. För att avgöra huruvida det villkor som anges i punkt 2 g i denna artikel har uppfyllts ska den behöriga myndigheten vända sig till den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva tydliga förfaranden för avslag eller återkallande av auktorisationen för filialen från tredjeland i enlighet med punkterna 1, 2 och 3.

Underavsnitt 2

Lagstadgade minimikrav

Artikel 48e

Krav för särskilt tillskjutet kapital

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga kapitalkrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller ett lägsta särskilt tillskjutet kapital som åtminstone motsvarar

- a) 2,5 % av deras genomsnittliga skulder för filialer från tredjeland i klass 1 för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för nyligen auktoriserade filialer från tredjeland, av filialens skulder vid tidpunkten för auktorisationen, enligt vad som rapporterats i enlighet med underavsnitt 4, men minst 10 miljoner EUR,
- b) 0,5 % av deras genomsnittliga skulder för filialer från tredjeland i klass 2 för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna eller, för nyligen auktoriserade filialer från tredjeland, av filialens skulder vid tidpunkten för auktorisationen, enligt vad som rapporterats i enlighet med underavsnitt 4, men minst 5 miljoner EUR.

2. Filialer från tredjeland ska uppfylla det krav om lägsta särskilt tillskjutna kapital som avses i punkt 1 med tillgångar i form av

- a) kontanter eller kontantliknande instrument enligt definitionen i artikel 4.1.60 i förordning (EU) nr 575/2013,
- b) räntebärande värdepapper som har givits ut av stater eller medlemsstaters centralbanker, eller
- c) något annat instrument som är tillgängligt för filialen från tredjeland för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de instrument för särskilt tillskjutet kapital som avses i punkt 2 i denna artikel på ett depositionskonto i den medlemsstat där filialen är auktoriserad hos ett kreditinstitut som inte ingår i dess huvudföretags grupp eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. De instrument för särskilt tillskjutet kapital som satts in på depositionskontot ska vara tillgängliga för användning vid tillämpning av artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i händelse av resolution av en filial från tredjeland och för likvidation av en filial från tredjeland i enlighet med nationell rätt.

4. Senast den 10 juli 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de krav som fastställs i punkt 2 c i denna artikel avseende instrument som är tillgängliga för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

Artikel 48f

Likviditetskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillämpliga likviditetskrav i enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna åtminstone kräva att filialer från tredjeland vid varje tidpunkt bibehåller en volym icke-pantsatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller det krav på likviditetstäckning som fastställs i del sex avdelning I förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 (*).

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland sätter in de likvida tillgångar som innehas för efterlevnad av denna artikel på ett konto i den medlemsstat där filialen är auktoriserad hos ett kreditinstitut som inte ingår i dess huvudföretags grupp eller, om det är tillåtet enligt nationell rätt, hos medlemsstatens centralbank. Om det återstår likvida tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden i enlighet med punkt 1 i denna artikel, ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning vid tillämpning av artikel 96 i direktiv 2014/59/EU i händelse av resolution av en filial från tredjeland och för likvidation av en filial från tredjeland i enlighet med nationell rätt.

4. De behöriga myndigheterna får göra undantag från likviditetskravet i denna artikel för kvalificerade filialer från tredjeland.

Artikel 48g

Intern styrning och riskhantering

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i den berörda medlemsstaten har minst två personer som i praktiken leder deras verksamhet efter förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna. Dessa personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och ska avsätta tillräcklig tid för att kunna fullgöra sina åligganden.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 1 uppfyller kraven i artiklarna 74 och 75, 76.5 och 76.6 samt 92, 94 och 95. De behöriga myndigheterna får kräva att filialer från tredjeland etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland i klass 2 uppfyller kraven i artiklarna 74, 75, 92, 94 och 95 samt har interna kontrollfunktioner i enlighet med artikel 76.5 och 76.6 första, andra och fjärde styckena.

Beroende på deras storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet kan de behöriga myndigheterna kräva att filialer från tredjeland i klass 2 utser chefer för interna kontrollfunktioner, såsom föreskrivs i artikel 76.6 tredje och femte styckena.

4. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland upprättar rapporteringsvägar till huvudföretagets ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa, och har infört lämpliga system för informations- och kommunikationsteknik (IKT) och kontroller för att säkerställa att strategierna tillämpas på vederbörligt sätt.

5. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland övervakar och förvaltar sina utkontrakteringsavtal och att de säkerställer att deras behöriga myndigheter har fullständig tillgång till alla uppgifter de behöver för att utöva sin tillsynsfunktion.

6. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland som gör back-to-back-transaktioner eller gruppinterna transaktioner har tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motpartsrisk när väsentliga risker kopplade till tillgångar som bokförs av filialen från tredjeland överförs till motparten.

7. Om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen i tredjeland utförs av dess huvudföretag ska dessa funktioner utföras i enlighet med interna arrangemang eller gruppinterna överenskommelser. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialer från tredjeland ska ha tillgång till alla uppgifter de behöver för att utöva sin tillsynsfunktion.

8. De behöriga myndigheterna ska kräva att en oberoende tredje part regelbundet bedömer genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel hos filialen från tredjeland samt överlämnar en rapport till den behöriga myndigheten med sina resultat och slutsatser.

9. Senast den 10 januari 2027 ska EBA utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, om tillämpningen på filialer från tredjeland av de styrformer, processer och metoder som avses i artikel 74.1 i detta direktiv, med beaktande av artikel 74.2, och om tillämpningen på filialer från tredjeland av artiklarna 75 och 76.5 och 76.6 i detta direktiv.

Artikel 48h

Bokföringskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland för ett bokföringsregister så att dessa filialer från tredje land kan spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder som bokförs av eller som har sitt ursprung hos filialen från tredjeland i medlemsstaten, och självständigt förvalta de tillgångarna och skulderna inom filialen från tredje land. Bokföringsregistret ska innehålla all nödvändig och tillräcklig information om de risker som filialen från tredjeland genererat samt om hur de förvaltas.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland utarbetar, regelbundet ser över och uppdaterar en strategi för bokföringsarrangemang för förvaltningen av det bokföringsregister som avses i punkt 1. Denna strategi ska dokumenteras och godkännas av det berörda styrande organet för huvudföretaget. Strategin ska innehålla en tydlig motivering av bokföringsarrangemangen och en beskrivning av hur de arrangemangen överensstämmer med filialens affärsstrategi.

3. Myndigheterna ska kräva att filialer från tredjeland säkerställer ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna artikel, med resultat och slutsatser, regelbundet utarbetas och översänds till den behöriga myndigheten.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de bokföringsarrangemang som filialerna från tredjeland ska följa vid tillämpningen av denna artikel, i synnerhet när det gäller

- a) metoden för att identifiera och föra ett heltäckande och exakt register över de tillgångar och skulder som bokförs av filialen från tredjeland i medlemsstaten, och
- b) metoden för att identifiera och föra ett register över poster utanför balansräkningen och tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland som bokförs eller innehas av andra filialer eller dotterföretag inom samma grupp på den ursprungliga filialens vägnar eller till förmån för den ursprungliga filialen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Underavsnitt 3

Befogenhet att kräva auktorisation enligt avdelning III och krav avseende systemviktiga filialer från tredjeland

Artikel 48i

Befogenhet att kräva etablering av ett dotterföretag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har befogenhet att kräva att filialer från tredjeland ansöker om auktorisation enligt avdelning III kapitel 1 åtminstone om

- a) filialen från tredjeland tidigare har bedrivit eller bedriver sådan verksamhet som avses i artikel 47.1, utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i artikel 48c.4 d, med kunder eller motparter i andra medlemsstater,
- b) filialen från tredjeland uppfyller de indikatorer för systemviktighet som avses i artikel 131.3 eller bedöms vara systemviktiga i enlighet med artikel 48j samt utgör betydande risker för den finansiella stabiliteten i unionen eller den medlemsstat där den är etablerad, eller
- c) det totala beloppet av tillgångar i alla filialer från tredjeland i unionen som tillhör samma grupp från tredjeland uppgår till eller överstiger 40 miljarder EUR eller om beloppet av de bokförda tillgångarna i filialen från tredjeland i den medlemsstat där den är etablerad uppgår till eller överstiger 10 miljarder EUR.

Den befogenhet som avses i första stycket i denna punkt får användas efter tillämpning av åtgärderna i artikel 48j eller 48o, beroende på vad som är lämpligt, eller om den behöriga myndigheten, på andra grunder än de som förtecknas i första stycket i denna punkt, kan motivera att dessa åtgärder skulle vara otillräckliga för att hantera de väsentliga tillsynsmässiga betänkligheterna.

2. Innan de behöriga myndigheterna utövar den befogenhet som avses i punkt 1 ska de samråda med EBA och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut.

Vid tillämpning av punkt 1 b och c i denna artikel och vid genomförandet av den bedömning som avses i artikel 48j ska de behöriga myndigheterna, eller i förekommande fall de utsedda myndigheterna, beakta lämpliga indikatorer för att bedöma systemviktigheten hos filialer från tredjeland vilka särskilt ska omfatta

- a) storleken på filialen från tredjeland,
- b) komplexiteten hos strukturen, organisationen och affärsmodellen för filialen från tredjeland,
- c) graden av sammanlänkning mellan filialen från tredjeland och det finansiella systemet i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad,
- d) möjligheten att ersätta de verksamheter, tjänster eller transaktioner som genomförs eller den finansiella infrastruktur som filialen från tredjeland tillhandahåller,

- e) marknadsandelen för filialen från tredjeland i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad vad gäller sammanlagda banktillgångar och i förhållande till filialens verksamheter, tjänster och transaktioner,
- f) den troliga effekten av en suspension eller nedläggning av verksamheten vid filialen från tredjeland på det finansiella systemets likviditet i den medlemsstat där den är etablerad eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i unionen och i den medlemsstaten,
- g) vilken roll och betydelse filialen i tredjeland har för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de transaktioner som utförs av, gruppen från tredjeland i unionen och i den medlemsstat där filialen är etablerad,
- h) vilken roll och betydelse filialen i tredjeland har i samband med resolution eller likvidation på grundval av information från resolutionsmyndigheten,
- i) volymen affärsverksamhet som gruppen från tredjeland bedriver via filialer från tredjeland i förhållande till den affärsverksamhet som den gruppen bedriver via dotterinstitut som auktoriserats i unionen och i de medlemsstater där filialerna från tredjeland är etablerade.

Artikel 48j

Bedömning av systemviktigheten och krav för systemviktiga filialer från tredjeland

1. Filialen från tredjeland ska omfattas av den bedömning som fastställs i punkt 2 i denna artikel om alla filialer från tredjeland i unionen som tillhör samma grupp från tredjeland har ett totalt belopp av tillgångar i unionen såsom rapporterats enligt underavsnitt 4 som uppgår till eller överstiger 40 miljarder EUR, antingen

- a) i genomsnitt för de tre närmast föregående årliga rapportperioderna, eller
- b) i absoluta tal för minst tre av de fem närmast föregående årliga rapportperioderna.

Den tillgångströskel som avses i första stycket ska inte omfatta tillgångar som innehas av filialer från tredjeland i samband med centralbankers marknadstransaktioner med ECBS-centralbanker.

2. Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av en filial från tredjeland som tillhör en grupp från tredjeland om alla filialer från tredjeland i unionen har ett totalt belopp av tillgångar i unionen som uppgår till eller överstiger 40 miljarder EUR ska bedöma huruvida den filial från tredjeland som står under dess tillsyn är systemviktig och utgör betydande risker för den finansiella stabiliteten i unionen eller i den medlemsstat där den är etablerad. För dessa ändamål ska de behöriga myndigheterna i synnerhet beakta de indikatorer för systemviktighet som avses i artiklarna 48i.2 och 131.3.

3. Som en del av den bedömning som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten, eller när så är lämpligt de utsedda myndigheterna, samråda med EBA och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut, för att bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som den berörda filialen från tredjeland utgör för andra medlemsstater än den där filialen är etablerad.

Den behöriga myndigheten eller, när så är lämpligt, den utsedda myndigheten, ska lämna sin motiverade bedömning av tredjelandsfilialens systemvikt för unionen eller den medlemsstat där den är etablerad till EBA och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut.

Om de behöriga myndigheter som rådfrågas motsätter sig bedömningen av systemvikten hos filialen från tredjeland ska de informera den behöriga myndighet som har utfört den bedömning som avses i punkt 2 inom tio arbetsdagar från mottagandet av bedömningen. De behöriga myndigheterna ska, med bistånd av EBA, efter bästa förmåga nå konsensus om bedömningen och, i tillämpliga fall, om de riktade krav som avses i punkt 4 senast tre månader från och med den dag då den behöriga myndigheten eller, när så är lämpligt, den utsedda myndigheten motsatte sig bedömningen. Efter den periodens utgång ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av den filial från tredjeland som genomgår bedömning besluta om bedömningen av systemvikten hos filialen från tredjeland och om de riktade krav som avses i punkt 4.

4. Om så är lämpligt för att komma tillrätta med de identifierade riskerna får den behöriga myndigheten eller, i tillämpliga fall, den utsedda myndigheten ålägga filialen från tredjeland riktade krav som kan innefatta

- a) krav på att den berörda filialen från tredjeland ska omstrukturera sina tillgångar eller verksamheter så att den inte längre klassificeras som systemviktiga i enlighet med punkt 2 eller att den upphör att utgöra en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller de medlemsstater där den är etablerad, eller
- b) införande av ytterligare tillsynskrav på den relevanta filialen från tredjeland.

Om den behöriga myndigheten eller, i tillämpliga fall, den utsedda myndigheten anser att en filial från tredjeland är systemviktig, men den beslutar att inte utöva några av de befogenheter som avses i första stycket a i denna punkt eller i artikel 48i ska den lämna en motiverad underrättelse till EBA och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den relevanta tredjelandgruppen har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterinstitut om varför den har beslutat att inte utöva dessa befogenheter.

5. EBA ska senast den 31 december 2028 lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om

- a) den bedömning som avses i punkt 3 i denna artikel, i synnerhet i fråga om identifieringen av filialer från tredjeland som har samma huvudföretag och om tillvägagångssättet för samrådsprocessen i den punkten,
- b) utövandet av tillsynsbefogenheterna i punkt 4 i denna artikel och i artikel 48i.

Underavsnitt 4

Rapporteringskrav

Artikel 48k

Tillsynsinformation och finansiell information om filialer från tredjeland och huvudföretag

1. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland regelbundet rapporterar information till sina behöriga myndigheter om

- a) tillgångar och skulder i sina räkenskaper i enlighet med artikel 48h och tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland, med en uppdelning som visar
 - i) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och typ av motpart, framför allt exponeringar inom den finansiella sektorn,
 - ii) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,
 - iii) väsentliga interna transaktioner med huvudföretaget och med medlemmar i huvudföretagets grupp,
- b) huruvida filialerna från tredjeland uppfyller de krav som tillämpas på dem enligt detta direktiv,
- c) de arrangemang för insättningsskydd som finns tillgängliga för insättare i filialer från tredjeland i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (**), på ad hoc-basis,
- d) ytterligare tillsynskrav som medlemsstaterna har infört för filialer från tredjeland i nationell rätt.

När filialerna från tredjeland rapporterar informationen om de bokförda tillgångarna och skulderna i enlighet med första stycket a ska de tillämpa de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (***) eller tillämplig god redovisningssed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska kräva att filialer från tredjeland rapporterar följande information till sina behöriga myndigheter om sitt huvudföretag:

- a) Aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer från tredjeland inom huvudföretagets grupp i unionen, på regelbunden basis.
- b) Huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis.

- c) Omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis.
- d) Huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialer från tredjeland i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna.
- e) Huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialer från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin.
- f) De tjänster som huvudföretaget tillhandahåller kunder som är etablerade eller belägna i unionen på basis av kundinitierade kontakter (*reverse solicitation*) avseende tjänster i enlighet med artikel 21c.

3. Rapporteringsskyldigheterna i denna artikel får inte hindra en behörig myndighet från att införa ytterligare rapporteringskrav för filialer från tredjeland om den anser att det krävs ytterligare information för att få en helhetsbild av tredjelandsfilialernas eller deras huvudföretags affärsverksamhet eller finansiella sundhet, för att kontrollera att tredjelandsfilialerna och deras huvudföretag efterlever tillämplig rätt och för att säkerställa att filialerna från tredjeland efterlever den rätten.

Artikel 48l

Standardformulär och mallar samt rapporteringsfrekvens

1. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och definitioner samt frekvens för rapportering och ska utarbeta it-lösningar som ska tillämpas i enlighet med artikel 48k.

De rapporteringskrav som avses i artikel 48k ska stå i proportion till klassificeringen av filialer från tredjeland som antingen klass 1 eller klass 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Den tillsynsinformation och den finansiella information som avses i artikel 48k ska rapporteras åtminstone två gånger per år av filialer från tredjeland i klass 1 och åtminstone en gång per år av filialer från tredjeland i klass 2.

3. En behörig myndighet får göra undantag från alla eller delar av de krav på att rapportera information om huvudföretaget som fastställs i artikel 48k.2 för kvalificerade filialer från tredjeland, förutsatt att den behöriga myndigheten kan erhålla den relevanta informationen direkt från tillsynsmyndigheterna i det berörda tredjelandet.

AVSNITT III

Tillsyn

Artikel 48m

Tillsyn över filialer från tredjeland och program för tillsynsgranskning

- 1. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter uppfyller kraven i detta avsnitt och, i tillämpliga delar, avdelning VII vid tillsynen över filialer från tredjeland.
- 2. De behöriga myndigheterna ska inkludera filialer från tredjeland i det program för tillsynsgranskning som avses i artikel 99.

Artikel 48n

Översyns- och utvärderingsprocessen

- 1. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter ser över de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer från tredjeland har infört för att följa de bestämmelser som tillämpas på dem enligt detta direktiv och, i förekommande fall, ytterligare tillsynskrav i nationell rätt.
- 2. På grundval av den översyn som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer från tredjeland infört, såväl som det särskilt tillskjutna kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt den ekonomiska bärkraften hos filialerna från tredjeland.

3. De behöriga myndigheterna ska utföra den översyn och utvärdering som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel i enlighet med de kriterier för att tillämpa proportionalitetsprincipen som offentliggjorts i enlighet med artikel 143.1 c. Framför allt ska de behöriga myndigheterna fastställa hur ofta och hur ingående översynen enligt punkt 1 i den här artikeln ska utföras i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 och klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna från tredjeland.

4. Om en översyn, särskilt av styrformerna, affärsmodellen eller verksamheten för en filial från tredjeland, ger de behöriga myndigheterna rimliga skäl att misstänka att den filialen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849 eller att det finns en ökad risk för detta, ska den behöriga myndigheten omedelbart underrätta EBA och den myndighet som ansvarar för tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska den behöriga myndigheten och den myndighet som ansvarar för tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 samarbeta och omedelbart underrätta EBA om sin gemensamma bedömning. Den behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med detta direktiv, vilket kan innebära ett återkallande av auktorisationen för filialen från tredjeland enligt artikel 48d.2 g i det här direktivet.

5. Den behöriga myndigheten, finansunderrättelseenheten och den myndighet som är ansvarig för tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant inom ramen för detta direktiv, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte undergräver någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande enligt straffrätten eller förvaltningsrätten i den medlemsstat där den behöriga myndighet, finansunderrättelseenhet eller myndighet som är ansvarig för tillsyn över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 är belägen. EBA får på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna och de myndigheter som ansvarar för tillsynen över filialen från tredjeland i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 om det råder oenighet om samordningen av tillsynsverksamheten enligt denna artikel. I sådana fall ska EBA agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Senast den 10 juli 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att närmare specificera följande:

- a) De gemensamma förfarandena och metoderna för den översyns- och utvärderingsprocess som avses i denna artikel och för bedömningen av hur väsentliga risker hanteras.
- b) Mekanismerna för samarbete och informationsutbyte mellan de myndigheter som avses i punkt 5 i denna artikel särskilt när det gäller att identifiera allvarliga överträdelser av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- c) Vilken myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i medlemsstaten i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 i samband med tillämpningen av artiklarna 27b.2, 48c.5 och 48d.3 i det här direktivet.

Vid tillämpning av första stycket led a ska de förfaranden och metoder som avses i det ledet fastställas på ett sätt som står i proportion till klassificeringen som filialer från tredjeland i klass 1 eller klass 2 och med beaktande av andra relevanta kriterier såsom verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Artikel 48o

Tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att filialer från tredjeland i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa att de uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt detta direktiv och enligt nationell rätt eller vidtar åtgärder för att säkerställa att de på nytt uppfyller de kraven, och
- b) säkerställa att de väsentliga risker som de är exponerade för täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att de bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter vid tillämpning av punkt 1 ska åtminstone innebära befogenheten att kräva att filialer från tredjeland

- a) innehar ett belopp för särskilt tillskjutet kapital som överstiger minimikraven i artikel 48e eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav; eventuellt ytterligare särskilt tillskjutet kapital som ska innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kraven i artikel 48e,

- b) uppfyller andra specifika likviditetskrav utöver kraven i artikel 48f; eventuella ytterligare likvida tillgångar som ska innehas av filialen från tredjeland i enlighet med detta led ska uppfylla kraven i artikel 48f,
- c) stärker sina styrformer, riskhantering eller bokföringsarrangemang,
- d) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller de verksamheter de bedriver, såväl som motparterna i de verksamheterna,
- e) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,
- f) uppfyller de ytterligare rapporteringskraven i enlighet med artikel 48k.3 eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen,
- g) offentliggör information.

Artikel 48p

Samarbete mellan behöriga myndigheter och tillsynskollegier

1. Behöriga myndigheter som utövar tillsyn över filialer från tredjeland och dotterinstitut inom samma grupp från tredjeland ska ha ett nära samarbete och utbyta information med varandra. De behöriga myndigheterna ska ha fastställt ordningar för samordning och samarbete skriftligen i enlighet med artikel 115.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska filialer från tredjeland i klass 1 vara föremål för heltäckande tillsyn som utövas av ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 116. För dessa ändamål ska följande krav vara tillämpliga:
 - a) Om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till dotterinstitutet inom en grupp från tredjeland ska de filialer från tredjeland i klass 1 som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde.
 - b) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat men inget dotterinstitut i unionen som omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna.
 - c) Om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass 1 i mer än en medlemsstat eller minst en filial från tredjeland i klass 1 och ett eller flera dotterinstitut i unionen som inte omfattas av artikel 116 ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna och dotterinstitutet.
3. Vid tillämpning av punkt 2 b och c i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att det finns en ledande behörig myndighet som antar samma roll som den samordnande tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 116. Den ledande behöriga myndigheten ska tillhöra den medlemsstat där den största filialen från tredjeland i förhållande till det totala värdet för bokförda tillgångar är belägen.
4. Utöver de uppgifter som anges i artikel 116 ska tillsynskollegiet
 - a) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen från tredjeland i unionen och uppdatera den rapporten årligen,
 - b) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 48n,
 - c) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som avses i artikel 48o.
5. Tillsynskollegiet ska när så är lämpligt säkerställa lämplig samordning och lämpligt samarbete med berörda tillsynsmyndigheter i tredjeländer.
6. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet inom de tillsynskollegier som avses i denna artikel i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
 - a) mekanismerna för samarbete och utkasten till mallar för arrangemang mellan behöriga myndigheter vid tillämpning av punkt 1, och
 - b) villkoren för tillsynskollegiernas arbete vid tillämpning av punkterna 2–6 i.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10 –14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 48q

Underrättelse till EBA

Behöriga myndigheter ska underrätta EBA om följande:

- a) Alla auktorisationer som beviljats filialer från tredjeland och alla efterföljande ändringar av sådana auktorisationer.
- b) De totala tillgångar och skulder som bokförts av de auktoriserade filialerna från tredjeland, enligt regelbundna rapporter.
- c) Namnet på den grupp från tredjeland som en auktoriserad filial från tredjeland tillhör.

EBA ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över alla filialer från tredjeland som är auktoriserade att bedriva verksamhet i unionen i enlighet med denna avdelning, med uppgift om de medlemsstater där de är auktoriserade att bedriva verksamhet.

KAPITEL 2

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 48r

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer om gruppbaserad tillsyn

1. Unionen får ingå överenskommelser med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva gruppbaserad tillsyn över:

- a) institut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland, och
- b) institut som är belägna i ett tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett institut, finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har huvudkontor inom unionen.

2. De överenskommelser som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa att

- a) medlemsstaternas behöriga myndigheter kan få den information som behövs för gruppbaserad tillsyn över institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är institut eller finansiella institut i ett tredjeland eller som innehar ägarintressen i sådana enheter,
- b) tredjeländernas tillsynsmyndigheter kan få den information som behövs för tillsyn över moderföretag som har huvudkontor inom deras territorium och som har dotterföretag som är institut eller finansiella institut i en eller flera medlemsstater eller som har ägarintressen i sådana enheter, och
- c) EBA kan inhämta den information som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218 i EUF-fördraget ska kommissionen med bistånd av europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 i den här artikeln nämnda förhandlingarna och de omständigheter som uppstår till följd av dem.

4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpning av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1)."

14. I artikel 53.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Förtrolig information som sådana personer, revisorer eller experter erhåller i tjänsten får endast röjas i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda kreditinstitut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrätt eller skatterätt.”

15. I artikel 56 ska följande stycke läggas till:

”Artiklarna 53.1 och 54 ska inte utgöra hinder för utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och skattemyndigheterna i samma medlemsstat, i enlighet med nationell rätt. Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte utbytas enligt första meningen i detta stycke utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den.”

16. Artiklarna 65 och 66 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillsynsbefogenheterna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 64 i detta direktiv och medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder vid överträdelse av nationella bestämmelser om införlivande av det här direktivet, av förordning (EU) nr 575/2013 eller av beslut som fattas av en behörig myndighet på grundval av dessa bestämmelser eller den förordningen, och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas. De administrativa sanktionerna, vitena och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Om de skyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel är tillämpliga på institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag, ska medlemsstaterna, vid överträdelse av nationella bestämmelser om införlivande av det här direktivet, av förordning (EU) nr 575/2013 eller av beslut som utfärdas av en behörig myndighet på grundval av dessa bestämmelser eller den förordningen, säkerställa att administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder kan tillämpas på ledamöter i ledningsorganet, den verkställande ledningen, personer som innehar nyckelfunktioner och annan personal vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutets riskprofil enligt artikel 92.3 i detta direktiv och på andra fysiska personer, förutsatt att de ansvarar för överträdelsen enligt den nationella lagstiftningen.

3. Tillämpningen av viten ska inte utgöra något hinder för de behöriga myndigheterna att förelägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för samma överträdelse.

4. De behöriga myndigheterna ska ha alla de informationsinsamlings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utöva sina funktioner. Detta inbegriper följande befogenheter:

a) Befogenheten att ålägga följande fysiska eller juridiska personer att lämna all den information som krävs för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, däribland den information som ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format för tillsynsändamål och därtill hörande statistiska ändamål:

i) De institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

ii) De finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

iii) De blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

iv) De holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

v) Personer vid de enheter som avses i leden i–iv.

vi) Tredje parter till vilka enheterna i leden i–iv i detta led har gett i uppdrag att utföra uppgifter eller verksamhet, inbegripet de tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster som avses i kapitel V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 (*).

b) Befogenheten att utföra alla nödvändiga utredningar av alla personer som avses i led a i–vi och som är etablerade eller belägna i den berörda medlemsstaten, om detta är nödvändigt för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter, däribland befogenheten att

i) begära inlämning av handlingar,

ii) granska räkenskaper och affärshandlingarna för de personer som avses i led a i–vi och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaper och affärshandlingarna,

- iii) inhämta skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i led a i–vi eller deras företrädare eller personal,
- iv) höra alla personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning, och
- v) på de övriga villkor som anges i unionsrätten, genomföra alla nödvändiga kontroller i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i led a i–vi och alla andra företag som omfattas av gruppbaserad tillsyn, om en behörig myndighet är samordnande tillsynsmyndighet, förutsatt att de berörda behöriga myndigheterna har underrättats i förväg. Om en kontroll enligt den nationella rätten kräver tillstånd från en rättslig myndighet ska det ansökas om ett sådant tillstånd.

5. Genom undantag från punkt 1 får denna artikel, om det i en medlemsstats rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktioner, tillämpas så att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och åläggs av en rättslig myndighet, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktioner som åläggs av behöriga myndigheter. De sanktioner som åläggs ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande.

De medlemsstater som avses i första stycket ska underrätta kommissionen om de bestämmelser i nationell rätt som de antar enligt denna punkt senast den 10 januari 2026 samt utan dröjsmål eventuella ändringar av dessa.

Artikel 66

Administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder för överträdelse av auktorisationskrav och krav för förvärv eller avyttring av väsentliga innehav, betydande överföringar av tillgångar och skulder, fusioner eller delningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i nationella lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder åtminstone om
 - a) en verksamhet som kreditinstitut inleds utan att vederbörande först har erhållit auktorisation, i strid med artikel 8 i detta direktiv,
 - b) minst en av de verksamheter som avses i artikel 4.1.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 utförs av en enhet som uppnår det tröskelvärde som avses i det ledet och inte är auktoriserad som ett kreditinstitut, med undantag av enheter som begär undantag enligt artikel 8a i detta direktiv,
 - c) en rörelse vars verksamhet omfattar att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten drivs utan att vara auktoriserad som ett kreditinstitut, i strid med artikel 9 i detta direktiv,
 - d) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt förvärvas eller direkt eller indirekt ökas ytterligare så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav når eller överstiger de tröskelvärden som avses i artikel 22.1 i detta direktiv eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag till den förvärvaren utan att de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket den förvärvaren avser att förvärva eller öka det kvalificerade innehavet har underrättats skriftligen under bedömningsperioden, eller trots att behöriga myndigheter har motsatt sig detta, i strid med den artikeln,
 - e) ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut direkt eller indirekt avyttras eller minskas så att andelen rösträtter eller andelen kapitalinnehav understiger de tröskelvärden som avses i artikel 25 i det direktivet eller så att kreditinstitutet upphör att vara ett dotterföretag till den juridiska person som avyttrar det kvalificerade innehavet, utan att de behöriga myndigheterna underrättats skriftligen, i strid med den artikeln,
 - f) ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom tillämpningsområdet för artikel 21a.1 i detta direktiv underlåter att ansöka om godkännande, i strid med den artikeln eller bryter mot något annat krav i den artikeln,
 - g) en tilltänkt förvärvare enligt artikel 27a.1 i detta direktiv underlåter att underrätta den berörda behöriga myndigheten om ett direkt eller indirekt förvärv av ett väsentligt innehav i strid med den artikeln,
 - h) någon av de enheter som avses i artikel 27d i detta direktiv underlåter att underrätta den berörda behöriga myndigheten om ett direkt eller indirekt avyttrande av ett väsentligt innehav som överstiger 15 % av den enhetens godtagbara kapital,
 - i) någon av de enheter som avses i artikel 27f.1 i detta direktiv gör en väsentlig överföring av tillgångar och skulder utan att underrätta de behöriga myndigheterna, i strid med den artikeln,

j) någon av de enheter som avses i artikel 27i.1 i detta direktiv utför en fusion eller delning, i strid med den artikeln.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:

a) Administrativa sanktioner:

- i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning.
- ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 miljoner EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.
- iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa vinster som erhållits eller förluster som undvikits kan fastställas.

b) Viten:

- i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av den genomsnittliga dagliga nettoomsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls; vitet kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som fastställs i den behöriga myndighetens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.
- ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 50 000 EUR eller, i de medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 9 juli 2024, som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls; vitet kan åläggas för en period på upp till sex månader från den dag som fastställs i den behöriga myndighetens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite utdömas.

c) Andra administrativa åtgärder:

- i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag inom EU som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.
- ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.
- iii) Förbud att utöva rösträtten för den eller de aktieägare som hålls ansvariga för de överträdelser som avses i punkt 1.
- iv) En tillfällig avstängning, om inte annat följer av artikel 65.2, av en ledamot i ledningsorganet eller annan fysisk person som hålls ansvarig för överträdelsen, från hans eller hennes uppdrag vid instituten.

Vid tillämpning av första stycket b får medlemsstaterna fastställa ett högre högsta belopp för viten som ska tillämpas för varje dag som överträdelsen pågår.

Genom undantag från första stycket b får medlemsstaterna tillämpa viten vecko- eller månadsvis. I det fallet får det högsta vitesbelopp som ska tillämpas under den berörda vecko- eller månadsperiod då en överträdelse sker inte överstiga summan av de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag i enlighet med det leddet under den berörda perioden.

Viten får föreläggas ett visst datum och börja tillämpas ett senare datum.

3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 2 a i) i denna artikel ska vara summan av följande poster, fastställt i enlighet med bilagorna III och IV till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 (**):

- a) Ränteintäkter.
- b) Räntekostnader.
- c) Kostnader för aktiekapital som återbetalas på begäran.
- d) Utdelningsintäkter.

- e) Arvodes- och provisionsintäkter.
- f) Avgifts- och provisionskostnader.
- g) Vinster eller förluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel, netto.
- h) Vinster eller förluster på finansiella tillgångar och skulder som identifieras som värderade till verkligt värde via resultatet, netto.
- i) Vinster eller förluster från säkringsredovisning, netto.
- j) Valutakursdifferenser (vinst eller förlust), netto.
- k) Övriga rörelseintäkter.
- l) Övriga rörelsekostnader.

Vid tillämpningen av denna artikel ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om den juridiska person som avses i punkt 2 i denna artikel inte omfattas av genomförandeförordning (EU) 2021/451, ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättningen eller motsvarande typ av intäkter i enlighet med tillämpliga redovisningsramar. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

4. Den genomsnittliga dagliga nettoomsättning som avses i punkt 2 b i ska vara den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 av den 14 december 2022 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 1).
- (**) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (EUT L 97, 19.3.2021, s. 1)."

17. Artikel 67 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led d ska ersättas med följande:

"d) Ett institut har inte inrättat styrformer eller en könsneutral ersättningspolicy enligt kraven från de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 74."

ii) Leden e, f och i ska utgå.

iii) Led j ska ersättas med följande:

"j) Ett institut underlåter att upprätthålla en stabil nettofinansieringskvot i strid med artikel 413 eller 428b i förordning (EU) nr 575/2013 eller underlåter vid upprepade tillfällen eller systematiskt att inneha likvida tillgångar i strid med artikel 412 i den förordningen."

iv) Leden k och l ska utgå.

v) Följande led ska läggas till:

"r) Ett institut underlåter att uppfylla kapitalbaskraven i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

s) Ett institut eller en fysisk person underlåter vid upprepade tillfällen att följa ett beslut av den behöriga myndigheten i enlighet med nationella bestämmelser för införlivande av detta direktiv eller i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

t) Ett institut underlåter att uppfylla ersättningskraven som fastställs i artiklarna 92, 94 och 95 i detta direktiv.

- u) Ett institut agerar utan förhandstillstånd från den behöriga myndigheten, om det enligt de nationella bestämmelser som syftar till att införliva detta direktiv eller förordning (EU) nr 575/2013 krävs att institutet ska erhålla ett sådant förhandstillstånd, eller ett institut har erhållit ett sådant tillstånd på grundval av oriktiga uppgifter eller inte uppfyller de villkor enligt vilka ett sådant tillstånd beviljades.
 - v) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för sammansättning, villkor, justeringar och avdrag kopplade till kapitalbas enligt vad som fastställs i del två i förordning (EU) nr 575/2013.
 - w) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för stora exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt vad som fastställs i del fyra i förordning (EU) nr 575/2013.
 - x) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av bruttosoliditetsgraden, inbegripet tillämpningen av undantag, enligt vad som fastställs i del sju i förordning (EU) nr 575/2013.
 - y) Ett institut underlåter att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information till den behöriga myndigheten när det gäller de uppgifter som avses i artiklarna 430.1 430.3 och 430a i förordning (EU) nr 575/2013.
 - z) Ett institut underlåter att uppfylla de krav för datainsamling och styrning som fastställs i del tre avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - aa) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen eller kapitalbaskraven eller underlåter att införa de styrformer som fastställs i del tre avdelningarna II–VI i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ab) Ett institut underlåter att uppfylla kraven för beräkningen av likviditetstäckningskvoten eller den stabila nettofinansieringskvoten som fastställs i del sex avdelningarna I och IV i förordning (EU) nr 575/2013 och i delegerad förordning (EU) 2015/61.”
- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:
- a) Administrativa sanktioner:
 - i) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av företagets totala årliga nettoomsättning.
 - ii) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 miljoner EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 17 juli 2013.
 - iii) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om de vinster som erhållits eller förluster som undvikits kan fastställas.
 - b) Viten:
 - i) I fråga om en juridisk person, viten på upp till 5 % av den genomsnittliga dagliga nettoomsättningen som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den juridiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls; vitet kan föreläggas för en period på upp till sex månader från den dag som fastställs i den behöriga myndighetens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite förelagts.
 - ii) I fråga om en fysisk person, viten på upp till 50 000 EUR eller, i de medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 9 juli 2024, som, om det rör sig om en pågående överträdelse, den fysiska personen ska vara skyldig att betala för varje dag som överträdelsen pågår till dess att skyldigheten återigen uppfylls; vitet kan föreläggas för en period på upp till sex månader från den dag som fastställs i den behöriga myndighetens beslut om att överträdelsen ska upphöra och vite förelagts.
 - c) Andra administrativa åtgärder:
 - i) Ett offentligt utlåtande med uppgift om vilken fysisk person eller vilket institut, finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller intermediärt moderföretag inom EU som bär ansvaret och om överträdelsens karaktär.
 - ii) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar det.

iii) I fråga om ett institut, återkallelse av institutets auktorisation enligt artikel 18.

iv) En tillfällig avstängning, om inte annat följer av artikel 65.2, av en ledamot i ledningsorganet eller annan fysisk person som är ansvarig för överträdelsen, från hans eller hennes uppdrag vid instituten.

Vid tillämpning av första stycket b får medlemsstaterna fastställa ett högre högsta belopp för viten som ska tillämpas för varje dag som överträdelsen pågår.

Genom undantag från första stycket b får medlemsstaterna tillämpa viten vecko- eller månadsvis. I det fallet får det högsta vitesbelopp som ska tillämpas under den berörda vecko- eller månadsperiod då en överträdelse sker inte överstiga summan av de högsta vitesbelopp som skulle vara tillämpliga per dag i enlighet med det ledet under den berörda perioden.

Viten får föreläggas ett visst datum och börja tillämpas ett senare datum.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 2 a i) i denna artikel ska vara summan av följande poster, fastställt i enlighet med bilagorna III och IV till genomförandeförordning (EU) 2021/451:

a) Ränteintäkter.

b) Räntekostnader.

c) Kostnader för aktiekapital som återbetalas på begäran.

d) Utdelningsintäkter.

e) Arvodes- och provisionsintäkter.

f) Avgifts- och provisionskostnader.

g) Vinster eller förluster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel, netto.

h) Vinster eller förluster på finansiella tillgångar och skulder som identifieras som värderade till verkligt värde via resultatet, netto.

i) Vinster eller förluster från säkringsredovisning, netto.

j) Valutakursdifferenser (vinst eller förlust), netto.

k) Övriga rörelseintäkter.

l) Övriga rörelsekostnader.

Vid tillämpningen av denna artikel ska beräkningen bygga på den senaste årliga finansiella tillsynsinformation som har en indikator över noll. Om den juridiska person som avses i punkt 2 i denna artikel inte omfattas av genomförandeförordning (EU) 2021/451, ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättningen eller motsvarande typ av intäkter i enlighet med tillämpliga redovisningsramar. Om det berörda företaget ingår i en grupp ska den relevanta totala årliga nettoomsättningen vara den totala årliga nettoomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget.

4. Den genomsnittliga dagliga nettoomsättning som avses i punkt 2 b i ska vara den totala årliga nettoomsättning som avses i punkt 3 delat med 365.”

18. Artikel 70 ska ersättas med följande:

”Artikel 70

Effektiv tillämpning av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder och de behöriga myndigheternas utövande av befogenheter att utdöma sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av de administrativa sanktionernas eller de andra administrativa åtgärdernas typ och nivå beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, där så är lämpligt, följande:

- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
- b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.
- c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen, som den indikeras genom bland annat en juridisk persons totala omsättning eller en fysisk persons årsinkomst.
- d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller av de förluster som undvikits av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen, i den mån de kan bestämmas.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
- f) Viljan hos den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- g) Tidigare överträdelser av den fysiska eller juridiska person som har gjort sig skyldig till överträdelsen.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.
- i) Straffrättsliga påföljder som för samma överträdelse tidigare ålagts den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för överträdelsen.

2. När behöriga myndigheter utövar sina befogenheter att utdöma administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska de samarbeta nära med varandra för att säkerställa att dessa sanktioner och åtgärder ger de resultat som eftersträvas i detta direktiv. De ska även samordna sina åtgärder för att förhindra ackumulering och överlappning vid tillämpningen av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i gränsöverskridande ärenden.

3. Behöriga myndigheter får tillämpa sanktioner i förhållande till samma fysiska eller juridiska person som är ansvarig för samma handling eller underlåtenhet vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden rörande samma överträdelse. Sådan ackumulering av förfaranden och sanktioner ska emellertid vara absolut nödvändig och proportionell för att uppnå olika och kompletterande mål av allmänt intresse.

4. Medlemsstaterna ska införa lämpliga mekanismer som säkerställer att de behöriga myndigheterna och de rättsliga myndigheterna vederbörligen och i god tid informeras om administrativa förfaranden och straffrättsliga förfaranden som inletts mot samma fysiska eller juridiska person som kan hållas ansvarig för samma handlande i båda förfarandena.

5. Senast den 18 juli 2029 ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om samarbetet mellan behöriga myndigheter i samband med tillämpningen av administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder. EBA ska dessutom bedöma eventuella skillnader i tillämpningen av administrativa sanktioner mellan de behöriga myndigheterna i det avseendet. EBA ska framför allt bedöma följande:

- a) Graden av samarbete mellan behöriga myndigheter i samband med sanktioner som är tillämpliga i gränsöverskridande ärenden eller vid ackumulering av administrativa och straffrättsliga förfaranden.
- b) Utbytet av information mellan behöriga myndigheter vid hantering av gränsöverskridande ärenden.
- c) Bästa praxis som utarbetats av en behörig myndighet och som kan vara till nytta för andra behöriga myndigheter när det gäller administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts när det gäller efterlevnaden av nationella bestämmelser om införlivande av detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet administrativa sanktioner, viten och andra administrativa åtgärder som ålagts fysiska eller juridiska personer som enligt nationell rätt har konstaterats bära ansvaret för överträdelsen.”

19. I artikel 73 ska första stycket ersättas med följande:

”Instituten ska ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och processer för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för. Instituten ska uttryckligen beakta det korta, medellånga och långa tidsperspektivet för täckningen av ESG-risker.”

20. I artikel 74 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Instituten ska ha robusta styrformer, i vilka ingår

- a) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning,

- b) effektiva processer för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker som de är eller kan bli exponerade för, inbegripet ESG-risker på kort, medellång eller lång sikt,
- c) tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner,
- d) nätverks- och informationssystem som inrättas och förvaltas i enlighet med förordning (EU) 2022/2554,
- e) ersättningspolicy och ersättningspraxis som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering, inbegripet med hänsyn till institutets riskbenägenhet när det gäller ESG-risker.

Den ersättningspolicy och den ersättningspraxis som avses i första stycket ska vara könsneutrala.”

21. Artikel 76 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet godkänner och åtminstone vartannat år ser över strategier och riktlinjer för att ta på sig, hantera, övervaka och reducera de risker som instituten är eller kan bli exponerade för, bl.a. de risker som är en följd av det makroekonomiska klimatet i vilket de verkar i förhållande till konjunkturcykelns olika faser samt de risker som följer av verkningarna av miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsfaktorer (ESG), i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt.

Medlemsstaterna får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, tillåta att ledningsorganen för små och icke-komplexa institut vartannat år ser över de strategier och riktlinjer som avses i första stycket.”

- b) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningsorganet upprättar och övervakar genomförandet av särskilda planer, som inbegriper kvantifierbara mål och processer för att övervaka och hantera de finansiella risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender inom ramen för relevanta regleringsmål och rättsakter på unions- och medlemsstatsnivå i förhållande till ESG-faktorer, särskilt målet att uppnå klimatneutralitet samt, i relevanta fall för internationellt verksamma institut, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål.

De kvantifierbara målen och processerna för att hantera de ESG-risker som ingår i de planer som avses i andra stycket i denna punkt ska beakta de senaste rapporter och åtgärder som föreskrivs av det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål. Om institutet lämnar information i ESG-frågor i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) ska de planer som avses i andra stycket i denna punkt vara förenliga med de planer som avses i artiklarna 19a eller 29a i det direktivet och särskilt innehålla sådana åtgärder avseende institutets affärsmodell och affärsstrategi som är förenliga mellan de båda planerna.

Medlemsstaterna ska säkerställa en proportionerlig tillämpning av andra och tredje styckena på ledningsorgan för små och icke-komplexa institut och ange inom vilka områden ett undantag eller ett förenklat förfarande får tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”

- c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Ledningsorganet i sin tillsynsfunktion och riskkommittén, om en sådan har inrättats, ska fastställa arten, mängd, format och frekvens av riskinformation som det eller den ska få ta emot. För att bistå vid upprättandet av en sund ersättningspolitik och ersättningspraxis ska riskkommittén, utan att det påverkar ersättningskommitténs uppgifter, undersöka huruvida incitamenten i ersättningsystemet tar hänsyn till risker, inbegripet de risker som följer av verkningarna av ESG-faktorer, kapital, likviditet samt sannolikhet och tidpunkt för vinster.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska, i enlighet med rimlighetskravet i artikel 7.2 i kommissionens direktiv 2006/73/EG (*), säkerställa att instituten har interna kontrollfunktioner som är oberoende av de operativa funktionerna och som har tillräcklig auktoritet och ställning samt tillräckliga resurser och möjligheter att vända sig direkt till ledningsorganet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) de interna kontrollfunktionerna säkerställer att alla väsentliga risker identifieras, mäts och rapporteras korrekt,
- b) de interna kontrollfunktionerna ger en helhetsbild av alla slags risker som institutet är exponerat för,
- c) riskhanteringsfunktionen tas i aktivt bruk vid utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut och har kontroll över det faktiska genomförandet av riskstrategin,
- d) internrevisionsfunktionen utför en oberoende översyn av det faktiska genomförandet av institutets riskstrategi,
- e) regelefterlevnadsfunktionen bedömer och minskar risken till följd av bristande regelefterlevnad och säkerställer att institutets riskstrategi tar hänsyn till efterlevnadsrisken och att efterlevnadsrisken beaktas på lämpligt sätt i alla betydande riskhanteringsbeslut.

(*) Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26)."

e) Följande punkt ska läggas till:

"6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de interna kontrollfunktionerna har direkt tillgång och kan rapportera direkt till ledningsorganet med tillsynsfunktion.

I detta syfte ska de interna kontrollfunktionerna vara oberoende av ledamöterna i ledningsorganet med ledningsfunktion och av den verkställande ledningen, och ska i synnerhet kunna ta upp problem och varna ledningsorganet i sin tillsynsfunktion när så är lämpligt eller i situationer med särskild riskutveckling som påverkar eller kan påverka institutet, utan att detta inverkar på ledningsorganets ansvar i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska vara oberoende högre chefer med särskilt ansvar för riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad och internrevisionsfunktionen. Om verksamhetens art, omfattning och komplexitet inte motiverar att en specifik person utses för riskhanteringsfunktionen eller regelefterlevnadsfunktionen, får en annan person i ledande befattning som utför andra uppgifter inom institutet fullgöra ansvaret för regelefterlevnads- eller riskhanteringsfunktionerna, förutsatt att det inte finns någon intressekonflikt och att den person som ansvarar för riskhanteringsfunktionen och regelefterlevnadsfunktionen

- a) uppfyller lämplighetskriterierna och kraven på kunskaper, färdigheter och erfarenheter som behövs för de olika berörda områdena, och
- b) har tillräckligt med tid för att utföra båda kontrollfunktionerna korrekt.

Internrevisionsfunktionen får inte kombineras med något annat av institutets affärsområden eller någon annan av institutets kontrollfunktioner.

De som leder de interna kontrollfunktionerna ska inte kunna avsättas utan att ledningsorganet i dess tillsynsfunktion godkänner detta."

22. Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De behöriga myndigheterna ska, med beaktande av deras storlek och interna organisation samt arten, omfattningen och komplexiteten hos ett instituts verksamhet, uppmuntra dem att bygga upp intern kapacitet för bedömning av marknadsrisk och öka användningen av de interna modeller som används för beräkning av

kapitalbaskraven för portföljer av positioner i handelslagret, tillsammans med interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för fallissemangsrisker när deras exponeringar mot fallissemangsrisker är betydande i absoluta termer och de har ett stort antal betydande positioner i omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument från olika emittenter.

Denna artikel påverkar inte uppfyllandet av kriterierna i del tre avdelning IV kapitel 1b i förordning (EU) nr 575/2013.”

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att definiera vad som avses med 'när exponeringar mot fallissemangsrisker är betydande i absoluta termer' i punkt 3 första stycket samt tröskelvärdena för stort antal betydande motparter eller positioner i omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument från olika emittenter.”

23. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Tillsynsmyndigheternas riktmärkning av metoder för beräkning av kapitalbaskraven”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa allt det följande:

a) Att institut som tillåts använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp eller kapitalbaskrav rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna.

b) Att institut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i förordning (EU) nr 575/2013 rapporterar resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller överstiger 500 miljoner EUR i enlighet med artikel 325a.1 b i den förordningen.

c) Att institut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt relevanta institut som tillämpar schablonmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen, rapporterar resultaten av beräkningarna av de metoder som använts för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljerna, om något av följande villkor är uppfyllt:

i) Institutet upprättar sin redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

ii) Institutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

iii) Institutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i överensstämmelse med redovisningsstandarderna i rådets direktiv 86/635/EEG (*) och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

Instituterna ska lämna in resultaten av de beräkningar som avses i första stycket, tillsammans med en förklaring av vilka metoder som använts för att generera dem och eventuell kvalitativ information, på begäran av EBA, som kan förklara hur dessa beräkningar har påverkat kapitalbaskraven. Dessa resultat ska lämnas in till de behöriga myndigheterna minst en gång per år. EBA får utföra en tillsynsriktmärkning vartannat år för varje metod som avses i första stycket efter att riktmärkningen genomförts fem gånger för varje enskild metod.

(*) Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"De behöriga myndigheterna ska på grundval av den information som instituten tillhandahållit i enlighet med punkt 1 övervaka de olika beräkningar av riskvägda exponeringsbelopp eller i förekommande fall kapitalbaskrav för exponeringar eller transaktioner i referensportföljen som gjorts i enlighet med dessa instituts metoder. De behöriga myndigheterna ska med åtminstone de intervall som gäller för den EBA-riktmärkning som avses i punkt 1 andra stycket göra en bedömning av dessa metoders kvalitet, med särskild hänsyn till följande:"

ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) De metoder där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och också om det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven."

iii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"EBA ska ta fram en rapport för att bistå de behöriga myndigheterna vid bedömningen av metodernas kvalitet på grundval av den information som avses i punkt 2."

d) I punkt 5 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"De behöriga myndigheterna ska säkerställa att deras beslut om lämpligheten av de korrigerande åtgärderna enligt punkt 4 respekterar principen att sådana åtgärder måste upprätthålla målen i metoderna inom ramen för denna artikel och därför inte".

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. EBA får utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den anser att sådana behövs på basis av de uppgifter och bedömningar som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln för att förbättra tillsynsmetoderna eller institutens praxis när det gäller metoderna inom ramen för tillsynsmyndigheternas riktmärkning."

f) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till:

"c) den förteckning över relevanta institut som avses i punkt 1 c."

ii) Följande stycke ska införas efter första stycket:

"Vid tillämpning av led c ska EBA, när myndigheten upprättar förteckningen över relevanta institut, ta hänsyn till proportionalitetsprincipen."

24. I artikel 79 ska följande led läggas till:

"e) instituten utför en förhandsbedömning av alla exponeringar mot kryptotillgångar som de avser att ingå och av lämpligheten i befintliga processer och förfaranden för att hantera motpartsrisiker, och rapporterar om dessa bedömningar till sin behöriga myndighet."

25. Artikel 81 ska ersättas med följande:

"Artikel 81

Koncentrationsrisk

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att koncentrationsrisker som uppstår till följd av exponering mot varje motpart, inklusive centrala motparter, grupper av motparter med inbördes anknytning och motparter inom samma ekonomiska sektor, geografiska region eller samma verksamhet eller råvara samt tillämpning av metoder för kreditriskreducering, särskilt inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter, åtgärdas och kontrolleras, inklusive genom skriftliga riktlinjer och förfaranden. För kryptotillgångar utan en identifierbar utgivare ska koncentrationsrisken beaktas vad beträffar exponeringen mot kryptotillgångar med liknande egenskaper."

26. I artikel 83 ska följande punkt läggas till:

"4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten utför en förhandsbedömning av alla exponeringar mot kryptotillgångar som de avser att ingå och av lämpligheten i befintliga processer och förfaranden för att hantera marknadsrisker, och rapporterar om dessa bedömningar till sin behöriga myndighet."

27. Artikel 85.1 ska ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten tillämpar riktlinjer och processer för att utvärdera och hantera exponeringar för operativa risker, även i fråga om risker som följer av utkontrakteringsavtal samt direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och leverantörer av kryptotillgångstjänster, och för att täcka extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Instituterna ska ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och processer."

28. Följande artikel ska införas:

"Artikel 87a

Risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten som en del av sina styrformer, inbegripet ramen för riskhantering enligt kraven i artikel 74.1, har robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker på kort, medellång och lång sikt.

2. De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i punkt 1 ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos ESG-riskerna för affärsmodellen och tillämpningsområdet för institutets verksamhet och ha ett kort och medellångt tidsperspektiv och ett långt tidsperspektiv på minst tio år.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten testar sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av ESG-faktorer, både i ett grundscenario och i ett negativt scenario, inom en fastställd tidsram, med början med klimatrelaterade faktorer. För sådan testning av motståndskraften ska de behöriga myndigheterna säkerställa att instituten tar med ett antal ESG-scenarier som speglar potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och därtill relaterad offentlig politik på företagsklimatet på lång sikt. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten under förfarandet för testning av motståndskraften använder trovärdiga scenarier som bygger på scenarier som utarbetats av internationella organisationer.

4. De behöriga myndigheterna ska bedöma och övervaka utvecklingen av institutens praxis vad gäller deras ESG-strategier och riskhantering, inklusive de planer som innefattar kvantifierbara mål och processer för att övervaka och hantera de ESG-risker som uppstår på kort, medellång och lång sikt som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, deras riktlinjer för finansieringen av omställningen, tillhörande riktlinjer för låneutgivning samt ESG-relaterade mål och gränser. De behöriga myndigheterna ska bedöma dessa planers stabilitet inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen.

Där så är relevant får de behöriga myndigheterna för den bedömning som avses i första stycket samarbeta med myndigheter eller offentliga organ som ansvarar för tillsyn avseende klimatförändringar och miljö.

5. Senast den 10 januari 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera följande:

- a) Minimistandarderna och referensmetoderna för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker.
- b) Innehållet i de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2, vilka ska omfatta särskilda tidslinjer och kvantifierbara mål och milstolpar för att övervaka och hantera de finansiella risker som uppstår från ESG-faktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassning och omställningstrender i samband med unionens och medlemsstaternas relevanta regleringsmässiga mål och rättsakter i förhållande till ESG-faktorer, i synnerhet målet att nå klimatneutralitet, samt, i relevanta fall för internationellt aktiva institut, tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål.
- c) Kvalitativa och kvantitativa kriterier för att bedöma hur ESG-riskerna påverkar institutens riskprofil och solvens på kort, medellång och lång sikt.
- d) Kriterier för att upprätta de scenarier som avses i punkt 3, inbegripet de parametrar och antaganden som ska användas i varje scenario, specifik risk och tidshorisont.

I förekommande fall ska de metoder och antaganden som underbygger de mål, åtaganden och strategiska beslut som lämnas ut i de planer som avses i artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, eller andra relevanta ramar för offentliggörande och tillbörlig aktsamhet, vara samstämmiga med de kriterier, metoder och mål som avses i första stycket i denna punkt och även med antagandena och åtagandena i dessa planer.

EBA ska regelbundet uppdatera de riktlinjer som avses i första stycket så att de återspeglar de framsteg som görs vid mätningen och hanteringen av ESG-risker såväl som utvecklingen av regleringsmål för hållbarhet i unionen.”

29. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket led e ersättas med följande:

”e) Ordföranden i ledningsorganet i sin tillsynsfunktion avseende ett institut får inte samtidigt vara verkställande direktör i samma institut.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Utan att det påverkar ledningsorganets övergripande kollektiva ansvar ska medlemsstaterna säkerställa att instituten utarbetar, upprätthåller och uppdaterar individuella redogörelser som anger roller och åligganden för samtliga ledamöter i ledningsorganet i dess ledningsfunktion, den verkställande ledningen och personer som innehar nyckelfunktioner tillsammans med en kartläggning av åliggandena, inklusive uppgifter om rapporteringsvägar, om ansvarsfördelning och om de personer som deltar i de styrformer som avses i artikel 74.1 och deras åligganden.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de enskilda redogörelserna för åligganden och kartläggningen av åligganden alltid finns tillgängliga och meddelas de behöriga myndigheterna i god tid och på begäran, inbegripet för att erhålla auktorisation enligt artikel 8.”

30. Artikel 91 ska ersättas med följande:

”Artikel 91

Ledningsorgan och lämplighetsbedömning

1. Institut och finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som godkänts i enlighet med artikel 21a.1 (*enheterna*) ska ha huvudansvaret för att säkerställa att ledamöter i ledningsorganet alltid har tillräckligt gott anseende, att de agerar med ärlighet, integritet och självständigt tänkande och att de har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna fullgöra sina åligganden och uppfylla kriterierna och kraven i punkterna 2–6 i den här artikeln, utom när det gäller tillfälliga förvaltare som utsetts av behöriga myndigheter enligt artikel 29.1 i direktiv 2014/59/EU och särskilda förvaltare som utsetts av behöriga myndigheter enligt artikel 35.1 i det direktivet. Avsaknad av fällande dom i brottmål eller av pågående åtal för brott ska inte i sig vara tillräckligt för att uppfylla kravet på gott anseende och på agerande med ärlighet och integritet.

1a. Enheterna ska säkerställa att ledamöterna i ledningsorganet alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkterna 2–6 och ska bedöma lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet med beaktande av förväntningarna vad gäller tillsyn innan dessa tillträder sina befattningar och därefter regelbundet, som fastställs i tillämpliga lagar och andra författningar, riktlinjer och den interna policyn för lämplighet.

Om majoriteten av ledamöterna i ledningsorganet ska bytas ut mot nyutsedda ledamöter samtidigt och tillämpningen av första stycket skulle leda till en situation där lämplighetsbedömningen av de tillträdande ledamöterna skulle göras av de avgående ledamöterna får medlemsstaterna tillåta att bedömningen sker efter det att de nyutsedda ledamöterna har tillträtt sina befattningar. När enheten lämnar in ansökan till den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 1f ska den också bekräfta om så är fallet.

1b. Om enheterna, på grundval av den interna lämplighetsbedömning som avses i punkt 1a, konstaterar att den berörda ledamoten eller den blivande ledamoten inte uppfyller de kriterier och krav som anges i punkt 1 ska enheterna

a) säkerställa att den blivande ledamoten inte tillträder den aktuella befattningen om den bedömningen slutförs innan den blivande ledamoten tillträder befattningen i fråga,

b) i god tid avsätta en sådan ledamot från ledningsorganet, eller

c) i god tid vidta de ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att en sådan ledamot är eller blir lämplig för den berörda befattningen.

1c. Enheterna ska säkerställa att informationen om lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet hålls uppdaterad. Enheterna ska på begäran lämna denna information till den behöriga myndigheten på ett sätt som fastställs av den behöriga myndigheten.

1d. Medlemsstaterna ska åtminstone säkerställa att den behöriga myndigheten utan onödigt dröjsmål mottar en lämplighetsansökan så snart det finns en tydlig avsikt att utse en ledamot i ledningsorganet i dess ledningsfunktion eller en ordförande för ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, och under alla omständigheter senast 30 arbetsdagar innan de blivande ledamöterna tillträder sina befattningar, för åtminstone följande enheter:

- a) Moderinstitut inom EU som definieras som stora institut.
- b) Moderinstitut i en medlemsstat som definieras som stora institut, utom när de är underställda ett centralt organ.
- c) Centrala organ som definieras som stora institut eller som utövar tillsyn över stora institut som är dem underställda.
- d) Fristående institut i unionen som definieras som stora institut.
- e) Stora dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.147 i förordning (EU) nr 575/2013.
- f) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU som har stora institut inom sin grupp, utom de som omfattas av artikel 21a.4 i detta direktiv.

1e. Den lämplighetsansökan som avses i punkt 1d ska åtföljas av

- a) ett frågeformulär för lämplighetsbedömning och en meritförteckning,
- b) den interna lämplighetsbedömning som avses i punkt 1a, såvida inte punkt andra stycket i den punkten är tillämplig,
- c) brottsregister, så snart de blir tillgängliga,
- d) andra handlingar som krävs enligt nationell rätt, så snart de blir tillgängliga,
- e) andra eventuella handlingar som förtecknas av den behöriga myndigheten, så snart de blir tillgängliga, och
- f) uppgift om datum för utnämningen och det datum då uppdraget faktiskt kommer att börja utövas.

Enheter ska lämna lämplighetsansökan och de medföljande dokumenten till den behöriga myndigheten på ett sätt som fastställs av den behöriga myndigheten.

Om en behörig myndighet inte har tillräcklig information för att kunna genomföra lämplighetsbedömningen på grundval av de poster som anges i första stycket i denna punkt får den kräva att den blivande ledamoten inte tillträder sin befattning innan den begärda informationen har lämnats, såvida inte den behöriga myndigheten är övertygad om att det inte är möjligt att lämna sådan information.

Om den behöriga myndigheten hyser farhågor om huruvida den blivande ledamoten uppfyller kriterierna och kraven i punkterna 2–6 i denna artikel ska den inleda en fördjupad dialog med institutet för att komma tillrätta med de identifierade farhågorna i syfte att säkerställa att den blivande ledamoten är eller blir lämplig när han eller hon tillträder sin befattning.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera hur den fördjupade dialogen för att komma tillrätta med farhågor om lämplighet ska genomföras.

1f. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna bedömer om ledamöterna i ledningsorganet alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkterna 2–6. Enheter ska lämna lämplighetsansökan till den behöriga myndigheten tillsammans med annan information som är nödvändig för att bedöma lämpligheten hos ledamöterna i deras ledningsorgan genom metoder som fastställs av den behöriga myndigheten.

De behöriga myndigheterna får begära ytterligare information eller dokumentation, inbegripet intervjuer eller utfrågningar.

1g. De behöriga myndigheterna ska i synnerhet kontrollera huruvida kriterierna och kraven i punkterna 2–6 i denna artikel fortfarande är uppfyllda om det finns rimliga skäl att misstänka att enheten har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för detta.

1h. Om ledamöterna i ledningsorganet inte alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkterna 2–6 ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att

- a) vid förhandsbedömning förhindra att sådana ledamöter ingår i, eller avsätta dem från, ledningsorganet,
- b) vid efterhandsbedömning, avsätta sådana ledamöter från ledningsorganet. eller
- c) kräva att de berörda enheterna vidtar ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa ledamöter är eller blir lämpliga för de berörda befattningarna.

Så snart nya omständigheter eller andra förhållanden som kan påverka lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet blir kända, ska enheterna ompröva dessa ledamöters lämplighet och utan onödigt dröjsmål informera den berörda behöriga myndigheten om detta.

Om den behöriga myndigheten får kännedom om att den relevanta informationen om lämpligheten hos ledamöterna i ledningsorganet har ändrats och en sådan ändring skulle kunna påverka de berörda ledamöternas lämplighet, ska den behöriga myndigheten ompröva deras lämplighet.

När mandatet för en ledamot i ledningsorganet förnyas ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att göra en ny bedömning av den berörda ledamotens lämplighet om inte den relevanta information som de behöriga myndigheterna har kännedom om har ändrats och den ändringen skulle kunna påverka ledamotens lämplighet.

1i. De behöriga myndigheterna får begära att den myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849, inom ramen för sina kontroller och på grundval av en riskbaserad metod, tar del av den relevanta informationen om ledamöterna i ledningsorganet. De behöriga myndigheterna får också begära tillgång till den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 (*). Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inrättad genom den förordningen, ska besluta huruvida sådan tillgång ska beviljas.

1j. Åtminstone när det gäller utnämningen av ledamöter i ledningsorganet för en befattning i de enheter som avses i punkt 1d ska de behöriga myndigheterna noga överväga att fastställa en tidsperiod inom vilken lämplighetsbedömningen ska vara slutförd. Denna längsta tidsperiod får vid behov förlängas.

2. Varje ledamot i ledningsorganet ska avsätta tillräcklig tid för att kunna utföra sina uppdrag vid enheterna.

2a. Varje ledamot i ledningsorganet ska ha ett gott anseende, agera med ärlighet, integritet och självständigt tänkande, för att vid behov effektivt kunna bedöma och ifrågasätta ledningsorganets beslut och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande. Medlemskap i ledningsorganet vid ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ ska inte i sig utgöra ett hinder för att agera med självständigt tänkande.

2b. Ledningsorganet ska som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå enhetens verksamhet samt de tillhörande risker som enheten står inför, och den påverkan som den skapar på kort, medellång och lång sikt och med beaktande av ESG-faktorer. Ledningsorganets övergripande sammansättning ska uppvisa tillräcklig mångfald för att avspegla tillräckligt breda erfarenheter.

3. Det antal uppdrag i ledningsorgan som en ledamot får inneha samtidigt ska vara avhängigt av omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos enhetens verksamhet. Om de inte representerar en medlemsstats intressen får ledamöterna i ledningsorganet vid en enhet som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet, från och med den 1 juli 2014 endast inneha en av följande kombinationer av uppdrag i ledningsorgan samtidigt:

- a) Ett uppdrag i ledningsorgan med verkställande funktioner och två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner.
- b) Fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 ska följande ska räknas som ett enda uppdrag i ledningsorgan:

- a) Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner inom samma grupp.
- b) Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande funktioner inom något av följande:
 - i) Enheter som ingår i samma institutionella skyddssystem, förutsatt att villkoren i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, eller enheter där samma institutionella skyddssystem har ett kvalificerat innehav.
 - ii) Företag, inklusive icke-finansiella enheter, där enheten har ett kvalificerat innehav.

Vid tillämpningen av första stycket led a i denna punkt ska med en koncern avses en grupp av företag som är knutna till varandra på det sätt som beskrivs i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU eller en grupp av företag som är dotterföretag till samma finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.

5. Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som inte huvudsakligen har kommersiellt syfte ska inte beaktas vid tillämpningen av punkt 3.

6. De behöriga myndigheterna får ge en ledamot i ledningsorganet tillåtelse att inneha ytterligare ett uppdrag i ett ledningsorgan utan verkställande funktioner.

7. Enheterna ska avsätta tillräckligt med personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledamöter i ledningsorganet, inbegripet om ESG-risker och ESG-effekter och IKT-risker enligt definitionen i artikel 4.1.52c i förordning (EU) nr 575/2013.

8. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att enheterna och deras respektive nomineringskommittéer, om sådana har inrättats, beaktar en bred uppsättning egenskaper och kunskaper vid utnämning av ledamöter och proportionellt främjar mångfald och jämn könsfördelning i ledningsorganet. Enheterna ska därför införa en policy som främjar mångfald i ledningsorganet.

9. De behöriga myndigheterna ska samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artikel 435.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 och använda den som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till EBA. EBA ska använda den informationen som referenspunkt för att jämföra metoderna för diversifiering på unionsnivå.

10. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 91a ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder till de enheter som förtecknas i punkt 1d i den här artikeln för att närmare specificera minimiinnehållet i det frågeformulär för lämplighetsbedömning, den meritförteckning och den interna lämplighetsbedömning som ska lämnas in till de behöriga myndigheterna för genomförande av den lämplighetsbedömning som avses i punkt 1f i denna artikel och i artikel 91a.5.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga standarder utarbetas för andra enheter än de som avses i punkt 1d i denna artikel.

EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 10 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

11. Senast den 10 juli 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om följande:

- a) Begreppet tillräcklig med tid som en ledamot i ledningsorganet ska avsätta för att kunna utföra sina uppgifter, med hänvisning till omständigheterna i det enskilda fallet och arten, omfattningen och komplexiteten hos enhetens verksamhet.
- b) Begreppen gott anseende, ärlighet, integritet och oberoende tänkande, i enlighet med vilka en ledamot i ledningsorganet ska agera enligt punkt 2a.
- c) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter i ledningsorganet som helhet, såsom anges i punkt 2b.
- d) Begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för att introducera och utbilda ledningsorganets ledamöter på det sätt som avses i punkt 7.
- e) Begreppet diversifiering, vilket enligt punkt 8 ska beaktas vid val av ledamöterna i ledningsorganet.
- f) Kriterierna för att avgöra om det finns rimliga skäl att misstänka att en enhet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, enligt artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det finns en förhöjd risk för detta i samband med enheten.

Vid tillämpning av första stycket f ska EBA ha ett nära samarbete med Esma och myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

12. Senast den 31 december 2029 ska kommissionen, i nära samarbete med EBA, se över och rapportera om tillämpningen av punkterna 1d–1j och om deras effektivitet när det gäller att säkerställa ramen för lämplighetsbedömning är ändamålsenlig, med beaktande av proportionalitetsprincipen. EBA ska överlämna den rapporten till Europaparlamentet och rådet. På grundval av den rapporten ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag.

13. Denna artikel och artikel 91a ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om arbetstagarrepresentation i ledningsorganen.

14. Denna artikel och artikel 91a ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om utnämning av ledamöter i ledningsorganet med tillsynsfunktion av regionala eller lokala folkvalda organ, eller om utnämningar när ledningsorganet inte har behörighet att välja ut och utnämna sina ledamöter. I dessa fall ska lämpliga skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa lämpligheten hos dessa ledamöter i ledningsorganet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1620 av den 31 maj 2024 om inrättande av myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>)."

31. Följande artikel ska införas:

"Artikel 91a

Personer som innehar nyckelfunktioner och lämplighetsbedömning

1. De enheter som avses i artikel 91.1 ska ha huvudansvaret för att säkerställa att personer som innehar nyckelfunktioner alltid har tillräckligt gott anseende, agerar med ärlighet och integritet samt besitter tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina arbetsuppgifter. Avsaknad av fällande dom i brottmål eller av pågående åtal för brott ska inte i sig vara tillräckligt för att uppfylla kravet på gott anseende och på agerande med ärlighet och integritet.

2. Enheterna ska säkerställa att personer som innehar nyckelfunktioner alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkt 1 och ska bedöma deras lämplighet innan dessa tillträder sina befattningar och därefter regelbundet, med beaktande av förväntningarna vad gäller tillsyn, i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar, riktlinjer och interna riktlinjer för lämplighet.

3. Om enheterna, på grundval av den interna lämplighetsbedömning som avses i punkt 2 konstaterar att en person inte uppfyller de kriterier och krav som anges i punkt 1 ska enheterna

a) inte utse den personen till person som innehar nyckelfunktioner om den bedömningen slutförs innan personen tillträder befattningen i fråga,

b) i god tid avsätta personen som innehar en nyckelfunktion, eller

c) i god tid vidta ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att en sådan person är eller blir lämplig för den berörda befattningen.

Enheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befattningen som person som innehar nyckelfunktioner utövas på lämpligt sätt, bland annat genom att ersätta personen som innehar en nyckelfunktion om den inte längre uppfyller lämplighetskriterierna och kraven.

4. Enheterna ska säkerställa att informationen om lämpligheten för personerna som innehar nyckelfunktioner hålls uppdaterad. Enheterna ska på begäran lämna denna information till den behöriga myndigheten på ett sätt som fastställs av den behöriga myndigheten.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna bedömer att cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkt 1 om dessa chefer eller finansdirektören ska utses till befattningar vid åtminstone följande enheter:

a) Moderinstitut inom EU som definieras som stora institut.

b) Moderinstitut i en medlemsstat som definieras som stora institut, utom om de är underställda ett centralt organ.

c) Centrala organ som definieras som stora institut eller som utövar tillsyn över stora institut som är dem underställda.

- d) Fristående institut i unionen som definieras som stora institut.
- e) Stora dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.147 i förordning (EU) nr 575/2013.
- f) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom EU och blandade finansiella moderholdingföretag inom EU som har stora institut inom sin grupp, utom de som omfattas av artikel 21a.4 i detta direktiv.

6. Om cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören inte alltid uppfyller kriterierna och kraven i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att

- a) vid förhandsbedömning förhindra att dessa chefer eller denna direktör tillträder befattningen eller avsätta dem från befattningen,
- b) vid efterhandsbedömning avsätta dessa chefer eller direktörer, eller kräva att enheten avsätter dem från befattningen,
- c) kräva att de berörda enheterna vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att dessa chefer eller direktörer är eller blir lämpliga för den berörda befattningen.

Så snart nya omständigheter eller andra förhållanden som kan påverka lämpligheten hos cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören blir kända, ska de enheter som avses i punkt 5 ompröva dessa chefers och den direktörens lämplighet, och utan onödigt dröjsmål informera den berörda behöriga myndigheten om detta.

Om den behöriga myndigheten får kännedom om att den relevanta informationen om lämpligheten hos cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören har ändrats och en sådan ändring skulle kunna påverka de berörda chefernas eller den berörda finansdirektörens lämplighet, ska den behöriga myndigheten ompröva deras lämplighet.

När kontraktet för dessa chefer eller denna direktör förnyas eller förlängs ska de behöriga myndigheterna inte vara skyldiga att göra en ny bedömning av de berörda chefernas eller den berörda direktörens lämplighet om inte relevant information som de behöriga myndigheterna har kännedom om har ändrats och den ändringen skulle kunna påverka chefernas eller direktörens lämplighet.

Åtminstone när det gäller utnämningen av dessa chefer för interna kontrollfunktioner och den finansdirektören för befattningar i de enheter som avses i punkt 5 ska de behöriga myndigheterna noga överväga att fastställa en tidsperiod inom vilken lämplighetsbedömningen ska vara slutförd. Denna fastställda längsta tidsperiod får vid behov förlängas.

7. De behöriga myndigheterna får begära att den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849, inom ramen för sina kontroller och på grundval av en riskbaserad metod, tar del av den relevanta informationen om cheferna för interna kontrollfunktioner och finansdirektören. De behöriga myndigheterna får också begära tillgång till den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i förordning (EU) 2024/1620. Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska, när den väl inrättats, besluta huruvida sådan tillgång ska beviljas.

8. Senast den 10 juli 2026 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om följande:

- a) Begreppen gott anseende, ärlighet och integritet som anges i punkt 1.
- b) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter som anges i punkt 1.
- c) Kriterierna för att avgöra om det finns rimliga skäl att misstänka att enheten har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, i den mening som avses i artikel 1 i direktiv (EU) 2015/849, eller att det finns en förhöjd risk för detta.

Vid tillämpningen av första stycket c ska EBA ha ett nära samarbete med Esma och myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.”

32. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Personal som utövar interna kontrollfunktioner är oberoende i förhållande till de affärsenheter de övervakar, har lämplig befogenhet och får ersättning i förhållande till uppnåendet av de mål som är kopplade till deras funktion, oberoende av resultatet i de affärsområden de kontrollerar.

f) Ersättningen till chefer för interna kontrollfunktioner övervakas direkt av den ersättningskommitté som avses i artikel 95 eller, om en sådan kommitté inte har inrättats, av ledningsorganet i dess tillsynsfunktion.”

b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Anställda med ledningsansvar för institutets interna kontrollfunktioner eller väsentliga affärsenheter.”

33. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

”a) Om ersättningen är prestationsbaserad ska totalbeloppet baseras på en kombination av en resultatbedömning av individen och den berörda affärsenheten och institutets totala resultat, och när individuella resultat bedöms ska både finansiella och icke-finansiella kriterier beaktas, inbegripet hanteringen av de risker som avses i artikel 76.2.”

b) I punkt 2 tredje stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Ledningsansvar och interna kontrollfunktioner.”

c) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) Ett institut som inte är ett stort institut och vars tillgångar i genomsnitt och på enskild nivå i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013 är lika med eller mindre än 5 miljarder EUR under den fyraårsperiod som föregår innevarande räkenskapsår.”

34. I artikel 97.4 ska andra stycket ersättas med följande:

”När de behöriga myndigheterna genomför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de tillämpa proportionalitetsprincipen i enlighet med de kriterier som offentliggjorts enligt artikel 143.1 c. Vid översynen och utvärderingen av ett institut får den behöriga myndigheten särskilt överväga om samtliga av följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet är inte ett globalt systemviktigt institut, ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU eller en G-SII-enhet i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.

b) Institutet har inte identifierats som ett annat systemviktigt institut i enlighet med artikel 131.1 och 131.3 i detta direktiv.

c) Institutet ingår i en grupp där moderinstitutet och de allra flesta dotterinstitut är knutna till varandra på det sätt som beskrivs i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU.

d) De dotterinstitut som avses i led c i detta stycke uppfyller samtliga följande villkor:

i) De definieras som, eller de allra flesta av dem definieras som, ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar eller sparbanks i enlighet med artikel 27.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, och den tillämpliga nationella rätten innehåller ett tak eller en begränsning av den maximala utdelningsnivån.

ii) Deras totala tillgångar, på individuell nivå eller undergruppsnivå, överstiger inte 30 miljarder EUR.”

35. Artikel 98 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”k) I vilken utsträckning instituten har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2.”

b) Följande stycken ska läggas till:

"9. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering ska inbegripa en bedömning av institutens processer för styrning och riskhantering för att hantera ESG-risker samt institutens exponeringar mot ESG-risker. För att fastställa om institutens processer och exponeringar är adekvata ska de behöriga myndigheterna beakta institutens affärsmodeller.

Institutens exponeringar mot ESG-risker ska bedömas även på grundval av institutens planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2. Institutens processer för styrning och riskhantering när det gäller ESG-risker ska anpassas till målen i dessa planer.

Den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna ska inbegripa en bedömning av institutens planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 samt av de framsteg som gjorts i hanteringen av de ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra relevanta regleringsmål i unionen avseende ESG-faktorer.

10. Den översyn och utvärdering som utförs av de behöriga myndigheterna ska innefatta en bedömning av institutens processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster, inbegripet genom att beakta institutens riktlinjer och processer för att identifiera risker samt huruvida resultaten av de bedömningar som avses i artikel 79 e och artikel 83.4 är adekvata."

36. I artikel 100 ska följande punkt läggas till:

"3. Institutet och tredje parter som agerar i egenskap av rådgivare till institutet i samband med stresstestning ska avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest, såsom riktmarkering, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av deras inlämningar i stresstest. Utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta bestämmelser i detta direktiv och i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna ha alla de informationsinsamlings- och utredningsbefogenheter som de behöver för att upptäcka sådan verksamhet.

4. EBA, Eiopa och Esma ska, genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, utarbeta riktlinjer för att säkerställa att enhetlighet, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av ESG-risker. Den gemensamma kommittén ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 10 januari 2026. EBA, Eiopa och Esma ska, genom denna gemensamma kommitté, undersöka hur risker avseende samhällsansvar och bolagsstyrning kan integreras i stresstesterna."

37. I artikel 101 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om, för ett handlarbord som använder en intern marknadsriskmodell, resultat från utfallstester eller resultatanalystestet tyder på att modellen inte längre är tillräckligt exakt, ska de behöriga myndigheterna se över villkoren för tillståndet att använda den interna modellen eller vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras."

38. Artikel 104 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av artiklarna 97, 98.1, 98.4, 98.5, 98.9, 98.10, 101.4 och 102 i detta direktiv och av förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna åtminstone ha befogenhet att".

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) begränsa institutets verksamhet, inbegripet med avseende på mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,".

iii) Följande led ska läggas till:

"m) kräva att institutet minskar de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer, inbegripet risker som uppstår till följd av anpassningsprocessen och till följd av omställningstrender i samband med de relevanta rättsliga målen och regleringsmålen på unions-, medlemsstats- eller tredjelandsnivå, genom att de anpassar sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering, för vilket en förstärkning av målen, åtgärderna och insatserna i deras planer som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 skulle kunna begäras,

- n) kräva att instituten genomför stresstestning eller scenarioanalys för att bedöma risker som uppstår till följd av exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. EBA ska utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera hur de behöriga myndigheterna kan fastställa huruvida institutens kreditvärdighetsjusteringsrisker enligt artikel 381 i förordning (EU) nr 575/2013 innebär överdrivna risker för de institutens sundhet.”

39. Artikel 104a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om det krävs ytterligare kapitalbas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som inte i tillräcklig omfattning täcks av artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna fastställa nivån på den ytterligare kapitalbas som ska krävas enligt punkt 1 a i den här artikeln som skillnaden mellan det kapital som anses vara tillräckligt enligt punkt 2 i den här artikeln, med undantag för femte stycket i den punkten, och de relevanta kapitalbaskrav som anges i delarna tre och sju i förordning (EU) nr 575/2013.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”6. Om ett institut blir bundet av det kapitalgolv som fastställs i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska följande tillämpas:

a) Det nominella beloppet för den ytterligare kapitalbas som institutets behöriga myndighet kräver i enlighet med artikel 104.1 a för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet ska inte öka till följd av att institutet blir bundet av kapitalgolvet.

b) Institutets behöriga myndighet ska, utan dröjsmål och i alla händelser senast vid slutdagen för nästa översyns- och utvärderingsprocess, se över den ytterligare kapitalbas som den kräver av institutet i enlighet med artikel 104.1 a och avlägsna alla delar av denna som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.

c) Så snart den behöriga myndigheten har slutfört den översyn som avses i led b i detta stycke ska led a i detta stycke inte längre tillämpas.

Vid tillämpningen av denna artikel och artiklarna 131 och 133 i detta direktiv ska ett institut anses vara bundet av kapitalgolvet om institutets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 överstiger dess totala riskvägda exponeringsbelopp som inte omfattas av golvet beräknat i enlighet med artikel 92.4 i den förordningen.

7. Senast den 10 april 2025 ska EBA utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att närmare specificera hur kraven i punkt 6 i denna artikel ska genomföras, och särskilt

a) hur de behöriga myndigheterna i sin översyns- och utvärderingsprocess ska återspegla det faktum att ett institut har blivit bundet av kapitalgolvet,

b) hur de behöriga myndigheter och instituten ska informera om och offentliggöra hur tillsynskraven påverkas av att ett institut blir bundet av kapitalgolvet.

8. Vid tillämpningen av punkt 2 ska institutets behöriga myndighet, så länge institutet är bundet av kapitalgolvet, inte införa något ytterligare kapitalbaskrav som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet.”

40. I artikel 104b ska följande punkt införas som punkt 4a:

”4a. Om ett institut blir bundet av kapitalgolvet får dess behöriga myndighet se över sin riktlinje för ytterligare kapitalbas som meddelats det institutet för att säkerställa att dess kalibrering fortfarande är lämplig.”

41. I artikel 106 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska ge de behöriga myndigheterna befogenhet att:

- a) kräva att institut offentliggör den information som avses i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 oftare än vad som föreskrivs i artiklarna 433–433c i den förordningen,
- b) fastställa tidsfrister inom vilka andra institut än små och icke-komplexa institut ska lämna information om offentliggöranden till EBA för offentliggörande på EBA:s webbplats för centrala offentliggöranden,
- c) kräva att institut använder andra specifika medier och platser för offentliggörande än EBA:s webbplats för centrala offentliggöranden eller institutens årsredovisningar.

Senast den 10 juli 2025 ska EBA, med beaktande av del åtta i förordning (EU) nr 575/2013, utfärda riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, för att specificera de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln."

42. I avdelning VII kapitel 3 ska följande avsnitt införas före avsnitt I:

"AVSNITT I

Tillämpning Av Detta Kapitel På Värdepappersföretagskoncerner

Artikel 110a

Tillämpningsområde för värdepappersföretagskoncerner

Detta kapitel är tillämpligt på värdepappersföretagskoncerner, enligt definitionen i artikel 4.1.25 i förordning (EU) 2019/2033, om åtminstone ett värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 enligt artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033.

Detta kapitel är inte tillämpligt på värdepappersföretagskoncerner om inget värdepappersföretag i koncernen omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 enligt artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033."

43. Artikel 121 ska ersättas med följande:

"Artikel 121

Kvalifikation för ledamöter i ledningsorganet

Medlemsstaterna ska kräva att ledamöterna i ledningsorganet för ett annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, än de som har godkänts i enlighet med artikel 21a.1, har tillräckligt gott anseende och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter enligt artikel 91.1 för att kunna utföra sina arbetsuppgifter, med beaktande av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets särskilda roll. De finansiella holdingföretagen eller de blandade finansiella holdingföretagen ska ha huvudansvaret för att säkerställa lämpligheten hos ledamöterna i deras ledningsorgan."

44. Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5a ska andra stycket ersättas med följande:

"Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 7 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida bufferten för andra systemviktiga institut bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen angående bufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010."

b) I punkt 6 ska följande led läggas till:

"c) Om ett annat systemviktigt institut blir bundet av kapitalgolvet ska dess behöriga myndighet eller utsedda myndighet senast vid tidpunkten för den årliga översyn som avses i led b se över buffertkravet för detta andra systemviktiga institut i syfte att säkerställa att kalibreringen av buffertvärdet fortfarande är lämplig."

c) I punkt 15 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om summan av systemriskbuffertvärdet beräknat enligt artikel 133.10, 133.11 eller 133.12 och det buffertvärde för globala systemviktiga institut eller det buffertvärde för andra systemviktiga institut som gäller för samma institut skulle vara högre än 5 %, ska förfarandet i punkt 5a i den här artikeln tillämpas. Vid tillämpningen av denna punkt ska förfarandet i punkt 5a i denna artikel inte tillämpas om beslutet att fastställa ett systemriskbuffertvärde, ett buffertvärde för globala systemviktiga institut eller ett buffertvärde för andra systemviktiga institut leder till en minskning eller ingen förändring alls jämfört med de tidigare fastställda värdena."

45. Artikel 133 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska säkerställa att det är möjligt att fastställa en systemriskbuffert i kärnprimärkapital för den finansiella sektorn eller för en eller flera delar av denna sektor när det gäller alla exponeringar eller en undergrupp av dem som avses i punkt 5 i denna artikel, för att förhindra och minska makrotillsynsrisker eller systemrisker, inbegripet makrotillsynsrisker eller systemrisker på grund av klimatförändringar, som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013 och av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv, det vill säga en sådan risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa effekter på det finansiella systemet och den reella ekonomin i en viss medlemsstat."

b) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Systemriskbufferten får inte användas för att hantera något av följande:

i) Risker som omfattas av artiklarna 130 och 131 i detta direktiv.

ii) Risker som till fullo omfattas av den beräkning som anges i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om en systemriskbuffert gäller ett instituts totala riskvägda exponeringsbelopp och det institutet blir bundet av kapitalgolvet ska dess behöriga myndighet eller utsedda myndighet, och senast vid datumet för den tvååriga översyn som avses i led b i denna punkt, granska institutets systemriskbuffertkrav för att säkerställa att dess kalibrering fortfarande är lämplig."

c) Punkterna 11 och 12 ska ersättas med följande:

"11. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon grupp eller undergrupp av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 3 % och upp till 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där den bufferten fastställs begära yttranden av kommissionen och ESRB i den anmälan som lämnats in i enlighet med punkt 9.

Inom en månad från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena bedöms vara lämpliga. Inom två månader från mottagandet av denna anmälan ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s yttrande, avge sitt yttrande.

Om kommissionens yttrande är negativt ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, i den medlemsstat där systemriskbufferten fastställts rätta sig efter det yttrandet eller förklara varför den inte gör det.

Om ett eller flera institut som omfattas av ett eller flera systemriskbuffertvärden är ett dotterföretag vars moderföretag är etablerat i en annan medlemsstat ska ESRB och kommissionen i sina yttranden även överväga huruvida det anses lämpligt att tillämpa systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena på de instituten.

Om dotterföretagets och moderföretagets myndigheter är oense om det eller de systemriskbuffertvärden som gäller för det institutet och om såväl kommissionen som ESRB har avgett ett negativt yttrande, den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, hänskjuta frågan till EBA och begära bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010. Beslutet att fastställa ett eller flera systemriskbuffertvärden för dessa exponeringar ska vila till dess att EBA har fattat ett beslut.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i första stycket i denna punkt.

12. Om fastställandet eller ändringen av ett eller flera systemriskbuffertvärden för någon av de grupper eller undergrupper av exponeringar i punkt 5 som omfattas av en eller flera systemriskbuffertar medför ett kombinerat systemriskbuffertvärde på mer än 5 % för någon av dessa exponeringar, ska den behöriga eller den utsedda myndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, begära kommissionens auktorisation innan en systemriskbuffert tillämpas.

Inom sex veckor från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 i denna artikel ska ESRB avge ett yttrande till kommissionen om huruvida systemriskbufferten bedöms vara lämplig. EBA får också avge ett yttrande till kommissionen om den systemriskbufferten i enlighet med artikel 16a.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, inom sex veckor från mottagandet av denna anmälan.

Inom tre månader från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 9 ska kommissionen, med beaktande av ESRB:s och EBA:s bedömning, om detta är lämpligt, och om den är övertygad om att systemriskbuffertvärdet eller systemriskbuffertvärdena inte medför några oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet som utgör eller skapar hinder för en väl fungerande inre marknad, anta en akt som ger den behöriga eller den utsedda myndigheten beroende på vad som är tillämpligt, befogenhet att anta den föreslagna åtgärden.

Vid tillämpning av denna punkt ska erkännandet av ett systemriskbuffertvärde som fastställts av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 134 inte tas med i beräkningen av det tröskelvärde som avses i första stycket i denna punkt."

46. Artikel 142 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

"c) En plan och en tidsram för att öka kapitalbasen med målet att fullt ut uppfylla det kombinerade buffertkravet eller, i tillämpliga fall, buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den behöriga myndigheten ska utvärdera kapitalkonserveringsplanen och ska endast godkänna planen om den anser att det är sannolikt att planen, om den genomförs, kommer att leda till att kapital bevaras eller mobiliseras i tillräcklig grad för att institutet ska kunna uppfylla sitt kombinerade buffertkrav eller, i tillämpliga fall, sitt buffertkrav avseende bruttosoliditetsgraden inom en tid som den behöriga myndigheten anser lämplig."

c) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) Utöva sina befogenheter enligt artikel 102 i syfte att införa strängare restriktioner för utdelning än vad som krävs enligt artiklarna 141 och 141b, beroende på vad som är tillämpligt."

47. Artikel 161 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Senast den 31 december 2016 ska kommissionen se över och rapportera de resultat som uppnåtts enligt artikel 91.9, inklusive lämpligheten hos riktmärkningen av metoderna för diversifiering, med beaktande av all relevant utveckling på unionsnivå och internationell nivå, och ska lägga fram sin rapport för Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 10 januari 2026 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 11 januari 2026.

Medlemsstaterna ska dock tillämpa de bestämmelser som krävs för att följa ändringarna i artikel 1.9 och 1.13 från och med den 11 januari 2027.

Genom undantag från tredje stycket i denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som krävs för att följa de ändringar som anges i artikel 1.13 i detta direktiv vad gäller artiklarna 48k och 48l i direktiv 2013/36/EU från och med den 11 januari 2026, och med de ändringar som anges i artikel 1.9 i detta direktiv vad gäller artikel 21c.5 i direktiv 2013/36/EU från och med den 11 juli 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.44 c och 1.45 c ska tillämpas från och med den 29 juli 2024.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31 maj 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

H. LAHBIB

Ordförande